នៅខាងព្រះយេស៊ូវ

...កន្លែងខ្លះនៅ ល្វីសស្វីល ជាកន្លែងដែលអ្នក—អ្នកអាចញ៉ាំបាន ហើយវាត្រូវបានគេហៅថា ភោជនីយដ្ឋានដកផាច់។ ខ្ញុំក៏ហូបដែរ នៅថ្ងៃនេះ។ ពេលអ្នកណាបរិភោគនៅទីនោះ គេយកប្រាក់ដែលអ្នកបានឲ្យគេ ហើយបញ្ជូនជាប្រាក់ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ទៅព្រះវិហារ។ វានៅកន្លែងណាមួយនៅផ្លូវ៣១៩ ជេហ្វីសាន់ខាងលិច។ ខ្ញុំគិតថា នោះហើយជាមូលហេតុដែល ប៊ីលី អង្គុយនៅទីនេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមើលឃើញ។ វាពិតជាល្អណាស់។

2 ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើដំណើរការរបស់អ្នកជាអ្វីទេ—ពីការប្រជុំមនុស្ស ពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើ ឬរបៀបរៀបចំការប្រជុំរបស់អ្នក។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំចេញពីកាលវិភាគ នៅទីនេះ ហេតុអ្វី បានជាបិទទម្លាប់ធម្មតា ហេតុអ្វី អ្នកហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំទៅលើវា។

3 វាមានគោលបំណងនៅយប់នេះ ខ្ញុំគិតថាដូចដែលខ្ញុំបានប្រកប—អាហារពេលល្ងាចមិនជាយូរប៉ុន្មានជាមួយនឹងគ្រូគង្វាលជាទីស្រឡាញ់របស់យើង បងប្រុសនេវិល ហើយខ្ញុំកំពុងតែនិយាយអ្វីមួយទៅគាត់នូវអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើយើងប្រមូលប្រុសៗមួយក្រុមជាមួយគ្នា ហើយអ្នកបម្រើព្រះ ពួកគេគឺជាសហការីរបស់យើងនៅទីនេះនៃដំណឹងល្អ ហើយជាបុរសយើងអាចនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកតាមរបៀបដែលយើងមិននិយាយនៅចំពោះសាធារណទេ។ ដោយសារតែយើងទាំងអស់គ្នា...យើងជាមនុស្សដែលយល់ពីមនុស្ស ជាមនុស្សគ្រីស្ទាន។ ហើយតាមវិធីនោះ ជាធម្មតា នៅក្នុងក្រុមជំនុំមួយក្រុម អ្នកនិយាយអ្វីមួយ ហើយ—ហើយម្នាក់នឹងទំលាក់វាបន្តិចតាម*វិធីនេះ* ហើយម្នាក់នឹងទំលាក់វាតាម*នោះ* ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកវាចេញទៅទាំងអស់។ ប៉ុន្តែកន្លែងដែលយើងមកសាកល្បង នៅយប់នេះ ដើម្បីប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំ និង—និងទីតាំងរបស់វា និងមុខងាររបស់វា។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើយើងសម្រេចបានទាន់ពេលវេលា ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកបន្តិចអំពីព្រះបន្ទូល ប្រសិនបើវាមិនអីទេ។ គ្រាន់តែដោះស្រាយបែបនោះ ដូច្នេះយើងនឹងទទួលបានផ្នែកសាច់រឿងរបស់យើង ឬផ្នែកដែលខ្ញុំចង់បង្ហាញ

ជូនអ្នក ជាមុនសិន។ ហើយខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យចេញ ម៉ោងធម្មតាប្រហែលប្រាំបួនសាមសិប ឬអ្វីមួយដូចនោះដូចជារៀងរាល់យប់។ អញ្ចឹងខ្ញុំនឹងព្យាយាមមិនឱ្យអ្នកនៅយូរទេ។ ថ្ងៃស្អែកជាថ្ងៃសៅរ៍ ហើយវាជាថ្ងៃពាណិជ្ជកម្មដ៏ធំ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងត្រូវមានគ្រឿងទេសរបស់យើងជាដើម។

4 ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់បងប្រុសនេវិល ជាសាធារណៈ។ ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាខ្ញុំកំពុងនិយាយជាលក្ខណៈឯកជនជាមួយអ្នករាល់គ្នាដែរ។ មូលហេតុគឺ អ្នកជាក្រុមដែល—ជា... ខ្ញុំពិតជាគិត ហើយជឿ ហើយបង្រៀនថា មនុស្សលោក ព្រះបានឲ្យបុរសជាអ្នកដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ នៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ហើយវាគឺជា...កាលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយដល់បងប្រុស ជូនៀជេកសុន យប់មិញ អំពីព្រះបានពង្រឹង—ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយមនុស្សស្រីបានទម្លុះខ្សែបន្ទាត់នោះ ហើយបញ្ចេញហេតុផល ហើយនៅពេលដែលវាបានកើតឡើង នោះព្រះតែងតែដាក់វាសម្រាប់ទ្រង់ សម្រាប់មនុស្សដើម្បីរក្សាក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ឱ្យរឹងមាំដោយព្រះបន្ទូល។

5 ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់លើកទឹកចិត្តបងប្រុសនេវិលបន្តិច ដោយនិយាយជាលក្ខណៈឯកជន។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់កាលពីយប់មិញ ការយល់ឃើញបានវាយប្រហារខ្ញុំពីរ ឬបីដង ខណៈដែលខ្ញុំនៅក្នុងវេទិកា។ ហើយខ្ញុំបានងាកជុំវិញ ព្រោះខ្ញុំព្យាយាមនៅឆ្ងាយពីវាតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើទៅបាន រហូតដល់ខ្ញុំដឹងថាសុបិនមានន័យយ៉ាងណាចំពោះខ្ញុំនៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន ប៉ុន្មានសប្ដាហ៍មុន។ វាជាប់ជាមួយខ្ញុំយ៉ាងយូរ។ ខ្ញុំបានប្រាប់វានៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារអំពីអ្វីមួយអំពីសារ និង—និងការយល់ដឹង ជាដើម។ វាមិនមែនគ្រាន់តែ ចេញមកបានត្រឹមត្រូវតែប៉ុណ្ណោះទេ។ តាមគំនិតខ្ញុំពេលនោះគឺចប់ ហើយ—ហើយខ្ញុំប្រហែលជាខុសលើរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញ—ថាបងប្រុសនេវិលមានការនឿយហត់ និងតូចចិត្ត។

6 ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឱ្យអ្នកដឹង បងប្រុសនេវិល ដែលអ្នកគ្រាន់តែរំពឹងនៅក្នុងការប្រកបនេះនៅក្នុងបែបនោះ។ តើអ្នកទើបតែបានកត់សម្គាល់ពីអ្វីដែលសាតាំងបានព្យាយាមធ្វើក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃចុងក្រោយនេះទេ តើអ្នកបម្រើព្រះណាខ្លះដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រកបនេះ? សូមឈប់ពីរបីនាទី ហើយគិត។ នៅទីនេះ

បងប្រុសគ្រេសអង្គុយនៅទីនេះ យប់នេះ ស្ទើរតែត្រូវស្លាប់នៅទីនោះនៅលើដងផ្លូវ។ ឃើញទេ? ហើយក្បាលខ្ញុំខ្ញុំស្ទើរតែត្រូវបាញ់ដោយកាំភ្លើងខ្លី ឬដោយកាំភ្លើង។ ឃើញទេ? សាតាំងកំពុងព្យាយាមយកយើង។ ហើយនៅទីនោះអ្នកបានធ្លាក់ចូល ហើយអាចសម្លាប់ខ្លួនឯង និងស្ត្រីម្នាក់ផងដែរ។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែអ្នកបម្រើព្រះ—ក្រុមអ្នកបម្រើព្រះ។ ឃើញទេ? វាជាសាតាំង ហើយវាកំពុងព្យាយាមកម្ចាត់យើង។

7 ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយថា យើងមិនត្រូវបានប្រមូលផ្ដុំនៅទីនេះដើម្បីពិភាក្សាអំពីប្រភេទអាជីវកម្មណាមួយនោះទេ។ យើងនៅទីនេះដើម្បីប្រមូលផ្ដុំដើម្បីពិភាក្សា...លើព្រះគ្រីស្ទ និងការកាន់កាប់ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់លើកទឹកចិត្តអ្នក បងប្រុស នេវិល។ ត្រូវក្លាហាន។ មិនថាមានរឿងអ្វីកើតឡើង អ្វីទៅ អ្វីកើតឡើង សូមកុំឲ្យមានអ្វីមករំខានអ្នកឡើយ។ គ្រាន់តែឈរនៅទីនោះដូចជាថ្មនៃយុគសម័យមួយ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ចេញមកយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់អ្នក។ ពិតណាស់ វាអាចធ្វើអោយអ្នកខកចិត្ត ដែលអាចសម្លាប់ស្ត្រីនោះបាន ហើយវានឹងមាននៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អស់មួយជីវិត ហើយវានឹងមានរឿងជាច្រើន។ ប៉ុន្តែព្រះនៅតែគង់លើបល្ល័ង្ក។ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យរឿងទាំងនោះដំណើរការទៅបាន។ ទ្រង់ក៏អាចយកយើង ដែរ។ ហើយដូច្នេះ សាតាំងកំពុងប្រយុទ្ធនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

8 ឥឡូវនេះ ពេលខ្ញុំដាក់ថ្មជ្រុងនោះនៅព្រឹកនោះ ខ្ញុំមិនដែលមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំនឹងក្លាយជាគ្រូគង្វាលទេ។ វាមិនមាននៅក្នុងការហៅរបស់ខ្ញុំទេ នៅដើមដំបូង។ ហើយការត្រាសហៅដំបូងរបស់ខ្ញុំគឺនៅលើវាលនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។ នោះគឺច្រើនឆ្នាំមុន។ ហើយចាប់ផ្ដើមនៅទីនេះ នៅក្នុងតង់មួយ នៅតាមផ្លូវ

ហើយខ្ញុំចាំថាពេលដែលបងប្រុស រ៉យ ដាវីសចុះនៅទីនោះ ហើយព្រះវិហាររបស់គាត់ត្រូវភ្លើងឆេះ។ ហ្វូងមនុស្សនោះប្រៀបដូចជាហ្វូងចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល គ្មានកន្លែងទៅ។

ហើយលោក ហ៊ីបស្តេនប៊ឹក ជាប្រធានប៉ូលីសនៅពេលនោះ ហើយគាត់បានហៅខ្ញុំទៅទីនោះ។ គាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "យើងនៅទីនេះដើម្បីជួយអ្នក។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាកាតូលិក ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ប៉ុន្តែ" បានបន្តថា "ពួកគេជា

មនុស្ស៉″ បានបន្តថា ‶ពួកគេប្រហែលជាមិនមានសម្លៀកបំពាក់ទេ។″ វាគឺជាអំឡុងពេលនៃការធ្លាក់ទឹកចិត្ត។ បាននិយាយថា ‶ពួកគេទៅព្រះវិហារផ្សេងទៀត ហើយពួកគេមានអារម្មណ៍ថានៅក្រៅកន្លែង ហើយពួកគេជាមនុស្សល្អ។ ខ្ញុំស្គាល់ពួកគេភាគច្រើន។″ គាត់បាននិយាយថា ‶ប៊ីលីប្រសិនបើអ្នកចង់ចាប់ផ្តើមព្រះវិហារ″ គាត់បាននិយាយថា ‶ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដឹងថាយើងនៅពីក្រោយអ្នកនៅក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីជួយអ្នក។″ ហើយខ្ញុំបានអរគុណគាត់សម្រាប់វា។

9 យើងមានថ្ងៃដាក់ស្លាក។ ដំបូង យើងបានអធិស្ឋាន ហើយទូលសូមព្រះអម្ចាស់។ ហើយមនុស្សមករកខ្ញុំ ហើយចង់សាងសង់ព្រះវិហារ ដូច្នេះអាចមានកន្លែងទៅ។ ហើយយើងសម្រេចចិត្តថាកន្លែងនេះ ហើយនៅមួយយប់នៅពេលនេះ ឬទៅមុខបន្តិចនៅទីនេះ ក្នុងគំនរស្មៅសេះនៅត្រង់នេះ ហើយទឹកក្នុងប្រឡាយនេះ ហើយគ្រាន់តែដូចជា កន្លែងចាក់សំរាម។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ‶សាងសង់វានៅទីនេះ។″ មិនមែនលុយមួយកាក់ទេ ហើយក្នុងចំណោមពួកយើងយើងមានប្រហែល—ប្រហែលប៉ែតសិបសេន ឬមួយដុល្លារ។ ហើយនោះហើយ ពិតណាស់ អ្នកនឹងសើចនៅពេលនោះ ប៉ុន្តែបងប្រុសនោះគឺជាប្រាក់មួយចំនួននៅពេលនោះ។

10 ពេលអ្នកជិតខាងដាំសណ្តែកមួយឆ្នាំង ហើយគេយកមកឱ្យអ្នកជិតខាងដែលមិនមានអ្វីអស់រយៈពេលពីរឬបីថ្ងៃហើយ មកញ៉ាំអាហារប៉ុន្មាននាក់ជាមួយគ្នានោះជាគ្រាលំបាក។ យុវជនជាច្រើនមិនដែលឃើញរឿងបែបនោះទេ ប៉ុន្តែវាពិបាកនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំបានឃើញពេលវេលាដែលអ្នកអាចឆ្លងកាត់ព្រះវិហារនេះរើសចាន ពីរដង ឬបីដង ហើយយកសាមសិបសេនចេញពីកន្លែងដែលមានកញ្ចប់ពេញ ហើយអង្វររកវា។ វានឹង...អ្នកប្រហែលជាមានសាមសិបសេន ហើយមានការផ្តល់ជូនដ៏ល្អ។ ឃើញទេ? វាពិតជាលំបាកខ្លាំងណាស់។

11 ហើយយើងមិនមានអ្វីត្រូវសាងសង់នៅឡើយទេ—បំណងប្រាថ្នារបស់ប្រជាជនគឺចង់សាងសង់ព្រះវិហារ ដូច្នេះយើងអាចមានកន្លែងដែលត្រូវទៅ។ មូលហេតុថា នៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ...សារនោះ មែនហើយ អ្នកគិតនៅពេលនេះថាបានគិតច្រើនហើយ។ អ្នកគួរតែបានដឹងវានៅពេលនោះ ពេលដែលគ្មាននរណាម្នាក់ ហើយបន្ទាប់មកការជ្រមុជទឹកនេះក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង—ពរជ័យ និងអ្វីដែលយើងជឿ និងឈរមាំលើវា។

12 ដូច្នេះ ដោយចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំបានសន្យាចំពោះព្រះថា យើងនឹងនៅទីនេះ ហើយសង់រោងឧបោសថ។ ព្រឹកឡើងយើងដាក់ថ្មគោល ទ្រង់បានជួបខ្ញុំនៅទីនោះក្នុងនិមិត្តមួយ ប្រហែលម៉ោងប្រាំបីព្រឹកនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនោះមើលជុំវិញ ព្រះអាទិត្យនឹងរះឡើង ប្រហែលជាដូចឆ្នាំនេះ។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំថា បន្ទាប់ពីទ្រង់បានជួបខ្ញុំនៅទីនោះនៅមាត់ទន្លេ ជាមួយនឹងរឿងនោះ នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងពន្លឺនោះ។ ខ្ញុំបានឃើញវាពីចម្ងាយ។ វាមើលទៅដូចជាផ្កាយមួយ។ ហើយវាបានចុះមកត្រង់កន្លែងដែលខ្ញុំនៅ ហើយពួកគេនិយាយពាក្យគួរឱ្យកត់សម្គាល់។ ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំមានគោលបំណងចង់បានកន្លែងសម្រាប់ឱ្យមនុស្សថ្វាយបង្គំនៅក្នុង។

13 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ "វាមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ វាគ្មានអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំទេ។" ប៉ុន្តែអ្វីដែលទាក់ទងនឹងព្រះគឺជាផ្នែកនៃខ្ញុំ ទោះបីជាវាជាអ្វីក៏ដោយ... អ្វីក៏ដោយ—គឺសម្រាប់កូនរបស់ព្រះ វាសម្រាប់ខ្ញុំ មិនថាវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងការធ្វើ*ការនេះ* ឬធ្វើ*ការនោះ*ទេ។ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងការមើលទៅមរតករបស់ព្រះ មិនថាវានៅកន្លែងណាទេ។ ឃើញទេ?

14 ដូចជាអ្នកបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំ..." ដូចជាក្មេងតូច និយាយថា "ខ្ញុំ—ការងាររបស់ខ្ញុំគ្រាន់តែកាប់ឈើ មិនមែនចងវាទេ។ ឲ្យចនចងវាទៅ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាព្រិលធ្លាក់មកលើវាទេ ឬភ្លៀង។ ឲ្យគាត់ចេញទៅយកទៅ។" អត់ទេ។ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកដូចជា—ក្នុងនាមជាកូនម្នាក់ក្នុងផ្ទះដែលឃើញថាឈើនោះមិនសើមសម្រាប់ម្ដាយរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ចងលីវាចូល។

15 ប្រសិនបើពួកគេនិយាយថា "ប្រ៊ែង គួរតែទៅយកទឹក។ វាមិនមែនជាការងាររបស់ខ្ញុំទេ។" ប៉ុន្តែប្រសិនបើប្រ៊ែងមិនបានយកទឹកទេ វាជាការងាររបស់អ្នកក្នុងការដងទឹក។ ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ នោះគ្រាន់តែជាវិធីដែលវាដំណើរការប៉ុណ្ណោះ។

ហើយនោះជារបៀបដែលវាដំណើរការនៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះផងដែរ។ ប្រសិនបើពួកគេខ្លះ—ពួកគេខ្លះនិយាយ...

16 ម្នាក់ទៀតកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ បាននិយាយថា "ឈប់ផ្សាយតាមរបៀបដែលអ្នកផ្សាយ។ ខ្ញុំអើយ អ្នកនឹងបំផ្លាញមិត្តទាំងអស់ដែលអ្នកមាន និងអ្វីៗដូចនោះ។" បាននិយាយថា "ទុកឱ្យវានៅតែវាទៅ។ ខ្ញុំដឹងថាវាខុស ប៉ុន្តែ ខ្ញុំអើយ វាមិនមែនជាការងាររបស់យើងទេ។"

អញ្ចឹង តើវាជាការងាររបស់អ្នកណា? បើខុស នរណាម្នាក់ត្រូវធ្វើឱ្យត្រូវ ចឹងចូរយើងធ្វើវាទៅ។ ហើយនោះជារបៀបដែលខ្ញុំបានគិតអំពីក្រុមជំនុំ។

17 កម្មវិធីសាងសង់ជាដើមបានមកដល់ ឡើងចុះ ឡើងចុះ ហើយមានអ្នកស្រប និងអ្នកប្រឆាំងនៅក្នុងអគារ ជាដើម។ ម្នាក់ចង់បានអញ្ចេះ ហើយម្នាក់ទៀតមិនចង់បានអញ្ចេះ ហើយ*បែបនេះបែបនោះ*។ អ្នក អ្នករកឃើញវាដូចនោះ។

18 អ្នកអាចរកឃើញថានៅពេលដែលអ្នកធ្វើការក្នុងចំណោមអ្នកបម្រើព្រះ ក្នុងចំណោមពាណិជ្ជករ ក្នុងចំណោមផ្ទះសំណាក់ គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ កន្លែងដែលអ្នកមានក្រុមមនុស្ស—អ្នកមានគំនិតផ្សេងគ្នា។ ដូច្នេះហើយ អ្នកត្រូវមានមនុស្សម្នាក់ដែលអ្នកជឿជាក់លើ ហើយជ្រើសរើសមនុស្សនោះ។ ទាំងអស់ធ្វើការស្របជាមួយម្នាក់នោះ។

ដូចជាក្នុងជួរកងទ័ពដែរ អ្នកត្រូវមានមេទ័ពម្នាក់ នោះជាទីបញ្ជាការ។ មេទ័ពនិយាយ*ដូច្នេះ* គាត់ជាប្រធានក្រុម ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកមេទ័ពអាចប្តូរបញ្ជារបស់គាត់។

ហើយជាការពិតណាស់ មេបញ្ជាការសំខាន់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ហើយអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់គឺជាប្រធានក្រុមរបស់ទ្រង់—ដែលតំណាងឱ្យទ្រង់នៅលើផែនដី។

19 ហើយពួកគេបានសាកល្បងអ្វីៗជាច្រើន ដែលជារោងឧបោសថតូចនៅទីនេះ។ ជាចុងក្រោយ...ខ្ញុំបាននៅស្ងៀមនៅក្នុងនោះ គ្រាន់តែចាំមើលបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានសាងសង់វា។ បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យទៅវាលបេសកកម្មប្រហែលដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំមួយឆ្នាំមុន ហើយខ្ញុំបានចាកចេញពីព្រះវិហារ។

ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅតែ មិនអាចបិទបានទេ។ ខ្ញុំតែងតែរក្សាឈ្មោះរបស់ខ្ញុំជាប់នឹងវា ដូច្នេះខ្ញុំអាចបោះឆ្នោតនៅពេលណាមួយ ប្រសិនបើរឿងខុសបានចាប់ផ្តើមនៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងមានសិទ្ធិមក—ហើយបញ្ឈប់វា ដោយសារតែខ្ញុំបានប្រឹងប្រែងបែកញើសលើវាអស់ជាច្រើនឆ្នាំនៅពីក្រោយវេទិកានេះ ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំនៅទីនេះ ដើម្បីរក្សារឿងឱ្យត្រង់។ នៅពេលមានគ្រប់លទ្ធិនិងជំនឿផ្សេងៗ ហើយនិងការបង្រៀនខុសឆ្គង។ ហើយជាការធ្វើអន្តរកម្ម អ្វីៗដែលបានហោះចូលបានហោះមកតាម*វិធីនេះ* ហើយដោយជំនួយពីព្រះ យើងបានឈរនៅទីនេះជាមួយនឹងដំណឹងល្អដែលគ្មានការបន្សាប ហើយដំណឹងល្អនោះនៅតែឈរដដែលនៅយប់

នេះ។ ត្រូវហើយ យើង...ប៉ុន្តែមានពេលខ្លះដែលព្រះវិហារនេះត្រូវបានគេព្យាយាម លក់ចេញពីក្រោមខ្ញុំ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដូចនោះ។ ប្រសិនបើឈ្មោះខ្ញុំមិនត្រូវបាន ភ្ជាប់ជាមួយវានៅទីនោះទេ នោះច្បាសជា បានលក់ចេញបាត់ហើយ វាបានរៀបចំ យ៉ាងតឹងរឹងនៅយប់នេះ។ មិនមែន...ហើយវាមិនមែនជាខ្ញុំទេ វាគឺជាព្រះ ជាការពិត ណាស់ ដែលបានធ្វើវា។

20 ហើយបន្ទាប់មក ដូចដែលខ្ញុំឃើញវាឥឡូវនេះ ចូលមកកន្លែងដែលវានៅ ហើយយើងកំពុងរស់នៅក្នុងម៉ោងដ៏អស្ចារ្យ វានៅតែជាចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ ក្នុងការនិយាយអ្វីមួយអំពីព្រះវិហារនេះ ឃើញទេ ព្រោះវាជា—វាគឺជាផ្នែកមួយនៃ ខ្ញុំ។ មិនថាខ្ញុំនៅទីនេះឬអត់ទេ វានៅតែជាផ្នែកមួយរបស់ខ្ញុំ។ ហើយវាជាកាតព្វកិច្ច របស់ខ្ញុំក្នុងការមើលវាថាវាដំណើរការស្អាតស្អំ ច្បាស់លាស់ និងល្អបំផុតដែលខ្ញុំ អាចធ្វើបានសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។

21 ហើយខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំង ដែលក្នុងប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ខ្ញុំឃើញថាវាមាន ផ្កាយរណបខ្លះលើវា ដែលខ្ញុំមានអំណរគុណ។ បងប្រុសគ្រេសនៅទីនេះ ក្រុម សេ លើប៊ឹករបស់គាត់ ហើយបងប្រុសនៅខាងក្រោយនោះ ដែលទើបតែជំនួសកន្លែង របស់បងប្រុស ស្មៀលីងនៅអ៊ុយទីកា និងបងប្រុសរូដខ្មែលនៅទីនេះ និងបងប្រុស ជូនៀ ជេកសុន ហើយក្មេងប្រុសដ៏វិសេសទាំងនោះ ជាមនុស្សល្អ ជាមនុស្ស អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ពួកគេផ្សាយសារនេះ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេអាច ប្រហែលជាមិន យល់ស្របបន្តិចបន្តួចលើអ្វីមួយ ឬផ្សេងទៀត នោះជាមនុស្សតែម្នាក់ក្នុងចំណោម ក្រុមអ្នកបម្រើព្រះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកបម្រើព្រះមានភាពខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច វា នឹងមិនមាន—ស្រមោលនៃភាពខុសគ្នានៅក្នុងវាទេ។

ប្រហែលជាគេអាចនិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាសហស្សវត្សរ៍នឹងមកដល់ ហើយ ព្រះយេស៊ូវនឹងគង់នៅលើសេះស។" ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "ខ្ញុំជឿថា នៅពេល ដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងយាងមកលើពពកស។" មែនហើយ ដរាបណាពួកគេ ជឿថាទ្រង់នឹងយាងមក នោះជារឿងសំខាន់ ឃើញទេ មិនថាទ្រង់នឹងយាងមក ដោយរបៀបណានោះទេ។ គ្រាន់តែពួកគេជឿថាទ្រង់នឹងយាងមក ហើយរៀបចំខ្លួន សម្រាប់ទ្រង់។ ហើយបែបនោះ...

22 ខ្ញុំបានព្យាយាមស្វែងរកឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំបានសិក្សា។ ខ្ញុំបានប្រាប់វា នៅមុខក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំកំពុងសិក្សាពីក្រុមជំនុំសម័យដើម។ ហើយខ្ញុំបានមើលរបៀប

ដែលអ្នកចាក់ប្រេងតាំងទាំងនោះរៀបចំព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ និងលំដាប់នៃការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងដំណាក់ហើយវាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំពិតជា មានក្តីសុខណាស់។ ហើយខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនេះមួយរយៈមុន ហើយលើប្រធានបទនៃយ៉ូអែលជំពូកទី២ថា "អញនឹងសងបំពេញឆ្នាំទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវស៊ីបង្កួច ដោយកណ្តូបចង្រិត ដង្កូវ និងក្រា គឺជាកងទ័ពធំរបស់អញ ដែលអញបានចាត់ប្រើមកកណ្តាលឯងរាល់គ្នានោះ។" ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមសិក្សាអំពីវា និងអ្វីដែលបុរសទាំងនេះបានធ្វើ ហើយរបៀបដែលពួកគេបានថែរក្សាក្រុមជំនុំដែលព្រះបានទុកឲ្យពួកគេមើលខុសត្រូវ។

23 ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងក្រុមជំនុំ ដំបូង ហើយគ្រាន់តែអធិប្បាយពីវាប្រហែលប្រាំនាទីឥឡូវនេះ តាមអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកនូវនិមិត្តដែលខ្ញុំមានសម្រាប់អនាគត។ ឥឡូវនេះនៅដើមដំបូង ក្រុមជំនុំត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ នៅទីនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសដប់ពីរនាក់។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានធ្លាក់ចុះ ហើយពួកគេបានជ្រើសរើស ម៉ាត់ធាសដើម្បីជំនួសគាត់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានរង់ចាំរហូតដល់អ្វីៗទាំងអស់នេះស្ថិតក្នុងលំដាប់លំដោយ មុនពេលវាមក។ ពួកគេត្រូវជ្រើសរើសម្នាក់ដើម្បីមកជំនួស—យូដាស ដែលធ្លាក់ចុះដោយការរំលង ដើម្បីបំពេញតាមបទគម្ពីរ។

24 ហើយខ្ញុំជឿថារឿងទាំងអស់នេះមានពេលវេលា នៃការរង់ចាំ ប៉ុន្តែវាកំពុងរង់ចាំដល់ពេលមួយស្របតាមបទគម្ពីរ ត្រូវបានបំពេញ រហូតដល់អ្វីគ្រប់យ៉ាងបានត្រឹមត្រូវ គ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់ដោយរង់ចាំ។ ជាច្រើនដងដែលយើងមានការ-... មិនចេះអត់ធ្មត់ គឺដូចកូនក្មេង។ យើង...ទទួលបានការទន្ទឹងរង់ចាំដ៏អស្ចារ្យ ហើយជាច្រើនដងក៏លោតទៅមុខ ហើយវា—វាគ្រាន់តែបង្អាក់កិច្ចការ រហូតដល់ការងារចាប់វាឡើង។ ឃើញទេ? យើងត្រូវតែធ្វើដោយការគោរព មានគោលបំណងនៅក្នុងចិត្តថាព្រះជាម្ចាស់ ប្រសិនបើទ្រង់ចង់ប្រើយើងក្នុងរឿង*បែបនេះនិងបែបនោះ* ប៉ុន្តែត្រូវរង់ចាំរហូតដល់ទ្រង់បើកចំហ ព្រោះទ្រង់ត្រូវទៅមុនយើង។

25 ចងចាំពីដាវីឌដែលទៅប្រយុទ្ធនៅយប់នោះទេ? គាត់នឿយហត់នឹងការប្រយុទ្ធនោះ គាត់ក៏ដេកនៅក្រោមដើមស្វាយទាំងនោះ រហូតដល់គាត់បានឮ

ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងការបន្លឺស្លឹកឈើ ហើយយាងទៅមុនគាត់។ បន្ទាប់មក គាត់ទៅដោយចិត្តក្លាហាន ព្រោះគាត់ដឹងថាព្រះជាម្ចាស់បានទៅមុនគាត់។

ហើយប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែធ្វើវាអញ្ចឹង បងប្អូនអើយ។ ដោយដឹងថាសមរភូមិត្រូវតែមកដល់ ប៉ុន្តែយើងត្រូវរង់ចាំរហូតដល់យើងឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះយាងទៅមុនយើង ដើម្បីរៀបផ្លូវ។

26 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសង្កេតឃើញថា របៀបដែលពួកជំនុំធ្វើ ការផ្សាយដំណឹងល្អបានចាប់ផ្តើមខ្ចាត់ខ្ចាយនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងលើកឧទាហរណ៍មួយគឺ ប៉ុលក្លាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដល់ប្រជាជនរបស់យើង។ យើងដឹងថាគាត់បានធ្វើដំណើរទៅកន្លែងណាដែលព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំគាត់ ហើយគាត់បានបង្កើតព្រះវិហារមួយ។ ហើយវាគឺជាជំនឿថ្មីមួយ។ ព្រះវិហារនៅសម័យនោះ ដូចជានៅអាស៊ីភាគតិច ទូទាំងទ្វីបអឺរ៉ុប—ពួកគេមិនជឿសារនោះទេ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ត្រូវអធិប្បាយសារនោះ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានប្រែចិត្តជឿ នោះមិនមាននរណាម្នាក់... បើគាត់ទុកប្រជាជនក្នុងស្ថានភាពនោះ ពួកគេនឹងវិលត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះក្លែងក្លាយរបស់ពួកគេ និងក្នុងសាសនាយូដា និងអ្វីក៏ដោយ ពីព្រោះប្រជាជនគ្មាននរណាបង្រៀនពួកគេ។ គឺ—ពួកអ្នកប្រែចិត្តជឿពួកគេគ្មានកន្លែងទៅទេ ដូច្នេះ ប៉ុលបានបង្កើតក្រុមជំនុំនៅតាមតំបន់ផ្សេងៗនៃប្រទេស។

27 ព្រះវិហារនីមួយៗនេះ គាត់បានទុកអ្នកដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ បុរសដែលគួរឲ្យទុកចិត្ត ជាបុរសដែលគេស្គាល់ថាជាគ្រូគង្វាល ជាអ្នកគង្វាល។ ឬ បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំនេះក្លាយជា...ព្រះវិហារតូចៗផ្សេងទៀតចេញមក។ បុរសវ័យក្មេង និងមនុស្សចាស់បានធំឡើង ហើយក្លាយជាក្រុមជំនុំចេញពីនោះ។ បុរសដែលគ្រប់គ្រងលើព្រះវិហារដំបូងត្រូវបានគេហៅថាប៊ីស្សព។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកដែលចេញពីក្រោយគាត់ កូនរបស់គាត់ត្រូវបានគេហៅថាអ្នកគង្វាល ឬគ្រូគង្វាល។ ហើយបន្ទាប់មក...ហើយក្រុមជំនុំតូចៗនីមួយៗនឹងត្រលប់មករកប៊ីស្សពនេះវិញ។

28 ដូចនៅក្នុងសម័យអ៊ីរ៉េនាស គាត់បានអនុវត្តរឿងដូចគ្នា។ ម៉ាទីនបានអនុវត្តដូចគ្នា។ ប៉ូលីក្រាបបានអនុវត្តដូចគ្នា។ ត្រឹមត្រូវតាមសម័យកាលពួកគេមានរឿងនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកសារ៉ែកនៃព្រះវិហារដែល ជាសារ៉ែកនោះ គឺប៉ុល។ ហើយនៅពេលដែលប៉ុលបានចាកចេញ យ៉ូហានបានកាន់កាប់ក្រុមជំនុំ។ ហើយ

នៅពេលដែលយ៉ូហានបានចាកចេញ ប៉ូលីក្រាប បានមកជំនួស។ នៅពេលដែលប៉ូលីក្រាបចាកចេញ អ៊ីរៀននាសបានជំនួស។ ហើយចុះមកម៉ាទីន ជាដើម។

បន្តរហូតដល់ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិកបានបំបែករឿងទាំងអស់ជាដុំៗ ហើយដុតបំផ្លាញខ្ចាត់ខ្ចាយ។ ហើយដង្កូវនាងស៊ី*បែបនេះ* ហើយក្រាស៊ី*បែបនោះ*។ អ្វីៗជាដើមស៊ីបំផ្លាញបែប*នោះ* និងស៊ីបែប*នោះ* ទាល់តែគេយកវាមកទម្លាក់ដល់ដើម។

ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ ព្រះបានសន្យាថានឹងសងនូវរឿងដដែលនោះ។

29 ខ្ញុំមាន...ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្តថា យើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ខ្ញុំជឿថានៅទីនោះ—វាមិនមានច្រើនពេកទេដែលអាចបំបែកវាបាន... ហើយការបកស្រាយរបស់ខ្ញុំប្រហែលជាខុស ពីបទគម្ពីរ ដែលព្រះយេស៊ូវមិនអាចយាងមកយប់នេះទេ។ ខ្ញុំជឿថា អ្វីដែលនៅសេសសល់តិចតួចអាចបំពេញបាន មុនថ្ងៃរះនៅពេលព្រឹក ហើយខ្ញុំបានឃើញ។ ហើយខ្ញុំអាចនឹងខុសនៅពេលនៃការបំពេញនោះ ប៉ុន្តែវានៅជិតបង្ហើយហើយ។ គឺ...ខ្ញុំជឿបែបហ្នឹង។

ហើយសូមចាំថា ប៉ុលបានជឿរឿងនោះ។ យ៉ូហានបានជឿរឿងនោះ។ ប៉ូលីក្រាបជឿលើវា។ អ៊ីរៀននាសជឿលើវា។ ម៉ាទីនបានជឿរឿងនោះ។ ពួកគេទាំងអស់បានជឿលើវា។

30 ចុះបើព្រះនឹងមានបន្ទូលប្រាប់យ៉ូហាន ដែលជាអ្នកទ្រង់បានបើកសំដែងថា "ឥឡូវនេះ វានឹងមានរយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំមុនការមកដល់របស់ខ្ញុំ"? យ៉ូហាននឹងត្រឡប់ក្រោយហើយប្រាប់ក្រុមជំនុំថា "មែនហើយ ខ្ញុំគិតថា ពួកយើងប្រហែលជាញ៉ាំ ផឹក និងសប្បាយរីករាយផងដែរ ព្រោះវានឹងមានច្រើនជំនាន់។" ឃើញទេ? "ព្រះយេស៊ូវមិនយាងមកពីរពាន់ឆ្នាំក្រោយទេ។" ឃើញទេ? ដូច្នេះ មើល ក្រុមជំនុំនឹងវង្វេង។ វានឹងមិនមាន "នៅលើសញ្ញាសម្គាល់ណា។" វានឹងមិនមានការរង់ចាំទេ។

ហើយបន្ទាប់ពីទាំងអស់នោះ វាជាការរំពឹងទុករបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកងងុយគេងនៅក្នុងម៉ោងនោះ នោះអ្នកនឹងភ្ញាក់ជាមួយការរំពឹងទុកដូចគ្នា។ មូលហេតុគឺ វានឹងមិនរារាំងរឿងណាមួយទេ។ អ្នកនឹងទៅទីនោះទាន់ពេល។ ឃើញទេ? ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

31 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល—នៅពេលដែលលោកម៉ាទីនភ្ញាក់ឡើងនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ លោកប៉ុល និងអ្នកទាំងអស់នៃពួកគេ វានឹងស្រស់ដូចជាពួកគេនៅក្នុងសមរភូមិ ប្រយុទ្ធភ្លាមៗ ដោយសារពួកគេបានចុះក្រោមការរំពឹងទុកដូចគ្នានោះ ដោយស្វែងរកការយាងមករបស់ទ្រង់។ ហើយនឹងមានការស្រែកឡើង ហើយនឹងមកដល់ក្រុមជំនុំទាំងមូល។ អ្នកឃើញទេ? នោះនឹងដូច្នោះ។ ដូច្នេះវាមិនសំខាន់ទេ។ ឃើញទេ?

32 យើងត្រូវតែស្វែងរកទ្រង់ឥឡូវនេះ។ សូម្បីតែ...យើងមិនដឹងទេ។ វា—វាអាចទៅរួចដែលវាអាចមានរយៈពេលមួយរយឆ្នាំចាប់ពីពេលនេះ។ វាអាចមានប្រាំរយឆ្នាំ មួយពាន់ឆ្នាំ មួយម៉ឺនឆ្នាំ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ ចូរនិយាយ ជាឧទាហរណ៍ថា ដែលយើងរស់នៅជារៀងរាល់ថ្ងៃ គឺសម្រាប់ទ្រង់នឹងយាងមកនៅថ្ងៃនោះ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើយើងរស់នៅដូចជាទ្រង់កំពុងយាងមកក្នុងថ្ងៃនេះ ពេលយើងភ្ញាក់ បើយើងដេក ហើយយើងភ្ញាក់ឡើងក្នុងការរស់ឡើងវិញ វានឹងស្រស់ថ្លាដូចជាយើងទើបតែដេក គ្រាន់តែភ្ញាក់ពីដំណេក។ "ត្រែនឹងបន្លឺឡើង មនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញមុនគេ យើងខ្ញុំដែលនៅរស់ហើយនៅសល់នឹងត្រូវលើកឡើងជាមួយគ្នាទៅជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។" ឃើញទេ? ដូច្នេះវានឹងស្រស់។

33 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ រហូតដល់ពេលនោះ រហូតដល់ទ្រង់យាងមក យើងចង់រស់នៅជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចជាទ្រង់អាចនឹងយាងមកនៅនាទីបន្ទាប់ ព្រោះវាអាចជាទីបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់អ្នកនៅនាទីនោះ។ អ្នកមិនដឹងថាពេលណាអ្នកទៅទេ។ នេះប្រហែលជាដង្ហើមចុងក្រោយរបស់យើងខ្លះ យើងមានវានៅក្នុងយើងឥឡូវនេះ ដូច្នេះអ្នកចង់រស់នៅដូចបែបនោះ។

34 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដើម្បីបន្តទៅមុខទៀត យើងត្រូវដាក់ជើងនៅទីនេះនៅលើខ្សាច់នៃពេលវេលា ដែលអ្នកដទៃអាចមើលឃើញ។ ប្រសិនបើប៉ុលមិនបានដើរតាមផ្លូវដែលគាត់ធ្វើទេ នោះយ៉ូហាននឹងមិនដឹងថាត្រូវដើរតាមរបៀបណាទេ។ ប្រសិនបើយ៉ូហានមិនបានបន្តទេ ប៉ូលីក្រាបមិនដឹងពីរបៀបដើរតាមទេ។ ប្រសិនបើប៉ូលីខាបមិនបន្តទេ អ៊ីរៀននាសមិនដឹងពីរបៀបធ្វើតាមទេ។ ប្រសិនបើអ៊ីរៀននាសមិនបន្តទេ ម៉ាទីនមិនដឹងពីរបៀបធ្វើតាមទេ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ម្នាក់ៗត្រូវដាក់ជើងនៅលើខ្សាច់នៃពេលវេលា។

35 មែនហើយ ប្រសិនបើខ្ញុំគិតថាមាននិកាយមួយឬក្រុមផ្សេងទៀតនៃអ្នកជឿ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមានអ្វីដែលប្រសើរជាងយើងមាននៅទីនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ផុសរូបកាយតូចមួយនេះភ្លាមៗ។ ខ្ញុំបានរង់ចាំ ខ្ញុំបានរង់ចាំ ខ្ញុំបានស្ថិតក្រោមការរំពឹងទុក ហើយជឿថា អ្វីមួយដែលអស្ចារ្យនឹងមកដល់នៅថ្ងៃណាមួយ ឬប្រហែលជាហោរាដ៏អស្ចារ្យដែលខ្ញុំនិយាយនឹងមក ពីអេលីសេ។ ខ្ញុំតែងតែជឿ ហើយគិត ប្រហែលជា ប្រហែលជាខ្ញុំរស់នៅ ដើម្បីឃើញថ្ងៃដែលខ្ញុំអាចផ្លាស់ប្តូរបាន នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញមនុស្សនោះក្រោកឡើងនៅកន្លែងកើតហេតុ នោះខ្ញុំអាចយកព្រះវិហារតូចរបស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "បងប្អូនអើយ *នេះ*គឺជាបុរសដែលយើងបានស្វែងរក។ បុរសម្នាក់*នេះ* គាត់គឺជាម្នាក់។" ខ្ញុំបានរង់ចាំវា។

ហើយប្រសិនបើវាបានកន្លងផុតទៅមែននោះ ខ្ញុំចង់និយាយថា ពីលើ*នេះ* "បងប្អូនអើយ *នេះ*ហើយគឺជាម្នាក់" មកពីទី*នេះ* ឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឃើញក្រុមជំនុំនៅដដែល។

36 ខ្ញុំត្រូវតែដើរលើអ្វីមួយ ឬធ្វើអ្វីមួយ ហើយដាក់ជីវិតកាន់តែច្រើននៅក្នុងរឿងនោះ។ [បងប្រុស ប្រាណហាំកែតម្រូវមីក្រូហ្វូន—អេដ។]

37 ដូច្នេះឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយបែបនេះថា ឥឡូវនេះថា នេះគឺជាព្រះវិហារដែលបានបង្កើតឡើង។

38 សុំឈប់មួយភ្លែត ចាំបន្តិច។ ពេលទៅទីក្រុងបុមបៃ ខ្ញុំរាប់ថាជាការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតរបស់ខ្ញុំដោយសារផលប៉ះពាល់ដែលវាមានលើប្រជាជន។ ហើយខ្ញុំ... ប្រសិនបើនៅក្នុងទ្វីបអាហ្វ្រិក ពួកគេនិយាយថាបីម៉ឺននាក់បានមករកព្រះគ្រីស្ទនៅពេលតែមួយ បន្ទាប់មកមានមួយរយហាសិបនាក់ ឬពីរម៉ឺននាក់បានមករកព្រះគ្រីស្ទនៅពេលតែមួយ ក្នុងចំណោមកន្លះលាននៅទីនោះ។ ឃើញទេ? តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន? គ្មានអ្វីនោះទេ។ ប្រហែលជា ប្រហែលជានិយាយថាមាន គ្រាន់តែនិយាយថាមានមួយម៉ឺននាក់។ គ្មានព្រះវិហារ គ្មានអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ គ្មាននរណាម្នាក់ផ្តល់ឱ្យពួកគេទេ។ សារដែលខ្ញុំជឿ ខ្ញុំ...មិនមានសូម្បីតែនិកាយពេនទីកុស្តនឹងសហការជាមួយខ្ញុំ។ ហើយព្រលឹងទាំងអស់នោះប្រហែលជាបានរសាត់ត្រលប់ទៅកាន់ ស៊ីង ចេន ព្រះពុទ្ធសាសនា អ្វីក៏ដោយដែលពួកគេចេញមក។ គ្មានកន្លែងដាក់ពួកវាទេ។ ឥឡូវនេះ វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ នោះជាការអាម៉ាស់។

ឃើញទេ? ដោយសារតែខ្ញុំមិនមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទេ ដោយសារតែជំហរដែលខ្ញុំឈរ។ ឃើញទេ?

39 មែនហើយ នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងទីនោះក្រោមការឧបត្ថម្ភ នៃ—នេះ—អេ អេហ្វ នៃអឹម និងបេសកកម្មជំនឿពួកអាហ្វ្រិក។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើ ពិតណាស់ ខ្ញុំមិនអាចយល់ស្របជាមួយពួកគេទេ។ ពួកគេធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់មនុស្សក្នុងបុណ្យជ្រមុជទឹក បីដង បែរមុខទៅមុខ។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេជ្រមុជទឹកបីដង ថយក្រោយ។ មួយសម្រាប់ព្រះ មួយព្រះបិតា មួយទៀតសម្រាប់ព្រះមួយទៀត គឺព្រះរាជបុត្រា មួយទៀតសម្រាប់ព្រះមួយទៀត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកបីដងផ្សេងគ្នា សម្រាប់ព្រះបីផ្សេងគ្នា និងអ្វីៗទាំងអស់ដូចនោះ។ ហើយប្រហែលជាកិច្ចប្រជុំ ឌូបាន មិនមានវាត្រឹមត្រូវទេ ហើយប្រជាជនបានឃើញការខ្វះខ្វាយបែបនេះក្នុងចំណោមជំនឿ ពេនទីកុស្ដជាដើម ប្រជាជនមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីនោះទេ។ ពួកគេគ្មានកន្លែងទៅទេ។

40 ចុះបើយើង មានការប្រជុំនៅទីនេះ បងប្អូន? ទុកឲ្យខ្ញុំដាក់ដូចនេះ។ ចុះបើយើងទើបតែឆ្លងកាត់ការប្រជុំដ៏ធំ ហើយបងប្អូនអ្នកទើបតែបានប្រែចិត្ត ហើយមិនមានព្រះវិហារនៃប្រភេទនេះ នៅក្នុងប្រទេសនេះទេ ហើយខ្ញុំធ្លាប់ជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយឥឡូវខ្ញុំចេញទៅ អ្នកប្រហែលជាមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ? តើអ្នកចង់ធ្វើអ្វី? អ្នកនឹងមានអារម្មណ៍ថាអ្នកនឹងមិនដឹងថាត្រូវធ្វើដូចម្ដេច។ អ្នកមិនអាចត្រឡប់ទៅផ្ទះល្វែងនោះទៀតទេ។ អ្នកមិនអាចត្រលប់ទៅទីនោះវិញបានទេ—ជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នកដើម្បីស្លៀកខោខ្លី និង…និងទៅពិធីជប់លៀង និងការរាំរបស់អ្នក ហើយអ្វីៗដូចនោះ ហើយនឹងបំពេញចិត្តម្ដងទៀត។

អ្នកបានមកដល់ជីវិត។ អ្នកបានលើកចេញពីលើរឿងនោះ។ អ្នកបានមកដល់កន្លែងមួយ ជំនួសឱ្យការនិយាយថា "នេះជាជំនឿរបស់យើង" គឺនិយាយថា "នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។" ហើយអ្នកបានមករស់នៅដោយបែបនេះ អ្វីដែលវាចែង។ ហើយមិនមែនអ្វី…

ហើយអ្នកចុះទៅទីនោះ ហើយស្ដាប់ពួកគេ ហើយឮពួកគេចុះទៅលេងប៊ុនកូ និងរាំលេង ហើយ*បែបនេះ បែបនោះ* និង*ផ្សេងទៀត* និងស្ដាប់បន្តិចនៃសារដែលគ្មានអនុវត្តអ្វីនៅក្នុងវាសោះ អំពីចំណុចមួយចំនួនឬអ្វីមួយ ឬនឹងត្រូវបានបោះឆ្នោតឡើងវិញ ឬប្រភេទនៃកិច្ចការនយោបាយមួយចំនួន ហើយត្រូវបានកាត់

ផ្តាច់ក្នុងរយៈពេលដប់ ឬដប់ប្រាំនាទី បន្ទាប់ពីអ្នកបានអង្គុយនៅទីនេះ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ និងភាពសប្បាយរីករាយដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះបន្ទូល និងអ្វីៗ។ អ្នកនឹងមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

អ្នកនឹងមានបន្ទុកខ្លាំងណាស់ជាមួយនឹងវា រហូតដល់សមាជិកខ្លះនៃអ្នកមានអារម្មណ៍ថានឹងចាប់ផ្តើមព្រះវិហារ ហើយចាប់ផ្តើមអធិប្បាយដោយខ្លួនឯង ព្រោះចិត្តអ្នកនឹងឆេះសម្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយអ្នកនឹងមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះមនុស្សដែលមានអារម្មណ៍ដូចគ្នាដែលអ្នកបានធ្វើ។ ឥឡូវនេះ តើវាត្រូវទេ?

41 ទោះបីជាអ្នកដឹងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងយាងមកក៏ដោយ ក៏គិតថាទ្រង់នឹងយាងមកនៅថ្ងៃស្អែក ប៉ុន្តែអ្នកចង់ធ្វើអ្វីមួយនៅថ្ងៃនេះសម្រាប់មនុស្សទាំងនោះដែលជាបងប្អូនជនរួមជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ បានមកជុំគ្នា។ អ្នកចង់បានការប្រកបជាមួយពួកគេ។ ត្រូវហើយ។ ដូច្នេះប្រសិនបើវាបែបនេះ...

42 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្តថា ព្រះអម្ចាស់បានជួយខ្ញុំ ហើយបានប្រើខ្ញុំឱ្យដឹកនាំការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យ មួយក្នុងចំនោមរឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលមិនធ្លាប់មានលើពិភពលោកចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក ទូទាំងពិភពលោក។ យើងដឹងរឿងនោះ។ ត្រូវហើយ។ ពេលនោះវាទៅអស់ហើយ—ហើយទ្រង់បានជួបខ្ញុំនៅមាត់ទន្លេ ហើយប្រាប់ខ្ញុំថា សារដែលខ្ញុំមាននឹងនាំមុខការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយខ្ញុំគិតថាយប់នេះគ្មានអ្នកណាម្នាក់ចុះនៅទីនោះទេ។ នោះគឺប្រហែលសាមសិបពីរឆ្នាំមុន នៅពេលដែលពន្លឺនោះបានលេចចេញមក។ ហើយឈរនៅទីនោះ ខ្ញុំមើលទៅខាងស្តាំ។ មនុស្សរាប់រយនាក់ឈរមើលវា។ វាចុះមកភ្លាម ហើយសម្លេងនោះបាននិយាយ។

43 ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ប្លែកត្រង់កាមេរ៉ាថតបានដូចគ្នា មើលទៅដូចអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក គឺនៅលើទន្លេ។ បងប្អូនអើយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រហែលជាច្រឡំនៅក្នុងរឿងជាច្រើន ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចង់ធ្វើជាមនុស្សលាក់ពុតទេ។ ខ្ញុំចង់ស្មោះត្រង់ និងស្មោះត្រង់ជាមួយអ្នក។

44 ហើយរឿងមួយទៀត បើខ្ញុំទៅឆ្ងាយ តើធ្វើម៉េច? យើងបាន—យើងមិនដែលសង់ព្រះវិហារនៅទីនេះបែបនោះកើតទេ។ វាពិបាកប្រាប់ពីអ្វីដែលយើងធ្លាប់មានឃើញទេ ប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែបន្ត។ ប៉ុន្តែព្រះនៃស្ថានសួគ៌បានដាក់វាមកក្នុងចិត្តខ្ញុំដើម្បីសាងសង់ព្រះវិហារនេះនៅទីនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់

បានហៅខ្ញុំឱ្យចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ... យើងមានគ្រូគង្វាលពីមួយទៅមួយ គ្រូគង្វាលជាដើម ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងមានម្នាក់—បងប្រុសដ៏ថ្លៃថ្លាម្នាក់នៅទីនេះ ដែលមកពីជំនឿ ជឿលើសារ។ យើងមានបងប្អូនផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ដែលជឿលើសារ។ មាន...

45 តើខ្ញុំនិយាយខ្លាំងពេកទេ បងប្រុសបៀលលើ? [បងប្រុសបៀលលើ និយាយថា "តិចតួច។"—អេដ។] មិនអីទេ តោះមើល។ ["អត់ទេ ទៅមុខ។"] បាទ។ មាន...

យើងមាន—យើងទទួលបានសម្ភារៈ។

46 ហើយឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើពួកគេមិនបានឮទីសំគាល់ទាំងនេះនិងការអស្ចារ្យនៃព្រះដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌ទេ តើយើងនឹងធ្វើវាទេ?" មែនហើយ ឥឡូវនេះ ចុះបើសាវកប៉ុលនឹងមានគំនិតដូចគ្នានោះ? ឃើញទេ? អ្វីទៅ? ប៉ុន្តែគាត់មិនបានឈប់។ ប៊ីស្សពទាំងនោះនៅតែស្មោះត្រង់នឹងសារ! ហើយពួកគេ...ហើយប៉ុល ដែលធ្លាប់មានជាញឹកញាប់បន្ទាប់ពីបានដើរជុំ... អ្នកបានអានព្រះគម្ពីរ របៀបដែលគាត់ត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងក្រុមជំនុំទាំងនេះ និយាយជាមួយគ្រូគង្វាល និងជាមួយប៊ីស្សពជាដើម ហើយបានធូរស្បើយដោយសារប្រជាជន ហើយ—ហើយមាន អូ គ្រាន់តែជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៃការប្រកប ដូចជាការប្រជុំ ឬពេលវេលាដ៏ធំនៃពិធីបុណ្យ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយសារនឹងមកដល់។

47 មើលពេលដែលគាត់ចុះទៅឯភីលីព សូម្បីតែកូនស្រីរបស់គាត់ក៏ទាយដែរ។ ហើយបាននិយាយថា "មានច្រវាក់និងគុកកំពុងរង់ចាំ—សម្រាប់បងប្រុសយើងពេលគាត់ក្រោកពីដំណេក។" គាត់មិនបានចេញក្រៅក្នុងទីធ្លានោះទេ ហើយអាហ្គាប៊ុសជាហោរាដើរចុះមក សំលឹងមើលទៅម្ខាងផ្លូវ។ ហើយមិនដែលឃើញប៉ុលពីមុនទេ ដែលជាអ្នកត្រួតពិនិត្យទូទៅ ក្រុមជំនុំទាំងមូលនៅអាស៊ីនេះ។ ហើយគាត់ដើរទៅទីនោះ ហើយទាញខ្សែពីចំហៀងគាត់ យកអាវគាត់ចងជាប់ដៃ ហើយនិយាយថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ** ច្រវាក់ និងគុករង់ចាំអ្នកពាក់អាវនេះនៅទីនោះ។" ឃើញទេ? ជាទំនាយ។

48 ប៉ុលបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងហើយ។ ខ្ញុំដឹងហើយ។ ប៉ុន្តែកុំបំបែកបេះដូងខ្ញុំឥឡូវនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបញ្ចប់ទីប្រណាំងរបស់ខ្ញុំសិន។" គាត់អស់កម្លាំង។ គាត់ត្រូវបានបញ្ចប់។ ហើយគាត់បានបន្ត ហើយទុកប៊ីស្សពរបស់គាត់ជាមួយធីម៉ូថេ។

49 ឥឡូវនេះយើងត្រូវគិតពីយុវជន។ យើងមានកូន។ ភាគច្រើននៃពួកយើងនៅទីនេះ បុរសដែលរៀបការហើយ មានកូន។ ចុះពួកគេនឹងមកដល់យ៉ាងណាដែរ? ឃើញទេ?

50 ដូចខ្ញុំធ្លាប់ទាត់ ឡើងចុះ និងពួកគេបោះអួននៅលើទន្លេ ទាញវាចេញមក និងភេសជ្ជៈ ស្រវឹងនិងរបស់របរផ្សេងៗ។ ខ្ញុំធ្លាប់ឃើញគេបោះពួយខ្ពស់ដូចពិដាននេះនៅទីនេះ ធំ និងល្អដេកនៅទីនោះ។ ក្លិនស្អុយនឹងនៅជុំវិញទន្លេ។ ខ្ញុំបានចុះទៅក្រោម ក្នុងនាមជាអ្នកការពារ ដើម្បីឲ្យពួកគេបញ្ឈប់វា។ ខ្ញុំមានសំបុត្រមួយ "ទុកឱ្យពួកគេនៅតែគេចុះ។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋកេនតាគី។" ឥឡូវនេះឆ្មាំរដ្ឋកេនតាគីមិនអាចមកទីនេះបានទេ ព្រោះគាត់នៅក្រៅទឹកដីរបស់គាត់។ វាឱិនរដ្ឋឥណ្ឌាអាណាមិនមានអ្វីត្រូវនិយាយទេ ព្រោះទឹកជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ កេនតាគី។ ហ្នឹងហើយ។ គ្មានអ្វីអាចធ្វើបានទេ។

51 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានក្មេងប្រុសម្នាក់ ចង់ស្ទូចត្រី។ ហេតុអ្វី ពួកគេដាក់រូបភាពរបស់គាត់នៅក្នុងក្រដាសប្រសិនបើគាត់ចាប់បានត្រីជុបមួយ ម្ភៃឆ្នាំពីពេលនេះទៅ។ អនុញ្ញាតឱ្យវាបន្តដូចនោះ សំណាញ់ទាំងនោះ អន្ទាក់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។" ហើយវាជាការអនុវត្តដូចនោះឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ? តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង? អ្នកត្រូវគិតអំពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។

52 ដូច្នេះយើងត្រូវគិតពីអ្នកផ្សេងទៀតដែលមកពីក្រោយយើង យុវជនទាំងនេះជាដើម និងជាកន្លែងសម្រាប់កូនៗរបស់យើង។ កូនស្រីរបស់យើង យើងមិនចង់ឱ្យពួកគេនៅក្នុងពិភពលោកក្នុងរឿងបែបនេះទេ។ យើងចង់ឱ្យពួកគេមានកូន ហើយចិញ្ចឹមដូចម្តាយរបស់ពួកគេ។ ហើយយើងត្រូវតែរៀបចំសម្រាប់វា។ ហើយប្រសិនបើគ្មានថ្ងៃស្អែក យើងក៏មិនដឹងដែរ។ បើគ្មានថ្ងៃស្អែកទេ យើងមិនបានធ្វើអ្វីក្រៅតែពីធ្វើកិច្ចការរបស់ចៅហ្វាយ ហើយត្រូវនៅក្នុងមុខតំណែងរបស់យើងនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។ ឃើញទេ?

53 ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមណែនាំរឿងនេះ។ ខ្ញុំបានធ្វើចំពោះបងប្រុសនេវិល ។ សូមអនុវត្តវាតាមដែលយើងមាន។ អនុញ្ញាតឱ្យវាគ្រាន់តែជារបៀបដែលវាគឺជា។

ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះអ្នកបម្រើព្រះវ័យក្មេងទាំងនេះ។ ឃើញទេ តាមពិត នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ សម្រាប់ជ្រលងភ្នំទាំងមូលឆ្លងកាត់ទីនេះ វានឹងគ្មានលេសអ្វីឡើយ ពីព្រោះយើងមានព្រះវិហារតូចៗនៅគ្រប់ទីកន្លែង ទីស្នាក់ការ កន្លែងស្តាប់ និង រង់ចាំ។

54 យប់មិញ ខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះវិហាររបស់បងប្រុស ហើយបានសួរថាតើ ទាំងអស់គ្នានៅក្នុងនោះត្រូវបានពង្រឹងនៅពីក្រោយព្រះបន្ទូលឬអត់។ ហើយដៃនី មួយៗបានលើកឡើង។ ឥឡូវនេះ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អ។ ឃើញទេ?

55 ឥឡូវនេះ អ្វីដែលខ្ញុំគិត នឹងបែបនេះ បងប្អូនអើយ ដែលដូចនៅក្នុងក្រុមជំនុំ នៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំ...នេះ...កិច្ចការរបស់ខ្ញុំតាមការគិតច្រើនបំផុតរបស់ខ្ញុំដែល អាចធ្វើបានបួនយ៉ាង។ ហើយវាប្រហែលជាមិនមែនទាំងបួននោះទេ ប៉ុន្តែនោះគឺជា ទស្សនវិស័យតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចគិតបាន ប្រសិនបើអង្គដែលមានព្រះបន្ទូល មកខ្ញុំចុះនៅមាត់ទន្លេ ប្រសិនបើនេះជាអ្វីៗដែលនៅសល់សម្រាប់ក្រុមជំនុំសាសន៍ ដទៃ។

ដែលយើងដឹង នៅក្នុងវិវរណៈ វាគ្រាន់តែជាជំពូកមួយ ពីរ បីសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ក្រុមជំនុំឡើងមក នៅក្នុងជំពូកទី៤។ វាមិនត្រឡប់មកវិញទៀតទេរហូតដល់ ជំពូកទី១៩ នោះគឺបន្ទាប់ពីគ្រាមានទុក្ខវេទនា ពេលព្រះត្រាស់ហៅពួកយូដា។ ត្រូវហើយ។

56 ហើយដូចអេណុក គាត់បានឡើងមុនពេលមានភ្លៀងមួយដំណក់ធ្លាក់មក លើផែនដីផង។ គាត់បានទៅហើយ បន្ទាប់មកទុក្ខវេទនាបានចូលមក។ ឃើញ ទេ? ណូអេបាននៅក្នុងទូកធំមុនពេលមានសេចក្តីទុក្ខវេទនាចូលមក។ ឡុត បានចេញពីក្រុងសូដុំមមុនពេលមានទុក្ខលំបាកណាមួយកើតឡើង។ ឃើញទេ? ហើយក្រុមជំនុំនឹងត្រូវទៅមុនពេលមានទុក្ខលំបាកណាមួយដែរ។

57 ឥឡូវនេះ ក្នុងអំឡុងពេលនៃគ្រាទុក្ខវេទនា នោះនឹងមានៈ ព្រហ្មចារីដែល កំពុងដេកលក់នឹងត្រូវសត្វនាគដេញតាម ហើយបងហៀរ*ទឹក*ចេញពីមាត់វា ដែល មានន័យថា "ហ្វូងមនុស្ស" កងទ័ពដែលនឹងស្វែងរកចាប់ស្ត្រីម្នាក់នេះ ដែលជា សំណល់ពីពូជនាង ហើយនឹងសម្លាប់នាង។ ឥឡូវនេះ វានឹងស្ថិតនៅក្នុងគ្រា ទុក្ខវេទនា។

ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំនឹងទៅផ្ទះ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើ—ប្រសិនបើវាកើតឡើង វានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃស្អែក វានឹងមិនរារាំងយើងពីការបន្តថ្ងៃនេះទេ។ ចូរយើងរាប់នៅថ្ងៃនេះ។

58 ឥឡូវនេះ អ្វីដែលខ្ញុំគិត ចុះនៅទីនោះ បើសិនជាទេវតាដែលនិយាយពាក្យទាំងនោះមកខ្ញុំ បាននិយាយថា "ដូចដែលលោកយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅដឹកនាំការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។" ឃើញទេ "សាររបស់អ្នក..." ខ្ញុំត្រូវយកសារនេះហើយ "វានឹងឈានដល់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។" មែនហើយ ប្រសិនបើនេះជាវា នោះយើងពិតជាជិតបង្ហើយពិតប្រាកដមែន បងប្អូនអើយ ព្រោះម៉ោង និងពន្លឺនៃសារគឺជិតរលត់ទៅហើយ។

59 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញថ្ងៃបុណ្យទី៥០ទេ ហើយបងប្អូនទាំងនោះបានបំពេញនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរឬទេ? វាមិនពិបាកទាល់តែសោះ រហូតដល់សារចាប់ផ្តើមស្រអាប់ ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមបង្កើតព្រះវិហារដើម្បីកាន់មាំ សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយរំពឹងថាទ្រង់នឹងយាងមក។ មែនហើយ នោះជារឿងដដែលដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើបទគម្ពីរពិត "ព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងសងអ្វីៗដែលដង្កូវនាង និងក្រាស៊ី។" ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនោះជាវា ប្រសិនបើនោះជាសារ ហើយព្រះអត់ទោសឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ បើអញ្ចឹងមែននោះ ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ ពីព្រោះសារបានចប់ហើយ។

60 ហើយនៅយប់មួយទៀត ខ្ញុំបានយល់សប្តិថា ខ្ញុំបានទៅឯការប្រជុំ ជាកន្លែងដែលមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំជាច្រើនបានប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយពួកគេរាប់ពាន់នាក់នៅក្នុងការប្រជុំមួយ។ មានមិត្តម្នាក់មកទទួលខ្ញុំ។ ហើយជាធម្មតាប៊ីលីមកទទួលខ្ញុំ ព្រោះអ្នកមិននិយាយជាមួយខ្ញុំ។ ហើយបុរសនេះគ្រាន់តែនិយាយពណ៌ខៀវ។ ហើយមុនពេលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ ការលាបប្រេងទាំងអស់បានបាត់ពីខ្ញុំទៅហើយ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងខ្ញុំនឹងទៅទីនោះហើយ—ហើយប្រកាសដំណឹង អំពីការប្រាប់មនុស្សទាំងនោះ 'កុំបោកបញ្ឆោតជាមួយនិកាយទាំងនោះ" និងផ្សេងៗទៀត។ 'ចេញមក *បែបនេះ*។'" ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់វេទិកា នោះវាបានចាកចេញពីខ្ញុំ។

61 ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែបន្ត។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនដឹង។ វាអាចជាចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់ខ្ញុំ។ វាអាចជាការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាអាចជាការផ្លាស់ប្តូរនៃសម័យកាល។ វាអាចជាការមកដល់របស់អង្គដ៏មានព្រះចេស្តានោះ ប្រសិនបើមានអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីអ្វីដែលបានមកហើយ។ វាអាចជារឿងនោះ។ រឿងទាំងអស់នោះ យើងត្រូវតែទាញចេញពីវា វានឹងបែបនោះ។ ហើយនៅពេលខ្ញុំឈរនៅទីនេះនៅយប់នេះ នៅចំពោះព្រះ និងបងប្អូន ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់ ខ្ញុំនឹងមិនពិព័រនា ឬខ្ញុំនឹងមិននិយាយ អ្វីដូចនេះទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដឹងថាផ្លូវណា...បើខ្ញុំដឹងថារឿងនោះដើរទៅណាក៏ដោយ—ខ្ញុំចង់និយាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹង។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់បានទេ។ ខ្ញុំនឹងទៅប្រជុំនៅពេលនេះដោយមិនមានការនាំមុខអ្វីមួយ។ ខ្ញុំទៅព្រោះមិនចង់អង្គុយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តចេញទៅក្នុងព្រៃដូចអ្នកគ្រប់គ្នា។ បើខ្ញុំខុសត្រង់នេះ ព្រះជាម្ចាស់អត់ទោសអោយខ្ញុំផង។

62 មានរឿងបីអាចកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។ វាជាចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់ខ្ញុំ ហើយសូមឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតមកបន្ត ខ្ញុំបានបើកផ្លូវឲ្យគាត់កាន់កាប់ ព្រោះ សូមចាំថាអ្នកដែលមកអធិប្បាយ នឹងនៅលើព្រះបន្ទូល "ការស្តារឡើងវិញនូវជំនឿរបស់កូនៗ ត្រឡប់ទៅឪពុកវិញ។" វាអាចជាចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់ខ្ញុំ។ វាអាចថាទ្រង់កំពុងផ្លាស់ប្តូរការបម្រើរបស់ខ្ញុំត្រឡប់ទៅជាការផ្សាយដំណឹងល្អនៅបរទេស។ ឬវាអាចថាទ្រង់នឹងមិនហៅខ្ញុំទៀតទេ សម្រាប់ធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយទ្រង់នាំខ្ញុំទៅឯទីរហោស្ថាន ដើម្បីចាក់ប្រេងខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំចេញទៅដូចពាក្យសន្យាថានឹងកើតឡើង។ វាអាចជារឿងទាំងនោះ។

63 ខ្ញុំមិនអាចទៅតាមផ្លូវដែលខ្ញុំបានទៅនោះទេ។ ដោយសារតែខ្ញុំ...ប្រជាជនបានជឿខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំនិយាយវានៅចំពោះមុខមនុស្ស។ គឺមនុស្ស ជាច្រើនដង ចាត់ទុកខ្ញុំថាជាហោរា។ ខ្ញុំមិនចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជាហោរាទេ។ អត់ទេ បាទ។ ខ្ញុំមិនទេ។ ខ្ញុំមាន...ខ្ញុំមិននិយាយដោយចង់បន្ទាបខ្លួនទេ។ ខ្ញុំនិយាយការពិត។ ខ្ញុំមិនចាត់ទុកខ្លួនខ្ញុំជាហោរារបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានកិត្តិយសនោះទេ។

64 ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់បានប្រើខ្ញុំក្នុងរឿងពិសេសខ្លះ ដើម្បីជួយប្រហែលជាដាក់គ្រឹះសម្រាប់ហោរាដែលនឹងមក។ ប៉ុន្តែ ហោរាម្នាក់មិនប្រតិបត្តិតាមរបៀបដែលខ្ញុំ

ប្រតិបត្តិនោះទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងហើយ។ ហោរាមិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទេ ហើយអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អក៏មិនមែនជាហោរាដែរ។ គ្រូគង្វាលមិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទេ ហើយអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អក៏មិនមែនជាគ្រូគង្វាលដែរ។ "ប៉ុន្តែព្រះបានតាំងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ជាសាវ័កដំបូង បន្ទាប់មកហោរា បន្ទាប់មកគ្រូបង្រៀន បន្ទាប់មកគ្រូគង្វាល" ជាដើម។ ព្រះបានតាំងពួកគេនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយព្រះបានប្រទានឱ្យពួកគេនូវតំណែងមួយ។

65 ប៉ុន្តែពេលព្រឹកដែលខ្ញុំដាក់ថ្មជ្រុងនោះ! ព្រោះឥឡូវនេះ បើអ្នកមានវិញ្ញាណអ្នកនឹងយល់។ ព្រោះតែការស្រែកយំរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ! ប្រសិនបើអ្នកអាចបំបែកវាចេញ ឬយកសៀវភៅមកអាន វាបាននិយាយថា "ធ្វើកិច្ចការជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។" មិនបានហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើជាអ្នកផ្សាយទេ ប៉ុន្តែបានចែងថា "ចូរធ្វើកិច្ចការជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អចុះ ដ្បិតពេលវេលានឹងមកដល់ដែលពួកគេនឹងមិនស៊ូទ្រាំនឹងគោលលទ្ធិ ប៉ុន្តែ គ្រូទាំងអស់នឹងមានត្រចៀករមាស់ ហើយនឹងប្រែចេញពីសេចក្តីពិតទៅជារឿងនិទាន។" ឃើញទេ? ដកស្រង់បទគម្ពីរនោះ ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលត្រូវរកវា។ បានចែងបីដង។ ហើយខ្ញុំមានព្រះគម្ពីរ ហើយបែរទៅកន្លែងដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយវានៅទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកដឹងអំពីផុងពីរ គឺពេនទីកុស្តវ៍នៃណេស និង ពេនទីកុស្តអាសាំប្លី។ ខ្ញុំមិនដែលឆ្លងកាត់ពួកគេទេ។ ខ្ញុំបានដាំដើមឈើផ្ទាល់ខ្លួននៅកន្លែងដែលគេនៅ ព្រោះខ្ញុំគិតថាវាខុសទាំងពីរ។ ប៉ុន្តែចេញពីវា ខ្ញុំបាននៅឯឈើឆ្កាង នៅរដូវច្រូតកាត់។

66 ព្រះគោរពអ្នកណាដែលមានចិត្តស្មោះ។ ពេត្រុសបាននិយាយដូច្នេះ។ គាត់យល់ថាព្រះជាម្ចាស់មិនគោរពមនុស្សទេ គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ហៅ ពេលនៅផ្ទះរបស់កូនេលាស ពេលដែលពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចពួកគេបានធ្វើកាលពីដើមដំបូង។ ឃើញទេ? ព្រះមិនគោរពមនុស្សទេ។ យើងឃើញមនុស្សម្នាក់រស់នៅយ៉ាងជ្រាលជ្រៅនិងស្មោះត្រង់ គាត់អាចខុសដោយស្មោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ស្មោះត្រង់ នោះព្រះនឹងនាំគាត់ទៅកាន់ពន្លឺនៅកន្លែងណាមួយ។ គាត់នឹងមកឯវា ពីព្រោះព្រះមានកាតព្វកិច្ចធ្វើរឿងនោះ។

67 ហើយយើងគិតអំពីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ដោយធ្វើបែបនេះ—រឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ និងសារ មិនលើសពីវាទេ។ សូមចាំថា មានក្រុមដែលបានកំណត់ទុកជាមុនដើម្បីមកទីនេះ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញ ហើយវា

ប្រហែលជាមិនលើសពីដប់នោះទេ។ ឃើញទេ? យើងមិនដឹងទេ។ ប្រហែលជាមួយរយលាន ប្រហែលជាមួយម៉ឺន។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ...អ្នកដែលបានកំណត់ទុកជាមុននឹងឮសារ ហើយជឿវា ប្រសិនបើវាជាសាររបស់ព្រះ ដែលយើងជឿថាជាវា។

68 ឥឡូវនេះ យើងនៅទីនេះ ហើយនៅទីនេះរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា។ តើនៅពេលណាដែលព្រះបានហៅខ្ញុំ...ឥឡូវនេះ សូមស្ដាប់ នេះមិនត្រូវនិយាយឡើងវិញទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើជាហោរារបស់ទ្រង់ នោះខ្ញុំពិតជាមិនកាន់តំណែងជានរណាឡើយ។ ហោរាមិនផ្សាយដំណឹងល្អទេ។ ហោរាម្នាក់លាក់ខ្លួននៅក្នុងទីរហោស្ថានតែម្នាក់ឯងជាមួយនឹងព្រះ រហូតដល់គាត់ទទួលបានដោយផ្ទាល់នូវអ្វីដែលព្រះចង់ឱ្យគាត់ធ្វើ។ ហើយគាត់ស្ទុះចេញទៅភ្លាម ហើយផ្ដល់សាររបស់គាត់ ហើយត្រឡប់ទៅក្នុងទីរហោស្ថានវិញ។ គាត់មិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទេ រៀបចំការប្រជុំ និងទទួលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ហើយអ្វីៗទាំងអស់នេះដូចជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អធ្វើ។ គាត់មិនបង្រៀនដូចអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទេ។ គាត់មាន **ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** នោះហើយជាវា ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់។ គាត់ផ្ដល់វា បោះវាចោល ហើយឱ្យរបស់មានតម្លៃធ្លាក់នៅកន្លែងដែលវានឹងនៅ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ចេញទៅម្ដងទៀត។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាគាត់នៅឯណាទេ។ គាត់នៅឯកោ នៅកន្លែងណាមួយ។

69 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចទេ ឬប្រសិនបើទ្រង់បានហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើដូច្នេះ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អបានទេ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់បានហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ នោះខ្ញុំមិនអាចធ្វើជាហោរាបានទេ។ ឥឡូវនេះអ្នកយល់ថាខ្ញុំមានន័យយ៉ាងណា? ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំបានធ្វើដោយការគោរព នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ ជាដំបូង អំពីខ្ញុំកាន់ដៃប្រជាជន ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ បន្ទាប់មកដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃចិត្តរបស់ពួកគេ ភាពខុសប្លែកគ្នាទាំងអស់នេះ។ ហើយបងប្អូនអើយ នោះជារឿងដែលមិនអាចសម្រេចបាន។ អ្នកដឹងថានោះជាសេចក្ដីពិត។ អ្នករាល់គ្នាដឹងរឿងនោះ។ ឃើញទេ?

ហើយរបៀបដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ វានឹងផ្ទុះពាសពេញពិភពលោក ហើយវាត្រូវបានធ្វើវាយ៉ាងពិតប្រាកដ! គ្រប់ជាតិសាសន៍នៅក្រោមមេឃបានឮវានៅគ្រប់ទីកន្លែង កាសែត ខ្សែអាត់សំឡេងនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាដំណើរការដោយរបៀបណាទេ។ ប៉ុន្តែនៅទូទាំងពិភពលោក មានសារចូលមក និងប្រជាជន

ពីផ្លូវចុះក្នុងប្រទេសថៃ និងពួកហាត់ទែនតុតត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ។ របៀបដែលអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អទាំងនោះបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនោះជាមួយនឹងខ្សែអាត់ទាំងនោះ ហើយផ្តល់ការបកស្រាយនៃព្រះបន្ទូលនោះ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងព្រនៅជុំវិញពិភពលោក មើលជុំវិញពិភពលោក។ ឥឡូវនេះ ពួកគេ ដែលជាក្រុមជំនុំត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនជាសកល នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ "នឹងមានពីរនាក់នៅលើគ្រែ ពីរនាក់នៅក្នុងវាល" ឃើញទេ ទ្រង់យកមួយ ហើយទុកមួយ។

70 ឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើការងារជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ហើយនេះគឺជាការអង្វររបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើការនោះគាប់ព្រះហឫទ័យនឹងព្រះ ហើយខ្ញុំបានធ្វើកិច្ចការត្រឹមត្រូវ ដោយទុកចិត្តថា ខ្ញុំបានគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ សុំការអភ័យទោសរាល់កំហុសរបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់មកទ្រង់អាចនឹងហៅខ្ញុំពីវិស័យផ្សាយដំណឹងល្អ ដើម្បីធ្វើជាហោរារបស់ទ្រង់។ បើអញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងចាកចេញពីការផ្សាយដំណឹងល្អ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់ហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើជាហោរា នោះខ្ញុំមិនអាចធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អបានទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើជាហោរាបានទេ។

ខ្ញុំកំពុងលាយការងារទាំងពីរ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំតែងតែរវល់។ ឈរលើវេទិកា វាមិនដែលល្អ ជោគជ័យទេ។ ព្រះបានប្រើវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលគិតថាវាជាឆន្ទៈផ្ទាល់របស់ទ្រង់ទេ។ វាជាព្រះទ័យអនុញ្ញាតរបស់ទ្រង់។ ឈរនៅលើវេទិកា មាននិត្តមួយ ឬពីរនឹងធ្វើឱ្យអ្នកចេញស្ទើរតែទាំងអស់។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកប្រាប់មនុស្ស*នេះ*ពីរបៀបដើម្បីតម្រង់ខ្លួនគាត់ឡើង និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកបន្ទាប់ឈរនៅទីនោះ គាត់ក៏រំពឹងដូចគ្នាដែរ។ ហើយអ្នកមិនអាចប្រាប់គាត់បានទេ លើកតែមានអ្វីមួយប្រាប់អ្នកឱ្យប្រាប់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកមនុស្សផ្សេងទៀតមានអារម្មណ៍ថាអ្នកជាអ្នកក្បត់ ឬជាអ្នកនៅពីក្រោយខ្នង ឬ—ឬជាវិញ្ញាណអាក្រក់ឬអ្វីមួយ ដោយសារតែអ្នកមិនប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលពួកគេចង់ដឹង។ ឃើញទេ នោះមិនមែនជាការងារនិងជាវិធីដែលហោរាធ្វើទេ។

71 ហោរាម្នាក់ស្នាក់នៅទី*នេះ*រហូតដល់គាត់ដួលចូលមន្ទីរពេទ្យ ឬទៅទីណាក៏ដោយ ជាមួយនឹង**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ហើយថ្លែងពីវា ហើយឈប់ដើរចេញម្តងទៀត។ គាត់មិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទាល់តែសោះ។ គាត់

មិនប្រជុំពិភាក្សារឿងអ្វីទេ។ គាត់បានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់អ្នកណាដែលគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅ។

72 ប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅសេតវិមាន គាត់បានស្ទុះទៅមុខសេតវិមានដោយនិយាយថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។**" ប្រសិនបើវាជាអភិបាលរដ្ឋ ឬនរណាក៏ដោយ នោះគឺ**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។** គាត់មិនវង្វេងនឹងក្រុមជំនុំទេ ដោយព្យាយាមឲ្យពួកគេចូលមកទទួលយកព្រះបន្ទូល ហើយផ្សាយរឿងទាំងនេះ ដូចជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ គាត់មិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទេ។

73 ដូច្នេះ បងប្អូនឃើញហើយ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនហៅខ្លួនឯងថាជាហោរា។ ខ្ញុំក៏មិននៅក្នុងមុខតំណែងណាមួយដែរ។ ឃើញទេ? ឥឡូវអ្នកយល់ថាខ្ញុំមានន័យថាម៉េច?

ឥឡូវ នឹងមានរឿងបែបនេះជាយូរមកហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងមិនចំណាយពេលច្រើនពេកទេ រហូតដល់ខ្ញុំចូលដល់ព្រះបន្ទូលបន្តិច ដែលខ្ញុំចង់អានយប់នេះ។

74 ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ ខ្ញុំមិនដែលមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំគួរតែរស់នៅក្នុងរដ្ឋឥណ្ឌាអាណាទេ។ ខ្ញុំជា—ខ្ញុំជា—អ្នករត់ប្រណាំង។ ខ្ញុំមិន...ខ្ញុំនឹងទៅកន្លែងមួយ ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំនឹងទៅ*ទីនេះ* ខ្ញុំនឹងស្នាក់នៅទីនេះ។ នេះគឺជាវា។" ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ពេលខ្ញុំទៅកន្លែងផ្សេង ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំនឹងទៅ*ទីនេះ*។" នៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់...

ប្រពន្ធខ្ញុំហៅខ្ញុំ...តើបទនោះគេច្រៀងអំពីអ្វី? *ខ្យល់បក់បោក។* អ្នកបានឮវាតាមខ្ញុំស្មាន។ អ្នកទាំងអស់គ្នាភាគច្រើនឮគេច្រៀង។ នោះហើយជាអ្វីដែលនាងហៅខ្ញុំ "ខ្យល់បក់បោក។"

ដល់ម៉ោងដែលខ្ញុំមកដល់ទីនេះ ខ្ញុំគិតថា "កូនប្រុស ខ្ញុំទើបតែមកដល់ផ្ទះ។ ខ្ញុំត្រូវទៅមើលប្រពន្ធនិងកូន។ ខ្ញុំទើបតែបានទៅព្រះវិហារម្តងហើយផ្សព្វផ្សាយ។" ខ្ញុំមកដល់ទីនេះ ហើយចុះមកអធិប្បាយម្តង។ ថើបប្រពន្ធខ្ញុំ ហើយឱបកូនទាំងអស់។ ចេញទៅកាត់ស្មៅ ហើយយន្តហោះក៏ហោះទៅ។ ខ្ញុំឈប់ ជូតញើសចេញពីមុខ ហើយខ្ញុំចង់ទៅជាមួយវា។ កន្លែងផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំត្រូវទៅ។ អញ្ចឹង

ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំត្រូវទៅ*ទីនោះ*។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចុះទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំអធិប្បាយនៅទីនោះមួយរយៈ។ ក្រឡេកមើលជុំវិញ មានមួយទៀត។ ខ្ញុំត្រូវទៅជាមួយវា។ ឃើញទេ គ្មានកន្លែងដោះស្រាយសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។ ខ្ញុំនៅមិនសុខស្រួល ផ្លាស់ប្តូរ ទៅពីកន្លែងមួយទៅកន្លែង អ្វីមួយ។ ខ្ញុំមិនគ្រប់គ្រងវាបានទេ។ វាជាអ្វីមួយនៅក្នុងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវតែធ្វើវា។

75 ឥឡូវនេះ នៅព្រះវិហារស្ថិតក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ខ្ញុំមានអារម្មណ៍រន្ធត់ណាស់ក្នុងការដើរចេញពីទីនេះ។ ហើយគិតពីអ្នករាល់គ្នាដែលអង្គុយនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងចំណាយពេលអស់កល្បជាមួយនឹងវា នៅទឹកដីនៃសិរីល្អ។ យើងមានបុរសល្អ សម្ភារៈល្អ រឹងមាំ មនុស្សល្អ។ ថ្មីៗនេះមានការប្រជុំមួយបានកើតឡើងនៅក្នុងព្រះវិហារនៅទីនេះក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ព្រះវិញ្ញាណយាងមកក្នុងចំណោមពួកគេ ចាប់ផ្តើមផ្តល់អំណោយទាន។ ខ្ញុំបានមើលវា ដើម្បីមើលថាតើវានឹងធ្លាក់ទៅក្នុងភាពជ្រុលនិយមឬអត់។ រាល់ពេលដែលវាចាប់ផ្តើមផ្លាស់ទីទៅបែបនោះ ព្រះវិញ្ញាណនឹងពិនិត្យមើលវា ហើយនាំវាមក*ទីនេះវិញ*។ ខ្ញុំគិតថា "សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់។" ឃើញទេ? អ្នកគ្រាន់តែកាន់កន្លែងរបស់អ្នកនៅទីនោះ។ វាមិនអីទេ។ ឃើញទេ?

76 ឥឡូវនេះ អ្វីដែលខ្ញុំគិតគឺ នេះគឺប្រសិនបើវាអាចទៅរួច នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមទៅកន្លែងណាមួយ... ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំត្រូវទៅណាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចអង្គុយស្ងៀមបានទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនស្នាក់នៅទីនេះមួយកន្លែងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចនៅបាន។ ខ្ញុំត្រូវផ្លាស់ទីទៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយខ្ញុំប្រហែលជាមិននៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែពីរបីថ្ងៃត្រូវផ្លាស់ទៅកន្លែងផ្សេង។ ខ្ញុំត្រូវទៅកន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំទៅណាទេ។ ទាំងអ័ប្រាហាំមិនដឹងថាគាត់ទៅណាផង។ គាត់ទើបតែឆ្លងទន្លេ ហើយចាប់ផ្តើមរស់នៅ។ ហ្នឹងហើយ។

77 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា អ្វីដែលយើងគួរធ្វើនៅទីនេះ ក្នុងបច្ចុប្បន្នកាលនេះ ខ្ញុំជឿថា យើងត្រូវការព្រះវិហារមួយ។ ខ្ញុំគិតថា—ខ្ញុំគិតថាដំណាក់របស់ព្រះ...អ្នកនិយាយថា "ចុះបើព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមក តើយកលុយទាំងអស់នោះទៅដាក់ក្នុងអ្វី?" ចុះបើព្រះជាម្ចាស់យាងមក តើនឹងល្អយ៉ាងណាទៅ? ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើប្រជាជនកំណត់ប្រាក់សម្រាប់ថ្វាយព្រះវិហារ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើងជាមួយនឹងការបោះឆ្នោតមួយរយភាគរយនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំបានយកយប់នោះ

ដើម្បីសាងសង់ព្រះវិហារ។ ដូច្នេះ សាងសង់វា។ ខ្ញុំចង់និយាយថា "សាងសង់វាទៅ។ បាទ មែនហើយ។"

78 ខ្ញុំមិនដែលបង្ហាញរឿងនេះពីមុនមកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ធ្វើវាចំពោះមុខអ្នកជាបុរស។ មិនចង់បានមនុស្សស្រីនៅទីនេះទេ ព្រោះគេបែរជាដើរ*បែបនេះ*ហើយ*បែបនោះ*។ ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងព្យាយាម សូមប្រាប់អ្នកពីហេតុផលដែលខ្ញុំចង់ធ្វើវា។ ខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យាងមកនៅសប្ដាហ៍ក្រោយ សូមចាប់ផ្ដើមព្រះវិហារនៅសប្ដាហ៍នេះ។ ប្រាកដណាស់។ ចូរបង្ហាញទ្រង់។ ចូរឈរនៅមុខតំណែងរបស់យើង។ បាទ មែនហើយ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើយើង...នៅពេលដែលព្រះវិហារត្រូវបានសាងសង់ឡើង។

79 ហេតុអ្វី? យើងនិយាយថាប្រសិនបើទ្រង់...ចុះបើទ្រង់យាងមកនៅដប់ឆ្នាំក្រោយ? ចុះប្រសិនបើទ្រង់យាងមកម្ភៃឆ្នាំក្រោយ? ឬចុះបើទ្រង់យាងមកមួយរយឆ្នាំក្រោយ? អ្វីក៏ដោយ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក នោះមិនសំខាន់ទេ។ យើងដឹងថាទ្រង់នឹងយាងមកដ្បិតយើងនៅមុនពេលនោះ ពីព្រោះយើងមិនអាចរស់នៅបានមួយរយឆ្នាំជាងទេ។ ទ្រង់នឹងមករកយើង ប៉ុន្តែយើងត្រូវបន្សល់អ្វីនៅពីក្រោយយើង។ ហើយខ្ញុំបានគិតរឿងនេះ។ ហេតុអ្វីបានជាមិនអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារនៅទីនេះ និយាយទៅកាន់ពួកគេឥឡូវនេះ ពីការសាងសង់ព្រះវិហារនោះ? ដាក់វានៅទីនេះ។ ធ្វើឱ្យវាស្អាត ហើយជាកន្លែងស្អាតដែលមនុស្សអាចមកបាន។

80 ខ្ញុំសូមណែនាំ បងប្រុសនេវិលធ្វើជាគ្រូគង្វាលនៃក្រុមជំនុំ ដរាបណាក្រុមជំនុំជ្រើសរើសគាត់ឱ្យធ្វើជាគ្រូគង្វាល។ នោះជាការបោះឆ្នោតរបស់ក្រុមជំនុំ។ ដរាបណាគាត់កាន់មុខតំណែងនោះ ហើយនៅជាមួយជំនឿ អ្នកចង់មក មានអារម្មណ៍ថាវាមកពីការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់មក ការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យគាត់ស្នាក់នៅ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំបោះឆ្នោតដូចគ្នា។

81 បន្ទាប់មក ខ្ញុំចង់និយាយថា បុរសទាំងនេះម្នាក់ៗចេញពីទីនេះ បុរសផ្សេងទៀតទាំងនេះ ដូចជាបងប្រុសក្រេស និងបងប្រុសជូនៀ ពួកគេទាំងអស់គ្នាដរាបណាពួកគេមានអារម្មណ៍ថា កាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេនៅក្នុងមុខតំណែងនោះ ហើយពួកគេពាក់ព័ន្ធនៅទីនេះជាមួយគ្នា។ អ្នកមិនអាចចុះទៅជួបជាមួយមេតូឌីស្ទបានទេ។ អ្នកមិនមានការប្រកបជាមួយពួកគេទេ។ បាទីស្ទ អ្នកទៅ

និយាយភាសាដទៃ និងការជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ពួកគេទាត់អ្នកចេញ *យ៉ាង*ឆាប់។ [បងប្រុស ប្រាណហាំបានខ្ទាស់ម្រាមដៃរបស់គាត់។—អេដ។] ត្រូវហើយ។ អ្នកអង្គុយនៅទីនោះ អ្នកនឹងដូចជា—សត្វព្រាបក្នុងចំណោមហ្វូងក្អែកមួយ។ អ្នកនឹងមិនមានការប្រកបអ្វីទាំងអស់។ អ្នកនឹងស្លាប់។ ខ្ញុំមិនលេងសើចនឹងពួកមេតូឌីស្ទ និងបាទីស្ទទេឥឡូវនេះ។ ចងចាំថា។ ខ្ញុំមិននិយាយបែបនោះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែគូរការប្រៀបធៀប។ នៅទីនោះ មនុស្សជាច្រើន ពួកមេតូឌីស្ទ និងបាទីស្ទ គឺជាបុរសល្អ ជាបុរសគោរពព្រះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីការប្រកប។

មានបងប្រុសឈ្មោះអ្វី នៅខាងក្រោយនោះយប់នេះ—អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អដែលអង្គុយនៅទីនោះ បងប្រុស ជេ ធីផាន់ណែល។ បងប្រុសបៀលលើ។ ជឿវ៉ា បងប្រុសនេះអង្គុយនៅទីនេះ។ មួយចំនួន...អ្នកជាច្រើននៅទីនេះគឺជាមនុស្សរបស់ព្រះ ដែលព្រះហៅមកក្នុងការបម្រើ។ អ្នកអាចកំពុងធ្វើអ្វីមួយ។ គ្រាន់តែមិនអង្គុយជុំវិញ។ តោះធ្វើអ្វីមួយ។ អ្នកមិនទទួលបានទេប៉ុន្តែព្រលឹងមួយបានសង្គ្រោះមានមួយដែលបានសង្គ្រោះ។ យើងម្នាក់ៗ។

82 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា ព្រះវិហារនេះ បើអ្នករាល់គ្នាចង់ នៅពេលអ្នកសាងសង់ព្រះវិហារនេះ ចូរធ្វើឱ្យវាដូចជាទីស្នាក់ការរបស់អ្នក ហើយដូចជាបងប្រុស នេវិល នៅទីនេះដូចជាអ្នកចាស់ទុំជាន់ខ្ពស់ក្នុងចំណោមអ្នក។ ឃើញទេ? ហើយពេលខ្លះអ្នកមានសំណួរដែលអ្នកមិនអាចពិភាក្សាជាមួយក្រុមជំនុំរបស់អ្នកនៅទីនោះ បន្ទាប់មកយកវាមកទីនេះទៅកាន់បងប្រុសនេវិល ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាពិភាក្សាវាជាមួយគ្នា។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចសម្រេចចិត្តបានទេ ខ្ញុំនឹងមកឆាប់ៗនោះយើងនឹងមកជាមួយគ្នា។

83 ហើយ—ហើយបន្ទាប់មក នៅទីនោះ មានការបណ្ដុះបណ្ដាលនៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នកផ្ទាល់ ជាមួយអ្នកបម្រើព្រះផ្សេងទៀត បុរសដែលអ្នកឃើញថាមានការត្រាស់ហៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ សម្រាប់កិច្ចបម្រើព្រះ។ បង្ហាត់ពួកគេដែលជាយុវជន។ នាំពួកគេចូលទៅឯអ្នកចាស់ទុំ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាបានជួបជុំគ្នាក្នុងកិច្ចប្រជុំខាងកិច្ចបម្រើព្រះ ហើយនៅទីនោះបង្រៀនរឿងដ៏ជ្រៅរបស់ព្រះ។ កុំយកអ្នកមានគំរូអាក្រក់។ រក្សានរណាម្នាក់ដែលអាចមានទំនុកចិត្តនៅក្នុងព្រះ ដើម្បីជាប្រភេទដូចជា—អ្នកដឹកនាំសម្រាប់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មក ពេលខ្លះ ប្រសិនបើអ្នកមិនឃើញវាច្បាស់តាមវិធីដែលគាត់ធ្វើ នោះគឺ មិនអីទេ។ អ្នកនៅក្នុងជំនឿ ទោះ

យ៉ាងណាក៏ដោយ។ គ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូតាម។ ប្រហែលជានៅពេលដែលយើងមកជាមួយគ្នា នោះយើងទាំងអស់គ្នានឹងអធិស្ឋាន។ ការយល់ឃើញរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចុះមក ហើយទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យពិតប្រាកដនូវអ្វីដែលជាវា អ្នកឃើញទេ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹងពីរបៀបធ្វើវា។

84 ហើយនៅទីនោះ ព្រះវិហារអាចស្តាប់ ហើយបង្ហាត់បង្រៀនមនុស្សមួយក្រុម។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អនៅកន្លែងណាមួយ មានកន្លែងដែលខ្ញុំអាចដាក់ពួកគេ នៅទូទាំងពិភពលោក។

85 ចុះបើខ្ញុំនៅឥណ្ឌា ត្រឡប់ទៅឥណ្ឌាវិញ? នៅទីនោះ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់មនុស្សទាំងនេះ ប្រហែលជាមានរាប់ពាន់នាក់។ ស្នាក់នៅមួយអាទិត្យឬពីរសប្តាហ៍ ក៏ឃើញព័ន្ធកិច្ច។ ពួកគេស្រឡាញ់វា។ ពួកគេជឿថាវាគឺជាការពិត។ ពួកគេចេញពីសាសនានិយម។ នៅទីនោះខ្ញុំមាន...ហើយប្រហែលជាពីរឬបីសប្តាហ៍។

នៅពេលដែលខ្ញុំនៅទីនោះ ពីរយប់ ហើយប្រហែលជាមួយសែននាក់បានប្រែចិត្តជឿព្រះគ្រីស្ទ។ គ្មានកន្លែងដែលត្រូវទៅ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ជិះយន្តហោះ ហើយចាប់ផ្តើមត្រឡប់ទៅទីក្រុងរ៉ូម បន្ទាប់មកទៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ ទុកវាចោលដូចចៀមនៅក្នុងចំណោមចចក។

ចុះបើខ្ញុំមានបុរសមួយក្រុម យុវជនដែលបានហ្វឹកហាត់ក្នុងសារ ឃើញទេ និយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ មុនពេលខ្ញុំចាកចេញពីទីនេះ យើងនឹងរៀបចំក្រុមជំនុំទាំងនេះ។ ខ្ញុំនឹងមានបុរសម្នាក់។ ខ្ញុំបានទូរលេខទៅគេរួចហើយ។ ពួកគេបានទទួលប្រាក់។ ពួកគេកំពុងធ្វើដំណើរមកនៅទីនេះ ឥឡូវនេះ ដើម្បីកាន់កាប់វា គេជាបុរសល្អ។ មានយុវជនពីរឬបីនាក់នៅជាមួយគាត់ ដែលនឹងក្លាយជាជំនួយការ និងជាជំនួយរបស់គាត់"?

86 ហើយព្រះវិហារនៃសេចក្តីជំនឿនេះអាចត្រូវបានតាំងនៅទីនោះ ដែលនឹងជាប៉ុស្តិ៍នៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា ប៉ុស្តិ៍នៅក្នុងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ប៉ុស្តិ៍នៅប្រទេសស្វីស។ ហេតុអ្វី ឥឡូវនេះ យើងគួរតែមានពួកគេនៅជុំវិញប្រទេសដែលខ្ញុំបានទៅ។ ហើយសារនោះ ពីទីនោះមក មានមួយទៀត ហើយមួយទៀតមកជាបន្តបន្ទាប់។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

87 ឥឡូវនេះ យប់ថ្ងៃស្អែក ឬថ្ងៃខានស្អែក អ្នកនឹងឃើញ ម៉ាត់សុន-បូស ចុះមកទីនេះ ដែលជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកនឹងឃើញនូវអ្វីដែលជនជាតិស៊ុយអែត ពិការតូចម្នាក់បានធ្វើនៅទីនោះនៅតាន់ហ្គានីកា។ គាត់បានចូលទៅទីនោះ។ ហើយឥឡូវនេះ ម៉ាត់សុន-បូស គឺជាបុរសល្អម្នាក់ ប៉ុន្តែគាត់មិនជឿលើជំនឿដែលយើងជឿនោះទេ។

88 ខ្ញុំបានយកគាត់ចេញ ហើយយកគាត់ទៅចងគាត់នៅកន្លែងដូចក្នុងគម្ពីរ។ ខ្ញុំនិយាយ "ម៉ាត់សុន អ្នកគឺជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះអ្នកនឹងមិនលោតឬរត់ទេ។ យើងគ្រាន់តែនឹងឈរនៅទីនេះ កាន់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងនាមជាបងប្អូនគ្រីស្ទាន ហើយនិយាយគ្នា។" ឃើញទេ?

89 ហើយដាក់សារទៅគាត់ ហើយគាត់គ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ។ គាត់និយាយថា "បង ប្រាណហាំ អ្នក—អ្នកប្រាកដជាត្រូវ។"

90 ខ្ញុំនិយាយ "ឥឡូវនេះម៉ាត់សុន អ្នកមិនជឿទេ ឬអ្នកនឹងទទួលយកវា។"

91 "មែនហើយ បងប្រាណហាំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាអ្វីដែលអ្នកនិយាយគឺជាការពិត។"

92 "អញ្ចឹងហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទទួលយកវា?" ឃើញទេ? គ្រាន់តែដុតវាទៅគាត់។ ហើយគាត់—ពេលគាត់ចេញទៅ គាត់ក៏ទៅ។ ឃើញទេ?

93 ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើលអ្វីដែលបុរសនោះបានធ្វើនៅក្នុងបេសកកម្មរបស់គាត់នៅទីនោះ មានតែបុរសម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ មូលហេតុ គឺគាត់អាចបញ្ជូនភ្លាមៗទៅទីក្រុងឈីកាហ្គោ ហើយយក ប៊ីតុននិងពួកគេទាំងអស់ដែលនៅសល់ បញ្ជូនពួកគេទៅទីនោះ ហើយចាប់ផ្តើមការងារ។ រហូតមកដល់ពេលនេះ ពួកគេបានកើនឡើងក្នុងមួយម៉ឺននាក់ នៃការប្រជុំតូចមួយ។ មិនមែនជាបុរសដែលមានអំណោយទានទេ គឺគ្រាន់តែជាបុរសដែលមានភាពក្លាហានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទៅទីនោះហើយចាប់ផ្តើម។

តើមានអ្វីអាចធ្វើបាននៅក្រោមនេះ? អាចជាប់ចំណាត់ថ្នាក់រាប់លាន។ ប្រាកដណាស់។ យើងបានបាត់បង់ពេលវេលានោះ។ នោះជាអ្វីដែលការផ្តល់យោបល់របស់ខ្ញុំនឹងមាន។

94 ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ក្នុងការធ្វើបែបនេះ អ្នកនឹងដឹងថា វាប្រហែលជាមានពេលខ្លះដែលអ្នកនឹងមិនយល់ស្របជាមួយបងប្រុស *ម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ*។ អ្នក

នឹងមិនយល់ស្របនៅទីនេះទេ។ ហើយចាំថា ដរាបណាអ្នកទៅដល់កន្លែងនោះ អ្នកនិយាយថា "អញ្ចឹង ព្រោះគាត់មិនជឿវាដូចខ្ញុំ ខ្ញុំមិនទៅទេ។..." បន្ទាប់មកមាន អ្វីមួយខុសជាមួយអ្នក។ មិនខុសពីអ្នកដទៃទេ។ វាមានអ្វីមួយខុសជាមួយអ្នក។ ពេលណាបងប្អូនដែលកំពុងតែព័ទដៃគ្នា!

95 មានរឿងមួយ ពួកយើងជាប្រាណហាំមានប្រាំបួននាក់ ហើយយើងនឹងប្រយុទ្ធ ដូចសត្វឆ្កែចិញ្ចឹម។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក នៅពេលដែលយើងឆ្លងកាត់ការប្រយុទ្ធ យើង នៅតែជាប្រាណហាំដដែល។ ម្នាក់ដឹងថាម្នាក់ទៀតជាប្រាណហាំ។ ខ្ញុំដឹងថាគាត់ ជាប្រាណហាំ។ គាត់ដឹងថាខ្ញុំជា ប្រាណហាំ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែយើងនឹងប្រយុទ្ធ។ អ្នកធ្វើបែបនេះនៅក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នក ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែជាបងប្អូនរបស់អ្នក។

នោះជាវិធីដែលវាមាន។ យើងប្រហែលជាខុសគ្នា វាមិនអីទេ ប៉ុន្តែយើង នៅតែមួយ។ យើងជាម្នាក់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ យើងជឿលើសារនេះហើយ សូមនៅជា មួយវា។

96 ហើយខ្ញុំគិតថា នោះជារឿងដែលត្រូវធ្វើ ដើម្បីបន្តរហូតដល់ព្រះយេស៊ូវ យាងមក។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយតាមរបៀបនោះ។ ហើយខ្ញុំជឿថា ប្រសិនបើអ្នកចង់បាន...

97 ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែរំភើបជាមួយវា។ បើអ្នកមិនពេញចិត្តទេ នោះមានអ្វីខុស។ មានអ្វីមួយខុស។ អ្នកបានទទួល គ្រាន់តែមិននិយាយ "មែនហើយ កាលពី ខែមុន ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងទេ។" ឃើញទេ មានអ្វីខុសនៅកន្លែង ណាមួយ អ្នកត្រូវតែរំភើបចិត្ត គ្រប់ពេល ឃើញទេ ហើយគ្រាន់តែបន្តដាល់។ វាគឺជា អារក្សដែលព្យាយាមយកអ្នក។

ដូចជា ខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តប្រធានាធិបតីចុងក្រោយរបស់យើង គឺលោកអ៊ីសិន ហូវឺ។ ខ្ញុំមានការកោតសរសើរយ៉ាងខ្លាំងចំពោះឧត្តមសេនីយ៍អ៊ីសិនហូវឺ។ គាត់ បាននិយាយថា "នៅពេលដែលយើងកំពុងប្រយុទ្ធ" គាត់បាននិយាយថា "មាន ច្រើនដងដែលយើងរើសសំបកហើយបោះវាចូលក្នុងកាំភ្លើង ហើយទាញញញួរ វាយលើវា ហើយឲ្យនាងដួល ហើយវាក៏ខូច។ វាមិនរលត់ទេ។" បាននិយាយថា "យើងមិនបានចុះចាញ់ទេ។" បាននិយាយថា "យើងប្រហែលជាបានដាក់គ្រាប់ ផ្សេងទៀត ហើយវាក៏មុតដែរ។" បាននិយាយថា "យើងមិនបានបោះបង់ចោល ទេ។" បាននិយាយថា "យើងបន្តបាញ់រហូតដល់បាត់មួយគ្រាប់នោះ។"

98 នោះហើយ។ នោះជាវិធីឈ្នះសង្គ្រាម។ បន្តការព្យាយាម។ បោះសំបកចូល ហើយទាញវា។ អ្នកមានគោលបំណងមួយ គោលដៅដើម្បីវាយ។ ហើយបើវា មិនចាញ់ទេ ចូរបោះវាទៅ ហើយបោះមួយទៀតចូល ហើយព្យាយាមម្តងទៀត។ បោះវាចូល ហើយសាកល្បងវាម្តងទៀត រហូតដល់វាបាត់ទៅ។ មានម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេនៅរស់ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងបាត់ទៅ។ ប៉ុន្តែនោះ ជាវិធីដែលយើងត្រូវធ្វើ។ គ្រាន់តែបន្តបាញ់ទៅ បាញ់ទៅឆ្ងាយ រហូតដល់មានរឿង កើតឡើង។

99 តើខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វី? ខ្ញុំកំពុងបាញ់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងចេញទៅទីនេះក៏មិនដឹងដែរ... ចេញពីការនាំមុខណាមួយ។

ទំនួលខុសត្រូវ! មនុស្សរាប់លាននាក់សម្លឹងមើលអ្នក "តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? តើ ចលនាបន្ទាប់ជាអ្វី?" អ្នកខ្លះគិតថាខ្ញុំស្លាប់ហើយ។ អ្នកខ្លះគិត*បែបនេះ*។ សូម្បីតែ កាំភ្លើងនោះក៏គាំង នៅថ្ងៃមុន និយាយថាខ្ញុំកំពុងព្យាយាមធ្វើអត្តឃាត។ អ្វី គ្រប់យ៉ាង ឃើញទេ នៅជុំវិញប្រទេស និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្នកមាន អ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវតទល់ជាមួយ។ បន្ទាប់មក អ្នកមានបន្ទុករបស់ប្រជាជន។

100 ហើយគ្រាន់តែស្រមៃថា តើព្រះនឹងដាក់លើអ្នកយ៉ាងណា តើអ្នកស្គាល់ចិត្ត មនុស្សដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយយ៉ាងម៉េច? គិតអំពីរឿងនោះ។ ឃើញទេ? បងប្អូនអើយ ប្រហែលជាខ្ញុំដឹងថា អ្នកមានបន្ទុក ប៉ុន្តែអ្នកមិនយល់ទេ។ ហើយ ក្រៅពីនោះ នៅទីនេះ អ្នកមានទំនួលខុសត្រូវនៅទីនេះ។

101 អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ នោះគួរតែងាយស្រួលសម្រាប់អ្នក បងប្រុសប្រា ណហាំ។ អ្វីដែលត្រូវធ្វើ ព្រះគ្រាន់តែប្រាប់អ្នក។" អត់ទេ ទ្រង់អត់អញ្ចឹងទេ។ ខ្ញុំ បែកញើសចេញ ដូចអ្នកដែរ ហើយពិបាកជាង។ ប្រាកដមែន។ ខ្ញុំត្រូវបែកញើស ខ្លាំងជាងអ្នកទៅទៀត។

ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវការបន្ថែមទៀត។ កន្លែងដែលអ្នកត្រូវឆ្លើយសម្រាប់ព្រះវិហារ កន្លែងដែលអ្នកត្រូវឆ្លើយសម្រាប់គ្រួសាររបស់អ្នក ឬប្រហែលជាសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ផ្ទាល់ ឃើញទេ មានព្រលឹងរាប់លានដែលខ្ញុំត្រូវឆ្លើយ។ ខ្ញុំបានដឹងពីចលនា របស់ខ្ញុំ។ ហើយប្រសិនបើសាតាំងកំពុងគោះអ្នក ដោយព្រលឹងតែមួយ ឬព្រលឹង មួយចំនួនដែលអ្នកនឹងចាប់ ចុះយ៉ាងណានៅទីដែលមនុស្សរាប់លាននាក់កំពុង អង្គុយនៅទីនោះ? តើវានឹងបាញ់ដុំភ្លើងប៉ុន្មានគ្រាប់ទៀត? ឃើញទេ? ដូច្នេះ

អ្នកមានអ្វីជាច្រើនដែលត្រូវចងចាំ បងប្អូន។ គឺ កុំឆ្ងល់អី ពេលខ្លះខ្ញុំភ័យ។ ប្រាកដមែន។

102 តែឥឡូវនេះខ្ញុំយកចេញហើយ ខ្ញុំបោះសម្បកមួយគ្រាប់ចូល។ បើវាឆេះ គឺវានោះហើយ។ បើមិនឆេះទេ ខ្ញុំមិនឈប់ទេ។ ខ្ញុំនឹងបោះមួយទៀត ជាសំឡេងហើយសាកល្បងមួយទៀត។ ម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេនឹងទៅ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា។ ម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេកំពុងឆេះនៅកន្លែងណាមួយ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ទៅចំគោលដៅ ដូច្នេះ ពេលវាឆេះខ្ញុំនឹងប៉ះរឿងដែលខ្ញុំកំពុងតំរង់។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ។ ខ្ញុំប្រាកដ។ ឃើញទេ? មានអ្វីមួយនៅកន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំនឹងចេញទៅឯការប្រជុំទាំងនេះដោយគ្រាន់តែចុះពីកន្លែងនោះ។ ខ្ញុំមិនមានបំណងបង្រៀនរឿងអស្ចារ្យទាំងនេះទេ ដែលខ្ញុំបង្រៀនអ្នក។

103 តើអ្នកចាំពីសុបិននោះជាអ្វី ដែលខ្ញុំបានបកស្រាយ? "ត្រលប់មកហើយរក្សាទុកអាហារវិញ។" តើឃ្លាំងនៅឯណា? រោងឧបោសថនេះ។ តើមានអ្វីដូចនៅក្នុងប្រទេសនៅទីនេះ កន្លែងណាដែលនឹងប្រៀបស្មើរនឹងសារដែលយើងមាន?

ឥឡូវនេះ ពិតណាស់ បងប្អូនប្រុសតូចៗរបស់យើងនៅទីនេះ ដែលនៅទីនោះព្រះវិហារតូចៗផ្សេងទៀត គឺជាពួកយើង។ យើងគឺតែមួយ។

តើអ្នកនឹងទៅទីណា ដើម្បីស្វែងរកវា? បង្ហាញការប្រៀបធៀបរបស់វាគ្រប់ទីកន្លែង។ អ្នកចេញទៅក្នុងលទ្ធិនិកាយ។ អ្នកនឹងទៅឆ្ងាយពីព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អ្នកនឹងចេញទៅឆ្ងាយពីអ្វីផ្សេងទៀតទាំងនេះ។ ឃើញទេ? ហើយនេះគឺជាកន្លែងដែលអាហារត្រូវបានរក្សាទុក។

104 មែនហើយ សារមួយ ដែលខ្ញុំអធិប្បាយនៅទីនេះ ទៅកាន់អ្នកទាំងអស់គ្នា... មើល ខ្ញុំបានអធិប្បាយពីមួយទៅប្រាំមួយម៉ោងដល់អ្នក តាមសារ។ បើខ្ញុំត្រូវប្រើសារណាមួយនោះ ខ្ញុំនឹងចំណាយពេលមួយសប្តាហ៍ដើម្បីយកវា នៅ*ទីនេះ*បន្តិច និងនៅ*ទីនោះ*បន្តិច ឃើញទេ ព្រោះវាត្រូវបានរក្សាទុកនៅទីនេះ។

105 វាមាននៅលើខ្សែអាត់។ វានឹងទៅទូទាំងពិភពលោកនៅលើខ្សែអាត់ ទីណាដែលមនុស្សនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ខ្សែអាត់ទាំងនោះនឹងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងដៃរបស់អ្នកដែលព្រះបានកំណត់ទុកជាមុន។ ទ្រង់អាចដឹកនាំព្រះបន្ទូល ទ្រង់នឹងដឹក

នាំអ្វីៗទាំងអស់ ឱ្យស្របតាមដំណើររបស់វា។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យត្រឡប់ទៅធ្វើការនេះៈ "រក្សាទុកអាហារនៅទីនេះ។" ទ្រង់ហាមខ្ញុំទៅបរទេស។

106 បងប្រុសអាហ្គេនប្រាយបាននិយាយថា "អញ្ចឹង សូមមក ហើយទៅ។ អ្នកមានពេលមួយយប់ ប៉ុន្តែយើងនឹងនាំអ្នកធ្វើដំណើរទេសចរណ៍ទូទាំងប្រទេស។" របៀបដែលខ្ញុំបានឃើញបងប្រុសហ្វ្រេដនិងបងប្រុសប៉ែងព្យាយាមទៅ។

107 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនទៅតាមវិធីនោះទេ។" ឃើញទេ? វាបានបង្ហាញថាមានអ្វីផ្សេងទៀត។

108 ខ្ញុំបានចុចភ្លាមៗរហូតដល់សញ្ញាសម្គាល់ហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវទៅផ្លូវណាទេ។ ប៉ុន្តែមានគ្រាប់រំសេវនៅជុំវិញខ្ញុំ។ តើទ្រង់បានហៅខ្ញុំត្រឡប់ទៅផ្សាយដំណឹងល្អឬ? តើទ្រង់បានហៅខ្ញុំឲ្យទៅផ្សព្វផ្សាយនៅបរទេសឬ? តើទ្រង់បានហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើជាហោរារបស់ទ្រង់ឬ? តើខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលនៅកន្លែងណាមួយទេ? អ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ ខ្ញុំនឹងបន្តគប់គ្រាប់ចូល ហើយទាញញញួរទៅលើវា។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងទៅ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែមិននៅហើយមើល និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ដាក់សំបកក្នុងកាំភ្លើង។" ខ្ញុំនឹងដាក់សម្បកក្នុងកាំភ្លើង ធ្វើការទាញខ្លួនឯង។ អនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើការបាញ់។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលត្រូវថែរក្សាការនោះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបន្តទៅមុខទៀត។

109 ចេញហើយ ពេលខ្ញុំទៅឯប្រជុំនេះ ឥឡូវខ្ញុំចេញទៅ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វា ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រហែលជាមិននិយាយរឿងមួយអំពីសារទាំងនេះ ដូចខ្ញុំអធិប្បាយនៅទីនេះទេ។ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមានសូម្បីតែមួយយប់នៃការយល់ដឹង។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំកំពុងតែទៅ មិនដឹងថានឹងធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅ ហើយរឿងនោះតែប៉ុណ្ណោះ។

110 ហើយនោះជាវិធីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។ អ្នកមានអ្វីមួយក្នុងចិត្ត។ ប្រជាជននៅទីនេះចង់បានព្រះវិហារមួយ។ សាងសង់វា។ លឿនតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបានក្រោកឡើង។ យកគ្រូនិងរឿងរបស់អ្នក។

បងប្អូននៅខាងក្រៅជាមួយនឹងក្រុមជំនុំតូចៗរបស់អ្នក ហើយអ្នកចង់ធ្វើការមួយ ព្រះនឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកសម្រាប់ការនោះ។ ចូរចេញទៅទីនោះ អធិប្បាយ ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រជុំគ្នា ជាក្រុមបុរស ហើយ និយាយអំពីការប្រជុំ និងរឿងដ៏ជ្រៅនៃបទគម្ពីរ។

ហើយ អធិស្ឋាន។ កុំ—កុំមកទីនេះដើម្បីគ្រាន់តែប្រមូលផ្តុំគ្នាឡើយ លើកតែអ្នកមកប្រជុំអធិស្ឋានតែប៉ុណ្ណោះ។ ចូរធ្វើការអធិស្ឋានដោយសម្ងាត់។ ស្នាក់នៅកន្លែងនានា។ ចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់អ្នក។ លាក់ខ្លួននៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយគ្រាន់តែលុតជង្គង់ចុះ ហើយនៅចំពោះព្រះ ហើយស្នាក់នៅទីនោះ។

បន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នករកឃើញ មើលទៅដូចជាមានអ្វីមួយកំពុងធ្វើការ អូ អ្នកគ្រាន់តែបន្ត ហើយអ្នករកឃើញថាវាចេញពីព្រះបន្ទូលបន្តិច បន្ទាប់មកត្រូវប្រយ័ត្ន។ ទោះមើលទៅល្អប៉ុណ្ណា ក៏ត្រូវឈប់ត្រង់ហ្នឹង។ វិញ្ញាណខុសបានវាយអ្នក។ មូលហេតុគឺ សារនៃថ្ងៃនេះគឺទៅកាន់ព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? កុំ...ឃើញទេ?

111 ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា "អូ បងប្រុសប្រាណហាំ! ខ្ញុំប្រាប់អ្នក*ដូច្នេះនិងដូច្នេះ*។ ហេតុអី *ម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ* ក៏ឈរនៅយប់មិញ រឿងមួយទៀតបានកើតឡើង*ដូចនេះ*។"

មើលវា។ មើលឱ្យជិត។ កុំបោះបង់អ្វីទាំងអស់។ គ្រាន់តែរង់ចាំមើលពីរបៀបដែលវាដំណើរការ ហើយបន្ទាប់មកនាំវាឡើងទៅកាន់ព្រះបន្ទូល ហើយមើលពីរបៀបដែលវាប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើវាប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល ហើយអ្វីៗគឺល្អ សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ហើយគ្រាន់តែបន្តទៅមុខទៀត សូមមើល ដរាបណាវាស្ថិតនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ នោះជាគំនិតរបស់ខ្ញុំ អ្វីដែលខ្ញុំគិតថាអ្នកគួរធ្វើ។

112 បងប្រុសនេវិល បងប្រុសរូដខែលបងប្រុសក្រេសនិងបងប្រុស បៀលលើនិងបងប្អូនទាំងអស់នៅទីនេះ ជូនី មិនថាអ្នកនៅទីណា និងបងប្អូនឯទៀតៗទេ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកយ៉ាងបរិបូរណ៍។

ខ្ញុំឃើញ ធារី លីន ឆាលីខុក ដាវីឌ យុវជនជាច្រើននៅទីនេះ។ ព្រះចាក់ប្រេងតាំងអ្នក។ ខ្ញុំអើយ! របៀបដែលខ្ញុំចង់យកអ្នកមួយក្តាប់តូច ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយកំណត់អ្នកនៅកន្លែងណាមួយ សូមមើលដោយដឹងថាអ្នកបានមក។ អ្នក

អាចឈរ និងស្គាល់សារ ហើយសិក្សា ដើម្បីបញ្ជាក់ខ្លួនអ្នក អ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានការហៅនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ ខ្ញុំឃើញយុវជនពីរឬបីនាក់និងបួនឬប្រាំនាក់អង្គុយនៅលើជួរផ្សេងទៀតនៅខាងក្រោយ*ទីនេះ* ហើយ—ហើយដូចនោះ។ អ្នកគឺជាយុវជន។ ខ្ញុំចាស់ទៅហើយ។ បងប្រុស នេវិលកាន់តែចាស់ទៅៗ។ យើងជាបុរសវ័យកណ្ដាល។ ប្រសិនបើពេលវេលារំកិលទៅមុខ យើងនឹងដើរចេញពីកន្លែងនេះបន្ទាប់ពីមួយរយៈ។ អ្នកត្រូវបំពេញស្បែកជើងរបស់យើង។ ឃើញទេ? ដូច្នេះហើយ អ្នកឃើញហើយ ប្រហែលជានៅក្នុងថ្ងៃនោះ នឹងកាន់តែធំឡើង បើមានថ្ងៃស្អែក។

113 ប៉ុន្តែពេលមានថ្ងៃនេះ ចូរយើងធ្វើការនៅពេលមានថ្ងៃ។ ថ្ងៃស្អែកប្រហែលជាមិនមានទេ។ ប្រសិនបើវាមាន ចូរយើងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតចំពោះអ្នក។

114 វាពិតជាអស្ចារ្យមែនទេដែលឃើញបងប្រុសម្នាក់ឡើងពីអ៊ុយទីកា បងប្រុសក្រេស បងប្អូនទាំងអស់នៅទីនេះ មកជាមួយគ្នា ជួបជុំ ចូលមកកន្លែងមួយ។ អ្នកជាអ្នកបម្រើព្រះបានប្រជុំគ្នា ហើយពិភាក្សារឿងផ្សេងៗ។ អ្នកត្រូវតែមានការប្រកបនៅកន្លែងណាមួយ។ អ្នកត្រូវមានអ្វីមួយដើម្បីមកជាមួយគ្នា ប្រភេទនៃការរួមគ្នាគ្នា។ អ្នកទាំងអស់គ្នាមកជុំគ្នាជាក្រុមបុរសហើយជឿជាក់គ្នាទៅវិញទៅមកដូចនោះ ហើយពិភាក្សាបញ្ហាទាំងនេះ ហើយកំណត់ ប្រហែលជាមួយខែម្ដងគ្រាន់តែសម្រាប់អ្នកបម្រើព្រះតែប៉ុណ្ណោះ។ សូមឱ្យអ្នកជួបប្រជុំនៅកន្លែងណាមួយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់អ្នក។ អង្គុយនៅទីនោះ ហើយពិភាក្សាគ្នា ហើយនិយាយវាគ្រូគង្វាល និងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និងអ្វីដែលអ្នកមាន។

ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើបញ្ហាធំណាមួយកើតឡើង អ្នកមិនអាចដោះស្រាយបានទេ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានហៅឱ្យចូលរួមក្នុងវិស័យផ្សាយដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងក្លាយជាផ្សាយដំណឹងល្អឬទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកដឹងថាខ្ញុំនឹងត្រលប់មកវិញជានិច្ច គ្រប់ពេលវេលា។ ហើយបើអ្នកមានរឿងទាំងនោះ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកទីនេះវិញ យើងនឹងជួបជុំគ្នា ហើយចុះទៅកន្លែងនោះ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកមានការហៅនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក...យើងនឹងមិនមានការសម្ភាសន៍ឯកជន និងអ្វីដែលយើងកំពុងមាននោះទេ។ យើងនឹងមកជាមួយគ្នាហើយស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់យើងមាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។**

115 ហើយប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើឲ្យគ្រូអធិប្បាយនៅត្រង់ ហើយគាត់ទៅបាន ត្រឹមត្រូវ សូមមើលថាគាត់នឹងធ្វើអ្វី។ គាត់នឹងមានឥទ្ធិពល...វានឹងថែរក្សារឿង ទាំងនេះរាប់រយ។ នោះហើយជាវា។ យើងគ្រាន់តែជំរុញអ្នក អ្នកឃើញទេ។ អ្នក ត្រូវតែមានវាជាប្រព័ន្ធមួយ ប្រព័ន្ធរបស់ព្រះ។

116 ដូចលោកយេត្រូបាននិយាយទៅកាន់លោកម៉ូសេថា "ហេតុអ្វី អ្នកមិនអាច ពន្យល់ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទេ។" ឬ ហើយព្រះបានចាត់អ្នកចាស់ទុំនៅទីនោះ ចិតសិបនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយយកព្រះវិញ្ញាណមកសណ្ឋិតលើលោក ម៉ូសេ ហើយដាក់លើពួកចាស់ទុំចិតសិបនាក់នោះ។ ហើយពួកគេបានទាយ។ ហើយវាមិនបានធ្វើឲ្យម៉ូសេចុះខ្សោយបន្តិចឡើយ។ វាបានពង្រឹងគាត់។ គាត់មាន ទំនាយច្រើនក្នុងខ្លួនគាត់ ដូចដែលគាត់បានធ្វើមុនពេលគេដកព្រះវិញ្ញាណចេញពី គាត់ ដើម្បីទាយ។ ឃើញទេ? គាត់បានបំបែក បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ លោក ម៉ូសេ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេវិនិច្ឆ័យរឿងតូចតាច។ ហើយ ប៉ុន្តែ ពេលនិយាយដល់រឿង សំខាន់ អ្នកចូលជាមួយគេ ហើយជួយគេបែបនោះ។"

117 ឥឡូវនេះ នោះជាវិធី។ នោះជាផ្លូវរបស់ព្រះកាលពីនៅទីនោះ។ នោះគឺជាផ្លូវ របស់ព្រះនៅក្នុង—នៅយុគសម័យក្រុមជំនុំដំបូង។ ហើយខ្ញុំជឿថាវាជាមាគ៌ារបស់ ព្រះឥឡូវនេះ ត្រឹមត្រូវសម្រាប់យើងធ្វើវា។ ដូច្នេះ ចូរយើងធ្វើវា។ ឈប់និយាយពី វា ហើយធ្វើវាទៅ។ ហ្នឹងហើយ។ យើងអាចធ្វើវាបានដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ជឿអត់?

ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ តោះមើល។ អូ ខ្ញុំបានចំណាយពេលរបស់ខ្ញុំរួចរាល់ ហើយ។

118 ប៉ុន្តែប៊ីលីបានសរសេរកំណត់ចំណាំនៅទីនេះ។ បន្តិចទៀតខ្ញុំនឹងដឹងថាវាជា អ្វី។ "ខ្ញុំមកពី ញូវ អាល់បានី។ កូនស្រី គ្រេស មន្ទីរពេទ្យ មេមម៉ូរៀល នាងបាន បាក់ដៃ។ ចង់បានការអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ ទូ-ប ដឹបបិលយូ.ស៊ី. ទូប។" ទុក្ខ ព្រួយ អ្វីមួយដូចនោះ។

សូមអធិស្ឋានសម្រាប់នារីវ័យក្មេងនេះ។

119 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ដូចដែលយើងកំពុងនិយាយឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាពេលអ៊ីនៃនាសមើលទៅលើក្រុមបុរសតូចរបស់គាត់

វាប្រហែលជាក្រុមតូចជាងនៅទីនេះនៅយប់នេះ។ ហើយពួកគេគ្មានកន្លែងអង្គុយទេ ពួកគេអង្គុយលើបន្ទះថ្មត្រជាក់ចាស់។ ហើយពួកគេអង្គុយនៅទីនោះ ហើយគាត់បាននិយាយជាមួយពួកគេ។ បុរសទាំងនោះបានចេញទៅក្រៅ ទាំងពេលទៅទាំងដឹងថាគេអាចត្រូវបានគេឲ្យចំណីដល់តោ ហើយក្បាលគេក៏អាចកាត់ចោល។ ប៉ុន្តែជំនឿរបស់បុព្វបុរសរបស់យើងនៅតែរស់នៅដដែល ទោះបីមានគុកភ្លើង និងដាវក៏ដោយ។

120 ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះបុរសទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយទូលបង្គំប្រទានពរដល់ពួកគេម្នាក់ៗ ក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ថាទ្រង់នឹងរក្សាពួកគេក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដែលធ្លាប់បានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលមិនឱ្យពួកគេនៅខុសឆ្ងាយពីនោះ។ ហើយចេញពីក្រុមនេះទ្រង់អាចបញ្ជូនគ្រូគង្វាល គ្រូបង្រៀន អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រទានវា។ ហើយសូមឲ្យពួកគេកាន់បន្ទាយគ្រប់ទីកន្លែង មិនថានៅទីណាឡើយ។ សូមឲ្យពួកគេបន្តធ្វើការរហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមក។

121 ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់រាល់សំណើទាំងនេះ ដែលចូលមកទីនេះនៅយប់នេះ ហើយទូលសូមទ្រង់ថានឹងចងចាំនារីតូចម្នាក់នេះនៅទីនេះ នាងទើបតែបាក់ដៃរបស់នាង។ សូមព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ប្រោសនាងឲ្យជាសះស្បើយ។ សូមប្រទានមក ព្រ ះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយនាង ហើយប្រទានពរដល់នាង។ ប្រទានពរដល់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់នាងសម្រាប់ការខលហៅមក។ ហើយសូមឲ្យអំណាចដែលប្រោសព្រះយេស៊ូវចេញពីផ្នូរបានប្រោសក្មេងស្រីនេះឡើង។ សូមឱ្យដៃរបស់នាងបានជាសះស្បើយ។

122 សំណើទាំងអស់នេះត្រូវបានលើកឡើងនៅយប់នេះ! ក្មេងកំសត់ម្នាក់នោះដេកនៅទីនោះ ដែលមានរឿងនេះ ខ្ញុំឮបងប្រុសប្រកាសថា ថា—ជំងឺហុកគីនបានស៊ីឆ្អឹងកាត់គាត់រហូតដល់មុខរបស់គាត់ឆេះ ជាមួយរ៉ាដ្យូម និងរបស់ដែលពួកគេផ្តល់ឱ្យគាត់។ ព្រះអើយ សូមអាណិតក្មេងនោះផង។ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់រស់នៅ។

យើងគិតអំពីបុរសម្នាក់នោះដែលមិនបានរៀបចំខ្លួនដើម្បីជួបទ្រង់ ហើយបានទៅឥឡូវនេះ ប្រពន្ធគាត់បែកក្បាល។ កូនចិញ្ចឹម! ទាំងអស់នេះ!

បងស្រី ប្រ៊ូស កំពុងដងទឹកនោះ។ នាងចាស់ទៅហើយ ព្រះបិតា។ ហើយនៅទីនោះ នាងបានឆេះដៃ ហើយឡើងពេញលើខ្លួន។ យើងអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ នាងប្រហែលជាត្រូវសម្រាកនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ហើយយើងអធិស្ឋានឲ្យទ្រង់ជួយរំដោះនាង ហើយនាំនាងចេញ។ សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។ យើងសូមពរជ័យទាំងនេះនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

123 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ ហើយសួរអ្នកថា តើ—ប្រសិនបើអ្នកជឿថាយើងមានពេលសម្រាប់ព្រះបន្ទូលព្រះបន្តិច។ តើអ្នកមានវាទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាទ។"—អេដ។] គ្រាន់តែសម្រាប់... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាវាយឺតបន្តិចហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអ្វីមួយដែលខ្ញុំគិតនៅថ្ងៃនេះ ដែលខ្ញុំចង់—និយាយមួយនាទី ហើយវាអាចជួយអ្នកបាន។

ហើយដំបូងខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងប្រកាសរឿងនេះ។ ឥឡូវនេះវាស្ថិតនៅក្នុងកាសែតនេះ។ ហើយប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់សំដៅលើវា លោកជីមនឹងមានវា សូមមើលអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាគួរធ្វើ ហើយឥឡូវនេះ អ្វីដែលត្រូវធ្វើ...សម្រាប់បងប្អូន។

124 តើអ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលបុរសសម័យដើមទាំងនោះបានចេញទៅ ពេលខ្លះមានតែប្រាំមួយឬប្រាំបីប៉ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមពួកគេ? ហើយគេធ្វើឲ្យប្រទេសញ័ររន្ធត់។ អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលអ័គីឡា និងព្រីស៊ីឡា ការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យដែលអ័ប៉ុឡូសកំពុងមាននៅទីនោះ មានបុរសនិងស្ត្រីតែប្រាំមួយ ឬប្រាំបីនាក់ប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងក្រុមនោះ។ ព្រះវិហារទាំងមូល មានន័យថាប្រាំមួយឬប្រាំបី។ អ្នកមានប្រាំ ឬប្រាំមួយ ប្រាំពីរដងច្រើននៅទីនេះនៅយប់នេះ ដូចដែលពួកគេមាននៅពេលនោះ។

125 អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវមានសាវ័កដប់ពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះ។ យើងតែងតែគិតអំពីអ្វីដែលធំ។ ប៉ុន្តែ ព្រះមិនចាត់ទុកពួកគេជាចំនួនច្រើនទេ។ វាស្ថិតនៅក្នុងក្រុមតូចៗទាំងនេះ គឺជាកន្លែងដែលទ្រង់ទទួលបានវា។ ឃើញទេ? មើលចុះគ្រប់សម័យកាល គ្រប់ពេលដែលទ្រង់ធ្លាប់ជួបជាមួយបុរស។ វាជាក្រុមតូចៗ ឃើញទេ ហើយនិយាយជាមួយពួកគេ ហើយបានតែងតាំងពួកគេ។ វាជាការរីករាយរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើដូច្នេះ។ នោះជារបៀបដែលទ្រង់ចូលចិត្តធ្វើ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែចង់រក្សាព្រះនៅកណ្តាលយើង ហើយទៅធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ។

126 ឥឡូវនេះ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកអំពី*ការផ្សាយដំណឹងល្អពេលរាត្រី។* ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹង ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាត ខ្ញុំប្រហែលជានឹងចាកចេញរហូតដល់ចុងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនេះ ហើយ មុនពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ខ្ញុំប្រហែលជានឹងត្រលប់មកវិញនៅពេលណាមួយប្រហែលក្នុងខែកញ្ញា។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា នៅពេលនោះ អ្វីៗនឹងមានភាពអស្ចារ្យសម្រាប់បងប្អូន ហើយការប្រជុំរបស់អ្នកនឹងកើនឡើងជាលំដាប់ ហើយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានមកលើអ្នកទាំងអស់គ្នា រហូតដល់យើងជួបគ្នា។ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា អ្នកនឹងអធិស្ឋានឲ្យខ្ញុំ និងជោគជ័យ។

សូមចាំថា ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកសម្រាប់ខ្ញុំ នោះមានន័យថាអ្នកគឺជាសហការីរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ ជាជំនួយការរបស់ខ្ញុំ។ ហើយយើងរួមគ្នា ជាអ្នកជួយក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំឈរនៅទីនោះ នៅចំពោះមុខសត្រូវ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ចាំថាទាហានស្មោះត្រង់ដែលបានឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ និងអ្នករងទុក្ខ ហើយបុរសទាំងនោះកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាអ្នកដែលត្រូវការវានៅទីនោះ។ ខ្ញុំពិតជាត្រូវការវា។ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានឲ្យខ្ញុំ ពេលអ្នកប្រមូលផ្តុំ។ កុំភ្លេចខ្ញុំ នៅក្នុងការប្រជុំណាមួយ។ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។

127 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងយ៉ូហាន ជំពូកទី៩ ខ្ញុំចង់អានពីខទី២៦ដល់ ៣៥ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹង—យើងនឹងបិទនៅម្ភៃ ឬសាមសិបនាទីបន្ទាប់ ឬប្រហែលមុនពេលនោះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។ ខ្ញុំចង់អានបទគម្ពីរទាំងនេះពីយ៉ូហាន២៦ ទៅ...យ៉ូហាន ៩:២៦-៣៥ ខ្ញុំបានសរសេរនៅទីនេះ គ្រាន់តែជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងតែគិត។

> *នោះគេសួរគាត់ម្តងទៀតថា អ្នកនោះបានធ្វើអ្វីដល់ឯង តើបានធ្វើដូចម្តេចខ្លះ? ឲ្យភ្នែកឯងភ្លឺឡើង?*
>
> ហើយ*គាត់ឆ្លើយថា ខ្ញុំបានជំរាបហើយ តែលោកមិនស្តាប់: ហេតុអ្វីបានជាចង់ស្តាប់...ម្តងទៀត? តើលោកចង់ធ្វើជាសិស្សរបស់លោកនោះដែរឬអី?*

នោះគេជៀលត្មះគាត់ថា គឺឯងជាសិស្សអ្នកនោះហើយ ឯយើង ជាសិស្សរបស់លោកម៉ូសេវិញ។

យើងដឹងថា ព្រះបានមានព្រះបន្ទូលនឹងលោកម៉ូសេពិត តែអ្នកនោះយើងមិនដឹងជាមកពីណាទេ។

មនុស្សនោះឆ្លើយថា នេះចំឡែកណាស់មែន លោករាល់គ្នាមិនដឹងជាលោកនោះមកពីណា ដែលលោកបានធ្វើឲ្យភ្នែកខ្ញុំភ្លឺផង។

យើងខ្ញុំដឹងថា ព្រះមិនស្តាប់តាមមនុស្សមានបាបទេ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ទើបទ្រង់នឹងស្តាប់តាមអ្នកនោះឯង។

ចាប់តាំងពីអស់កល្បរៀងមក មិនដែលឮនិយាយពីអ្នកណាដែលធ្វើឲ្យភ្នែកភ្លឺបានទេ។

បើលោកនោះមិនមកពីព្រះទេ នោះលោកពុំអាចនឹងធ្វើអ្វីបានឡើយ។

គេឆ្លើយតប...ទៅគាត់ថា ឯងជាមនុស្សកើតមកក្នុងអំពើបាបសុទ្ធ ហើយឯងបង្រៀនយើងឬ? រួចគេបណ្តេញគាត់ទៅ។

ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ឮថា គេបានបណ្តេញគាត់ហើយ រួចកាលទ្រង់បានឃើញគាត់ នោះក៏មានព្រះបន្ទូលទៅថា តើអ្នកជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ?

128 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយបន្តិចទៅបងប្អូន ដោយដឹងថា ការនិយាយតិចតួចរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនដឹងថានឹងទៅជាយ៉ាងណានោះទេ។ ដោយទុកចិត្តថាព្រះនឹងប្រើវាតាមវិធីណាមួយ។ ហើយឥឡូវនេះនៅក្នុងនេះ លើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះខ្ញុំដឹងថា បងប្រុសស៊ីង បងប្រុសនេវិលឬអ្នកជាអ្នកបម្រើព្រះ ជាធម្មតាអធិប្បាយ។ ហើយគ្រាន់តែនៅទីនេះជាមួយអ្នក អ្នកនឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយទៅកាន់អ្នកបន្តិចអំពីវិធីនេះ។

129 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់លើកយកប្រធានបទមួយនៅទីនេះគឺ: *នៅខាងព្រះយេស៊ូវ។* ពួកផារីស៊ី និងអ្នកដឹកនាំនៅសម័យទ្រង់តែងតែព្យាយាមមើលងាយទ្រង់នៅចំពោះមុខប្រជាជន។ នោះគ្រាន់តែជាវិធីដែលអារក្សបានធ្វើការប៉ុណ្ណោះ។ ពួកផារីស៊ី និងគ្រូទាំងអស់នៅសម័យទ្រង់ព្យាយាមមើលងាយព្រះយេស៊ូវឥត

ឈប់ឈរ។ ពួកគេ មានការចោទប្រកាន់ទាំងអស់ដែលពួកគេអាចធ្វើដាក់ដល់ទ្រង់ ពួកគេបានធ្វើវា។ ពួកគេបានឃ្លាំមើលទ្រង់ឥតឈប់ឈរ ដើម្បីស្វែងរកកន្លែងដែលពួកគេអាចរកឃើញកំហុស។ ហើយគេមិនដែលនិយាយពីរឿងល្អរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ពួកគេតែងតែស្វែងរកអ្វីមួយដែលពួកគេអាចមើលងាយទ្រង់ និងនិយាយថា "អ្នកឃើញទេ មើលទៅនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាមនុស្សនៃព្រះ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើវាតាម*វិធីនេះ*ឡើយ។" ឬ "ប្រសិនបើគាត់ជាមនុស្សរបស់ព្រះ គាត់នឹងមិនធ្វើ*បែបនោះ*ទេ។" ពួកគេព្យាយាមដាក់ស្រមោលលើទ្រង់ ដើម្បីធ្វើឲ្យមនុស្សមិនជឿលើទ្រង់។ នោះជាកិច្ចការរបស់អារក្ស។

130 ហើយគម្រោងចាស់នោះមិនដែលបានឈប់ឡើយ។ មានច្រើនដងដែលអ្នកបម្រើព្រះនឹងធ្វើខុស។ ហើយប្រសិនបើគាត់ចូលមកក្នុងសង្កាត់ បងប្រុសដ៏មានតម្លៃដែលព្យាយាមធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ និងដឹកនាំមនុស្សឱ្យត្រូវ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអារក្សអាចចង្អុលទៅអ្នកមិនជឿ ឬគេហៅថាគ្រិស្ទាន ក្នុងសង្កាត់នោះ ដើម្បីចោទប្រកាន់បុរសនោះ គាត់នឹងធ្វើវា។

អ្នកដឹងទេ វិធីគ្រីស្ទានពិតប្រាកដគឺលាក់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើបានពីបងប្អូន។ កុំប្រាប់រឿងអាក្រក់របស់គាត់។ គ្រាន់តែប្រាប់រឿងល្អរបស់គាត់។ គ្រាន់តែប្រាប់អ្វីដែលអ្នកដឹងអំពីគាត់គឺល្អ។ បើមានអ្វីអាក្រក់ ទុកឱ្យវានៅតែវាចុះ។ មនុស្សកំសត់នោះ មានអ្វីគ្រប់គ្រាន់ប្រឆាំងនឹងគាត់។ កុំព្យាយាមយកបង្គោលហើយរុញបុរសម្នាក់ទៀតទៅក្នុងប្រឡាយ។ អាកប្បកិរិយារបស់គ្រីស្ទានគឺយកគាត់ឡើងហើយយកគាត់ចេញពីប្រឡាយ។ ឃើញទេ? កុំព្យាយាមទម្លាក់គាត់ចុះ។ គាត់បានធ្លាក់ចុះរួចហើយ។ ព្យាយាមជួយគាត់។ ហើយ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃនេះយើងមានច្រើនពេក មនុស្សច្រើនពេកនៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំអាចនិយាយថា ដែលព្យាយាមធ្វើវាប្រសិនបើពួកគេអាចមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេអាចនិយាយបាន នោះពិតជាអាក្រក់ណាស់។

131 ឥឡូវនេះឧទាហរណ៍ប្រសិនបើ—បើបងប្អូនណាម្នាក់មានកំហុសហើយធ្វើខុស ដែល អ្នកគឺជាចុះចូលដើម្បីធ្វើវា ខ្ញុំក៏អញ្ចឹងដែរ យើងម្នាក់ៗ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងដើរតាមនោះ ចូរចាំថាយើងជាបងប្អូននឹងគ្នា។ យើងជាបងប្អូន។ ហើយបើយើងឈ្លោះគ្នា ទៅវិញទៅមក។ នាំវាមកជាមួយគ្នា។ ចូរនាំវានៅចំពោះមុខបងប្អូនរបស់យើង ហើយដោះស្រាយវា។

132 ឥឡូវនេះពួកគេធ្លាប់នៅក្នុងគ្រួសារប្រាណហាំ ប្រសិនបើក្មេងតូចម្នាក់បានធ្វើអ្វីមួយ ពួកគេនឹងប្រាប់ប៊ីលអំពីវា ព្រោះខ្ញុំជាអ្នកធំជាងគេ។ ហើយខ្ញុំត្រូវឈរមើលថាមួយណាត្រូវ និងមួយណាខុស។ មែនហើយ ការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្ញុំគឺថាប្រសិនបើពួកគេ...មួយណាត្រូវ និងមួយណាខុស។ បើគេនៅតែមិនជឿ គេដើរមកពីក្រោយខ្នងខ្ញុំហើយស្វែងរកវា។ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែជាបងប្អូននឹងគ្នា។ ពួកគេបានប្រយុទ្ធគ្នានៅទីធ្លាខាងក្រោយ។ ហើយវាយគ្នានៅទីធ្លាមុខផ្ទះ។ ដូច្នេះហើយនេះជារបៀបដែលវាបានមក ឃើញទេ ហើយនៅតែជាបងប្អូននឹងគ្នា។

133 នោះហើយជារបៀបដែលយើង—យើងត្រូវធ្វើរឿងនេះ។ ឃើញទេ? បើអ្នកមានរឿងទាស់នឹងអ្នកណាម្នាក់ ជាមួយបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក កុំប្រាប់អ្នកផ្សេងអំពីរឿងនេះ។ បើខុសសូមទៅប្រាប់គាត់។ ហើយបើគាត់នឹងប្រកែកជាមួយអ្នក យកអ្នកផ្សេងមកជាមួយ។ បន្ទាប់មក សូមលើកឡើងតាមរបៀបដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។

134 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវ ពួកគេ—ពួកគេគ្រាន់តែព្យាយាមស្វែងរកគ្រប់ស្រមោលតូចៗដែលពួកគេអាចរកបាន ព្យាយាមមើលងាយទ្រង់នៅចំពោះមុខប្រជាជន។

ហើយនោះជាអ្វីដែលអារក្សចង់បាន។ ពួកគេចង់—ពួកគេចង់ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ឥទ្ធិពលរបស់អ្នកនៅចំពោះមុខប្រជាជន។ នេះជាវិធីដែលអ្នកចង់មើលដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ ដើរដូចមនុស្សពិតរបស់ព្រះ។ និយាយដូចមនុស្សរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ធ្វើដូចមនុស្សរបស់ព្រះ។ រស់នៅដូចមនុស្សរបស់ព្រះ។ ដោយសារតែ "អារក្សជាសត្រូវរបស់អ្នកកំពុងតែដើរទៅមុខដូចជាតោកំពុងគ្រហឹមព្យាយាមលេបត្របាក់អ្វីដែលវាអាចធ្វើបាន។"

135 ហេតុអ្វីបានជាពួកគេធ្វើបែបនេះ? ពួកគេច្រណែននឹងទ្រង់។ នោះជាមូលហេតុដែលពួកគេព្យាយាមមើលងាយទ្រង់។ ពួកគេច្រណែននឹងកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់។ ហើយនោះជាហេតុផលដែលគេព្យាយាមមើលងាយ។ មែនហើយ ទ្រង់មានកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះ ហើយពួកគេបានដឹង ប៉ុន្តែវាផ្ទុយទៅនឹងគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ គេព្យាយាមមើលងាយទ្រង់ ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដល់ទ្រង់...រាល់កំហុសតូចតាចដែលពួកគេអាចរកឃើញ យកទ្រង់ចេញពីផ្លូវ។ ពួកគេចង់ឲ្យទ្រង់លាលែងពីតំណែង។ ពួកគេចង់ឲ្យប្រជាជនបរិហារទ្រង់។

ពួកគេចង់និយាយថា "ឥឡូវនេះ បុរសម្នាក់នេះមិនមានអ្វីទេ។ រកមើលនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់គង់នៅទីនោះ។ ទ្រង់—ទ្រង់—ទ្រង់បានធ្វើ*បែបនេះ*

ហើយអ្នកដឹងថាវាមិនត្រឹមត្រូវ។ យើងត្រូវបានគេបង្រៀនពេញមួយជីវិតរបស់យើងថា យើងគួរតែជឿដល់អ្នកចាស់ទុំ។ ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់បានឈរនៅទីនោះ ហើយបានស្តីបន្ទោសអ្នកចាស់ទុំនោះ។ ទ្រង់មិនយល់ស្របនឹងទំនៀមទម្លាប់របស់បុព្វបុរសទេ។ ហើយយើងបាន...យើងគួរតែជឿប្រពៃណីរបស់បុព្វបុរសរបស់យើង។ យើងត្រូវបានបង្រៀនដោយគ្រូបង្រៀនម្នាក់ៗជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ ហើយនៅទីនេះ បុរសនេះមកជុំវិញ ហើយមិនយល់ស្របនឹងការបង្រៀននោះ។ ឃើញទេ? ហេតុអ្វី បុរសបែបនោះមិនសមនឹងធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ។" ឃើញទេ? ពួកគេបានព្យាយាមមើលងាយទ្រង់។

136 ប៉ុន្តែក្នុងការទាំងអស់នោះ អ្នកដែលជឿលើទ្រង់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយបានឃើញបទគម្ពីរ និងទីសម្គាល់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ នឹងមិនត្រូវបានរារាំងដោយពួកគេទេ។ អត់ទេ បាទ។ អស់អ្នកដែលជឿទ្រង់បានជឿទ្រង់។ អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ឈរក្បែរទ្រង់។ ពួកគេនឹងមិនឃើញអ្វីដែលអ្នកដទៃបានចង្អុលបង្ហាញពួកគេទេ។

137 អូ បើយើងអាចជាអញ្ចឹង! ប្រសិនបើយើងមិនអាចមើលឃើញ។ បើមាននរណាម្នាក់មកទីនេះ និយាយថា "អ្នកដឹងអ្វីទេ? ពួកគេនិយាយថាអ្នកគឺជាពេនទីកុស្ត។"

"មិនមែនដោយនិកាយទេ។"

"មែនហើយ អ្នកគឺជា...អ្នកគឺជាពួកគេដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ។"

"បាទ។ ត្រូវហើយ។"

138 "អញ្ចឹង ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ។ ខ្ញុំដឹងថា មានបុរសម្នាក់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកបែបនោះ ហើយគាត់ក៏ធ្វើ*ដូច្នេះដែរ*។"

139 ប៉ុន្តែមើលចុះ វាមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងវាទេ។ វាគឺជាអារក្សដែលព្យាយាមបោះស្រមោលខ្មៅមកលើអ្នក។ ពួកវាតែងតែព្យាយាមចង្អុលអ្នកទៅកាន់កប៉ាល់ចាស់មួយចំនួនដែលបានលិចនៅលើឆ្នេរសមុទ្រ ប៉ុន្តែគេមិនបានចង្អុលអ្នកទៅកាន់អ្នកដែលធ្វើដំណើរដោយសុវត្ថិភាពនោះទេ។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

140 ពួកគេតែងតែព្យាយាមបោះនុយក្អែកនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា "*នេះ*ជាឧទាហរណ៍។ *នេះ*ជាអ្វីដែលបានធ្វើ។ ខ្ញុំស្គាល់គ្រូអធិប្បាយខ្លះ ដែលជាគ្រូអធិប្បាយដ៏បរិសុទ្ធ ហើយគាត់បានធ្វើរឿង*នេះ* រឿង*នោះ* ឬរឿង*ផ្សេងទៀត*។" ប៉ុន្តែគេមិនបានចង្អុលបង្ហាញអ្នកដទៃថា មិនបរិសុទ្ធទេ អ្នកក៏ឃើញដែរ។ ហើយពួកគេមិនបានចង្អុលបង្ហាញពីការអស្ចារ្យដែលព្រះបានធ្វើនោះទេ។

141 ដូចជានរណាម្នាក់និយាយថា "អូ បុរសម្នាក់*នេះ*ទៅឆ្ងាយពេកហើយ។ គាត់ គាត់ទៅឆ្ងាយពេក។" គាត់ប្រហែលជាបានធ្វើអញ្ចឹង។ "គាត់បានបំផ្លាញខ្លួនឯង។ គាត់បានទៅឆ្ងាយពេក។ គាត់ក្លាយជាអ្នកនិយមជ្រុល។" គាត់ប្រហែលជាបានធ្វើអញ្ចឹង។ ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងចង្អុលទៅចំនួនដែលបានទៅ មួយដែលបានទៅឆ្ងាយពេក ចុះមនុស្សរាប់លាននាក់នេះមិនដែលបានទៅឆ្ងាយគ្រប់គ្រាន់ទេឬ? ពួកគេមិនបានឃើញរឿងនោះទេ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

142 ដូច្នេះ ប្រជាជនបានសាកល្បងពួកផារីស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី ពួកមនុស្សពុតត្បុត ហេរ៉ូឌាន និងទាំងអស់បានព្យាយាមដាក់ស្រមោលខ្មៅលើព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែពួកគេជាអ្នកជឿពិតប្រាកដ ដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនដើម្បីស្តាប់សារនោះ បានឮហើយមិនឃើញមានកំហុសនៅក្នុងវាទាល់តែសោះ។

143 ដូចគ្នាឥឡូវនេះ។ អស់អ្នកដែលជឿលើទ្រង់ ចូរស្រឡាញ់ទ្រង់។ អស់អ្នកដែលជឿលើទ្រង់ នោះគ្មានកំហុសអ្វីក្នុងទ្រង់ឡើយ។ ពួកគេមិនឃើញអំពើខុសឆ្គងណាមួយឡើយ។ ពួកគេមិនឃើញអ្វីខុសទេ។ ពួកគេមិនឃើញអ្វីខុសជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ។ ពួកគេមិនឃើញអ្វីខុសចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។ ពួកគេគ្រាន់តែឃើញព្រះយេស៊ូវ។ ហ្នឹងហើយ។ ពួកគេ ពួកគេគឺ—ពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដូច្នេះពួកគេគ្រាន់តែចូលរួមជាមួយព្រះយេស៊ូវ ហើយស្នាក់នៅទីនោះ។

144 យើងធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងខ្លីមួយ បងប្រុសរ៉យ រ៉ូប៊ីសុន ហើយយើងធ្លាប់ច្រៀងបទចម្រៀងខ្លីមួយនៅទីនេះ តាមខ្ញុំស្មាន ពេលដែលអ្នកមកទីនេះ:

ខ្ញុំនឹងដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់
ខ្ញុំចាប់ផ្តើមជាមួយព្រះយេស៊ូវ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់។

ខ្ញុំចង់ដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវតែមួយ
ហើយមានខ្មើយសម្រាប់ខ្ញុំ ដូចយ៉ាកុប ថ្ម១ដុំ។

145 មែនហើយ អ្នកបានឮបទចម្រៀងខ្លីមួយ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំចង់រើសយកផ្លូវនៃការមិនចុះសម្រុងគ្នា យកផ្លូវនៃការមើលងាយ យកផ្លូវនៃការនិយាយដើម ហើយដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ មើលមិនឃើញកំហុសនៅក្នុងវា។ មិនឃើញកំហុសរបស់មិត្តម្នាក់ទៀត។ គ្រាន់តែបន្តទៅមុខ។ ហ្នឹងហើយ។

ឥឡូវនេះ នោះជារបៀបដែលពួកគេបានធ្វើចំពោះព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេមិនបាន—ពួកគេមិនបាន...

ហើយអ្នកត្រូវតែបង្រៀនប្រជាជនរបស់អ្នក ដែលជាគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក ឱ្យធ្វើដូចគ្នា។

146 បើមានអ្នកណាមកជាមួយនិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ព្រះវិហាររបស់អ្នក ពួកគេពិតជា*ដូច្នេះនិងដូច្នេះមែន*។ ពួកគេ..." បាទ មែនហើយ។

147 ប្រហែលជាមានពួកគេរាប់សិបនាក់នៅទីនោះ ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាចំពោះម្នាក់នោះ—នោះហើយ—មិនអីទេ វាកំណត់នៅទីនោះ? ឃើញទេ? អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជា...អ្នកមិនអាចមើលឃើញព្រៃឈើ។ ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាវា ត្រឡប់មកម្តងទៀត។ មើលឥឡូវនេះ?

148 ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានព្យាយាម។ ពួកគេមិនព្រមទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់កំពុងធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះទេ ដូច្នេះហើយបានជាពួកគេព្យាយាមធ្វើឲ្យមានការមិនចុះសម្រុងគ្នា ហើយធ្វើឲ្យមនុស្សមិនជឿ។ ប៉ុន្តែពួកអ្នកដែលជឿលើទ្រង់បាននៅជាប់នឹងទ្រង់។ ពួកគេបានចូលខាង។

149 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានគិតនៅទីនេះ មនុស្សពីរបីនាក់ដែលខ្ញុំបានសរសេរចុះនៅទីនេះ។ មនុស្សខ្វាក់នឹងមិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយពួកគេទេ បុរសនោះគ្រាន់តែទទួលការមើលឃើញរបស់គាត់។ យើងដឹងពីរឿងនោះ។ ហើយគាត់បានផ្តល់សំណួរដ៏គួរឲ្យខ្លោចផ្សាដល់ពួកគេ ក្រៅពីនេះ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេឡើងមកទីនោះ។

ព្រ ះយេស៊ូវយាងទៅ ហើយទ្រង់ជាមនុស្សដែលត្រូវគេមើលងាយ និងស្អប់។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថាទ្រង់នឹងត្រូវគេបដិសេធ។ "គ្មានភាពស្រស់ស្អាតនៅលើទ្រង់ទេ ដែលយើងគួរប្រាថ្នាពីទ្រង់។ ហើយទាំងអស់គ្នាគឺដូចជាចៀមបានវង្វេង។ ទ្រង់

ជាមនុស្សសោកសៅ ស្គាល់សេចក្តីទុក្ខ។" ហើយតើព្រះគម្ពីរបានថែងថាទ្រង់នឹងទៅជាយ៉ាងណា។ "គាត់នឹងត្រូវគេមើលងាយ និងបដិសេធ។" ហើយយើងឃើញបុរសនោះ។

150 ឥឡូវនេះ អស់អ្នកដែលជឿព្រះបន្ទូល ពួកគេបានដឹងថាអ្វីៗដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងធ្វើ ហើយអ្វីៗជាជីវិតរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានដឹងថាទ្រង់ជានរណា។ ដូច្នេះគេមិនអាចធ្វើអ្វីមកលើទ្រង់បានឡើយ ព្រោះគេមើលមិនឃើញ។ ហើយអ្នកដឹងទេ ថាសេចក្តីស្រឡាញ់គឺងងឹតងងុល ទោះជាយ៉ាងណាក្តីចំពោះរឿងទាំងនោះ។ "សេចក្តីស្រឡាញ់បិទបាំងអំពើបាបជាច្រើន" អ្នកដឹងហើយ។ "សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះបណ្តេញការភ័យខ្លាច និងអំពើបាប ការមិនចុះសម្រុងគ្នាទាំងអស់។" សេចក្តីស្រឡាញ់គឺបែបនោះ។

151 ឥឡូវនេះ បុរសខ្វាក់ម្នាក់នេះកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ហើយព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់មកកាត់នោះ។ ហើយខ្ញុំគិតថាព្រះយេស៊ូវបានផ្តល់មេរៀនតិចតួចដល់ពួកគេនៅទីនេះ។ ពេលឃើញបុរសខ្វាក់ កំសត់ម្នាក់នេះ គេគិតថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ ប្រាកដណាស់ មានអំពើបាបនៅពីក្រោយនោះ នៅកន្លែងណាមួយ។"

ពេលយើងឃើញមានរឿងកើតឡើងចំពោះមនុស្ស យើងតែងតែនិយាយថា "មែនហើយ គាត់បានធ្វើបាប។ គាត់បានចេញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅកន្លែងណាមួយ។" ពេលដែលបងប្រុស ក្រេស ប៉ះប៉ូតុង "គាត់បានបែរចេញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅកន្លែងណាមួយ" នៅក្នុងគំនិតរបស់នរណាម្នាក់។ នៅពេលដែលកាំភ្លើងបានផ្ទុះ មកលើខ្ញុំ "មែនហើយ គាត់បានចេញពីឆន្ទៈរបស់ព្រះអម្ចាស់។" បងប្រុសនេវិលបុកឡាន "គាត់បានចេញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។" នោះមិនត្រឹមត្រូវទេ។ អត់ទេ បាទ។ វាមិនមែនទេ។ ព្រះអនុញ្ញាតឲ្យរឿងទាំងនោះ។

ព្រះយេស៊ូវបែរមកក្រោយ ហើយបង្រៀនពួកគេនូវមេរៀន។

152 ពួកគេថា "ឪពុករបស់គាត់ច្បាស់ជាមានបាប។ ឬ—ឬម្តាយរបស់គាត់បានធ្វើបាប? ឬ គាត់បានធ្វើបាបខ្លួនឯង?"

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ទាំងពីរនាក់នេះមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យកិច្ចការរបស់ព្រះបានសម្តែងឲ្យឃើញ។" អាម៉ែន។ ឃើញទេ? ព្រះ

អនុញ្ញាតឱ្យអ្វីៗកើតឡើង...ដើម្បីឱ្យកិច្ចការរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ឥឡូវនេះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូល ប្រាប់បុរសនោះ ហើយឲ្យគេមើល ហើយទ្រង់ក៏ទៅតាមផ្លូវទ្រង់។

153 ពួកខាងគណៈផារីស៊ីមកទីនេះ នៅពេលដែលមានពាក្យចចាមអារ៉ាមជុំវិញនោះ។ "នេះជាបុរសខ្វាក់ភ្នែកអង្គុយសុំទាន ហើយនៅទីនេះគាត់អាចមើលឃើញ។" ហើយនោះជាពាក្យចចាមអារ៉ាមជុំវិញក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ ដែលធ្វើឱ្យមានអ្វីមួយ។ ហើយនៅទីនេះពួកគេឡើងមកទីនោះ ហើយពួកគេបានឃើញថាបុរសខ្វាក់អាចមើលឃើញ។

ហើយដំបូង គេបានទៅ ចង់រកវិធីមួយដើម្បីដាក់ការភ័យខ្លាចដល់មនុស្សទាំងអស់។ ព្រោះគេបាននិយាយរួចហើយ "បើអ្នកណាដើរតាមគោលលទ្ធិថ្មីនេះ ហើយហោរាថ្មីនេះដែលហៅថា យេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ភ្លាមៗពួកគេនឹងត្រូវបានប្រគល់ក្រដាស និងការប្រកបរបស់ពួកគេចេញពីព្រះវិហារ។ ពួកគេមិនអាចទៅសាលាប្រជុំបានទៀតទេ។ ប្រសិនបើអ្នកសេពគប់ជាមួយទ្រង់ ចូលរួមការប្រជុំណាមួយរបស់ទ្រង់ នោះអ្នកមិនអាចទៅទៀតឡើយ។"

154 ដូច្នេះ ពួកគេចង់ធ្វើការបង្ហាញដ៏ធំមួយចេញពីវា ដោយសារពួកគេស្អប់ទ្រង់។ គេមិនបានគិតពីបុរសពិការភ្នែកដ៏កំសត់ម្នាក់នោះទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេចង់ធ្វើការបង្ហាញដ៏ធំ ដើម្បីធ្វើឲ្យមនុស្សនៅឆ្ងាយពីទ្រង់។

155 គេថាចង់សួរឪពុកម្ដាយក៏ទៅយកឪពុកម្ដាយគាត់។ ពួកគេថា "តើនេះជាកូនប្រុសរបស់អ្នកឬទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ លោក។"

"គាត់កើតមកពិការភ្នែកមែនទេ?"

"បាទ មែនហើយ។"

"ហើយតើគាត់អាចមើលឃើញនេះមានន័យយ៉ាងម៉េច?"

156 "ឪពុកម្តាយភ័យខ្លាច" ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នេះ "ព្រោះគេដឹងថាគេត្រូវគេបណ្ដេញចេញពីសាលាប្រជុំ បើគេទទួលស្គាល់ថាពិត..."

ហើយ ឃើញទេ នៅទីនោះពួកគេត្រូវបានគេទម្លាក់ចុះ។ ពួកគេថា "ឥឡូវនេះយើងដឹងថានេះគឺជាកូនប្រុសរបស់យើង។"

157 អូ ប្រហែលជាមានមនុស្សពីរបីពាន់នាក់ដែលឈរនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់អាច...ប្រសិនបើពួកផារិស៊ីអាចធំក្លិន អាចនឹងធ្វើឲ្យព្រះនាមទ្រង់មានការខូចខាតនៅទីនោះ ឬធ្វើអ្វីមួយដើម្បីបំភ័យប្រជាជន ពួកគេនឹងរត់ចេញពីទីនោះ ពីការប្រជុំនោះ។ ឃើញទេ? ឥទ្ធិពលទាំងអស់របស់គាត់នឹងត្រូវបាត់បង់។

158 ដូច្នេះ គេនិយាយថា ពួកគេមួយក្រុមឡើងមកទីនោះ ដោយស្លៀកពាក់បែបជាសង្ឃ ហើយនិយាយថា "និយាយជំនួសគាត់។"

159 ពួកគេថា "យើងដឹងថានេះជាកូនប្រុសរបស់យើង។ យើងដឹងថាគាត់កើតមកពិការភ្នែក។ ប៉ុន្តែឥឡូវគាត់ឃើញយ៉ាងម៉េចខ្ញុំមិនដឹងទេ។ អ្នកសួរគាត់ទៅ។ គាត់មានអាយុពេញវ័យហើយ។" ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

160 ដូច្នេះ គេក៏ដើរទៅចាប់គាត់ ហើយនិយាយថា "តើអ្នកណាធ្វើឱ្យអ្នកមើលឃើញបាន? តើទ្រង់ព្យាបាលអ្នកដោយរបៀបណា?"

គាត់បាននិយាយថា "ម្នាក់ឈ្មោះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ធ្វើឱ្យឲ្យខ្ញុំមើលឃើញ។"

161 ហើយពួកគេបាននិយាយថា "សរសើរតម្កើងព្រះ។" បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីយើងដឹងថាបុរសនេះជាមនុស្សមានបាប។" បាននិយាយហើយបន្តថា "តើទ្រង់នៅឯណា?"

162 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ គាត់ទើបតែមកព្យាបាលខ្ញុំ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹងអំពីវា។ ខ្ញុំដឹងរឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកអំពីទ្រង់ជាមនុស្សមានបាប ឬក៏អត់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំទើបតែបានជួបបុរសនោះ ថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ—ប្រសិនបើទ្រង់អាចឱ្យខ្ញុំ—មើលឃើញ! ខ្ញុំដឹងរឿងមួយនេះ កន្លែងដែលខ្ញុំធ្លាប់ពិការភ្នែក ឥឡូវខ្ញុំអាចមើលឃើញ។ ខ្ញុំប្រាកដក្នុងចិត្ត។ ត្បិតខ្ញុំពិការភ្នែកកាលពីកន្លះម៉ោងមុន ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំមើលឃើញច្បាស់ដូចអ្នកទាំងអស់គ្នាដែរ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំអាចមើលឃើញ។"

163 អូ វាជាអ្វីដែលដាក់សង្កត់លើគេ! ដូច្នេះ គេគិតថា "ហេតុអ្វី..."

164 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ" បាននិយាយថា "តើអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ក្លាយជាសិស្សរបស់ទ្រង់ដែរឬ?" នោះជាការល្អ—នោះជាការល្អ ទីបន្ទាល់រឹងមាំ។

នោះ—នោះ—នោះជាការល្អ—នោះជាប្រវត្តដ៏ល្អ។ នោះ—នោះ—នោះជាសាក្សីដ៏ល្អពិតជាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ។ បាននិយាយថា "តើអ្នកទាំងអស់គ្នា..."

165 នេះជាមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់ឈរនៅតាមផ្លូវ បន្ទាប់ពីបានជួបព្រះយេស៊ូវ ឥឡូវនេះ សូមសួរសិស្ស ដោយសួរពួកផារិស៊ីថា តើពួកគេចង់ធ្វើជាសិស្សរបស់ទ្រង់ឬទេ។ "បីស្សពជាប្រមុខអ្នកចង់ធ្វើជាសិស្សរបស់ទ្រង់ដែរឬទេ?"

166 ពួកគេថា "អត់ទេ! អ្នកគឺជាសិស្សរបស់ទ្រង់។ យើងជាសិស្សរបស់ម៉ូសេ។" ក្រឡេកមើលផ្លូវថយក្រោយតាមប្រវត្តិសាស្ត្រ អ្នកដឹងហើយ។ "យើងជាសិស្សរបស់ម៉ូសេ។ បុរសនេះ យើងមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីទ្រង់។ យើងមិនដឹងថាទ្រង់មកពីណាទេ។ យើងមិនមានច្បាប់នៃសាលារបស់យើងណាមួយដែលគាត់ធ្លាប់មានឡើង។ គាត់មិនដែលមកសួរយើងអំពីរឿងទាំងនេះទេ។ ឃើញទេ? យើងមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវាទេ។ អ្នកនៅទីនោះ អ្នកដឹងថាមនុស្សមិនត្រូវបានតែងតាំងទេ? បុរសនោះជាគ្រូទាយឬអ្វីមួយ។ គាត់គឺបេលសេប៊ូល។ អ្នកកំពុងត្រូវបានបោកបញ្ឆោត។ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនមានសិទ្ធិអំណាចអ្វីសោះ។ យើងមិនទាន់ប្រគល់វាដល់ទ្រង់នៅឡើយទេ។ ឃើញទេ? យើងមិនដឹងថាបុរសនេះមកពីណាទេ។"

167 ប្រុសចាស់ម្នាក់ដែលឈរនៅទីនោះអាចមើលឃើញ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ នេះគឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។" ឃើញទេ? ទ្រង់ហៀបនឹងវាយប្រហារប្រជាជន ពួកផារិស៊ីទាំងនេះបានធ្វើឲ្យពួកគេភ័យខ្លាច។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ គាត់បានចូលរួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ ឃើញទេ ដូច្នេះគាត់មានប្រសាសន៍ថា "នេះគឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។"

ខ្ញុំសូមបំបែកវាចេញនូវពាក្យខ្លះដែលគាត់ប្រហែលជាបាននិយាយ។ "ឥឡូវនេះ អ្នកដែលនៅជុំវិញនេះបានដំណើរការបែបសាសនាទាំងអស់នេះរាប់រយឆ្នាំហើយ។ ហើយអ្នកនិយាយអំពីព្រះមេស្ស៊ីដែលនឹងមកដល់ និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងស្រមោលនៃពេលវេលា នៅពេលដែលអ្នកសង្គ្រោះកំពុងមករកយើង។ ហើយអ្នកប្រាប់យើងថា នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក នោះ—អ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហើយនៅទីនេះ អ្នកជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ ពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងសង្ឃនៃសហគមន៍នេះ ឈរនៅទីនេះជាមួយគ្នានៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងនេះព្យាយាមធ្វើឱ្យព្រះនាមទ្រង់ខ្មៅ ដោយព្យាយាមនិយាយអ្វីដែលអាក្រក់ប្រឆាំង

នឹងទ្រង់។ ហើយបុរសនោះមកបើកភ្នែករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកើតមកពិការភ្នែក។ នេះជាឪពុកម្ដាយរបស់ខ្ញុំដែលធ្វើជាសាក្សីថាខ្ញុំកើតមកពិការភ្នែក។ បានអង្គុយនៅទីនេះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ ខ្ញុំកើតមកខ្វាក់។ ហើយវាមិនដែលកើតឡើងទេចាប់តាំងពីពិភពលោកបានចាប់ផ្ដើម។ ហើយនៅទីនេះបុរសម្នាក់អាចមកធ្វើអព្ភូតហេតុដែលមិនធ្លាប់បានធ្វើចាប់តាំងពីពិភពលោកបានចាប់ផ្ដើម ហើយអ្នកដែលជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះអំពីវាទេ។" វ៉ាយ! ហ៊ឹម! បាននិយាយថា "ខ្ញុំនិយាយថានេះជារឿងដ៏អស្ចារ្យ។"

168 គាត់ចូលរួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ។ ឃើញទេ? គាត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្វាក់ដូច្នេះកិច្ចការរបស់ព្រះអាចត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ ដោយសារគាត់មកខាងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ គាត់បានចូលរួមជាមួយទ្រង់។

169 ឥឡូវនេះ គាត់បានដាក់ពាក្យចចាមអារ៉ាមដល់ពួកគេ។ តើអ្នកដឹងថាពួកគេបានធ្វើអ្វីទេ? ពួកគេថា "ឥឡូវនេះយើងដឹងថាអ្នកបានកើតនៅក្នុងអំពើបាប។ ព្យាយាមបង្រៀនយើង?" ពួកគេបានបណ្ដេញគាត់ចេញពីព្រះវិហារ។ វាយគាត់។ រុញគាត់ចេញ។ បានបោះគាត់ចេញ។

ប៉ុន្តែពេលគាត់ត្រូវបានគេបោះចោលភ្លាមៗ តើអ្នកសម្គាល់ឃើញអ្វីទេ? ព្រះយេស៊ូវបានរកឃើញគាត់ម្ដងទៀត។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។ ព្រះយេស៊ូវបានរកឃើញគាត់ម្ដងទៀត។ ដូច្នេះកុំបារម្ភបើគេបោះអ្នកចោល។ ទ្រង់នឹងរកអ្នកម្ដងទៀត។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវ។

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "តើអ្នកជឿលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ?"

170 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ជានរណា?" គាត់ក៏មិនដឹងដែរ។ ប៉ុន្តែរឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ដឹង កន្លែងដែលគាត់ពិការភ្នែក គាត់អាចមើលឃើញ។

171 ហើយខ្ញុំដឹងរឿងមួយនេះ បងប្រុស។ ពួកគេអាចហៅថា ភាពជ្រុលនិយមនេះ និងអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើ។ ប៉ុន្តែ ត្រង់កន្លែងដែលខ្ញុំធ្លាប់ជាមនុស្សមានបាប ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងព្រះគុណឥឡូវនេះ។ មានអ្វីមួយបានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។ ឃើញទេ? រឿងនេះខ្ញុំ—ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងហើយ។ ដោយការជឿទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយការជឿលើទ្រង់ ខ្ញុំត្រូវបានគេបណ្ដេញចេញពីគ្រប់ស្ថាប័នដែលស្ថិតនៅ

ក្រោមមុខស្ថានសួគ៌។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេដែលនឹងទទួលខ្ញុំទៀតទេ។ អ្នកដឹងហើយ។ បុរសខ្លះរបស់ពួកគេនឹងចេញពីទីនេះ។ បុរសល្អនឹងទទួលយក។ ប៉ុន្តែគ្រប់ស្ថាប័នសុទ្ធតែផ្ចិតមេដៃលើរឿងខ្ញុំ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានរកឃើញខ្ញុំហើយ។ ទ្រង់នឹងរកខ្ញុំនៅកន្លែងណាមួយ។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ មកដូចនោះ។

172 ដូច្នេះ វានឹងមិនអីទេ ដោយសារយើងចង់ចូលរួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ។ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកចូលរួមជាមួយព្រះយេស៊ូវ គឺការប្រកាន់យកនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ដោយជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ចូរយើងចូលរួមជាមួយនឹងទ្រង់។

173 បុរសពិការភ្នែកបានផ្តល់ទីបន្ទាល់ពិតដល់ពួកគេ។ ត្រូវហើយ។ យើងឃើញម្តងទៀតថា ពួកគេបានព្យាយាមបំបាក់ព្រះនាមទ្រង់។

បន្តិចទៀតនេះ ខ្ញុំត្រូវរំលងរឿងខ្លះនៅទីនេះ។

ដូច្នេះ មានពេលមួយ មានផារិស៊ីម្នាក់។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនេះមួយរយៈមុន ហើយបានហៅវាថា "លាងជើងព្រះយេស៊ូវ។" ខ្ញុំជឿថាអ្នកទាំងអស់គ្នាបានឮខ្ញុំអធិប្បាយអំពីរឿងនោះនៅទីនេះ នៅពេលដែលពួកផារិស៊ីម្នាក់បានសុំព្រះយេស៊ូវយាងចុះមកផ្ទះរបស់គាត់។ ផារិស៊ីម្នាក់ដែលមានមាឌធំ ចាស់ទ្រុឌទ្រោម ហើយបានសុំទ្រង់មក។ ហើយអ្នកដឹងទេថាខ្ញុំបានផ្តល់វាជារឿងខ្លីមួយ របៀបដែលអ្នកនាំសំបុត្រមករកទ្រង់។ ហើយ—ហើយទ្រង់យាងចុះមក ប៉ុន្តែទ្រង់ដឹងថាទ្រង់ត្រូវបានគេស្អប់។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ទ្រង់បានយាងទៅ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានយកទ្រង់នៅក្នុងនោះ ពួកគេមិនដែលលាងជើងទ្រង់ឡើយ។ ហើយឱ្យទ្រង់អង្គុយនៅទីនោះ ធំក្លិន និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ពីការនឿយហត់នៅតាមផ្លូវ។ ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់គង់នៅទីនោះ។

174 ហើយស្ត្រីតូចម្នាក់ចូលមក។ ពួកគេបានគិតថា "ឱ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ល្អចំពោះយើងហើយ ព្រោះមើលទៅ នេះគ្រាន់តែជាការនាំមកនូវការជប់លៀងដ៏ធំរបស់យើង!" ពួកគេបាននាំទ្រង់ទៅទីនោះ ដើម្បីលេងសើច។ ពួកគេបាននាំទ្រង់ទៅទីនោះ ដើម្បីចំអកដាក់ទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបានគិតថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើការត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងពួកគេ ពីព្រោះស្ត្រីពេស្យាដ៏ល្បីល្បាញម្នាក់

នេះមកដល់ ហើយនាងយំ លាងជើងរបស់ទ្រង់ដោយទឹកភ្នែក ហើយជូតដោយសក់នេះ។

ពួកខាងគណៈផារីស៊ីចាស់ និងពួកបូជាចារ្យទាំងអស់ឈរនៅកាច់ជ្រុង បាននិយាយថា "បងប្អូនអើយ អ្វីៗទាំងអស់ ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំវាយ៉ាងពិតប្រាកដសម្រាប់ពួកយើង។ នៅទីនេះ យើងអាចលាបពណ៌លើព្រះនាមទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ទ្រង់ហៅអង្គទ្រង់ថាជាហោរា ហើយមនុស្សគិតថាទ្រង់ជាហោរា។ ហើយគេហៅទ្រង់ថាជាហោរាកាលីឡេ។ ហើយទ្រង់ថែមទាំងអះអាងថាជាព្រះមេស្ស៊ី ហើយយើងដឹងថា ព្រះមេស្ស៊ីនឹងជាព្យាការី។ ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់គង់នៅទីនោះ។ តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលយើងនាំទ្រង់មកទេ? មើលនៅទីនោះ។ កូនប្រុស ពួកយើងបានរៀបចំនៅពេលនេះ។ នៅទីនោះ ទ្រង់គង់នៅទីនោះ ហើយឈរចុះដូចជាកូនឆ្កែដែលគេដេញចេញ ឬអ្វីមួយនៅទីនោះ។ ហើយស្ត្រីពេស្យាខ្លះ ក្នុងឋានៈរបស់ទ្រង់នឹងមកលាងជើងរបស់ទ្រង់បែបនោះ ហើយឥឡូវនេះទ្រង់មិនបានដឹងផង។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាហោរា ទ្រង់នឹងដឹងថា ស្ត្រីនោះជានរណា។ ឥឡូវនេះ កូនប្រុស យើងនឹងផឹកមួយនេះ" បាននិយាយថា "ដោយសារតែ មើលនៅទីនោះ។" ឃើញទេ?

175 អ្វីដែលបំបាក់ព្រះនាមទ្រង់ អ្វីដែលបំផ្លាញទំនុកចិត្តប្រជាជន មិនដឹងថាគេត្រូវអារក្សចូលដើម្បីធ្វើដូច្នេះទេ។ ពួកគេបានធ្វើការស្របនឹងអារក្ស ដោយព្យាយាមបិទបាំងព្រះនាមព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះធ្វើឲ្យងងឹត។

176 តើពួកគេធ្វើបែបនេះដោយរបៀបណាបងប្អូន? ដោយសារពួកគេមិនដែលស្វែងរកបទគម្ពីរទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ចូរស្វែងរកបទគម្ពីរ។ នៅក្នុងពួកគេ អ្នកគិតថាអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេគឺជាអ្នកដែលថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ។" អូ! តើទ្រង់មានព័ន្ធកិច្ចអ្វី! ឃើញទេ? បាទ មែនហើយ។ "បើខ្ញុំមិនធ្វើការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ នោះកុំជឿខ្ញុំ។" ឃើញទេ?

177 ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ផារិស៊ីបាននិយាយថា "យើងចាប់ទ្រង់បានហើយឥឡូវនេះ។ អូ មើលនៅទីនេះ ប្រហែលជាមានមនុស្សមួយពាន់ប្រាំរយនាក់នៅទីនេះក្នុងពិធីបុណ្យនេះ។ ឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលទ្រង់គង់នៅទីនោះ។ នៅទីនោះ ទ្រង់អង្គុយជាមួយស្រីពេស្យា។"

178 ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ វាជារឿងដ៏អាក្រក់មួយ ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនោះ។ វ៉ា យ! ហ៊ឹម! ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់បានគង់នៅជាមួយស្ត្រីដ៏អាក្រក់ម្នាក់ រអិលជើងចូលដូចជា (មើលទៅ) ទ្រង់បានឈានចូល។ ទ្រង់បានលាងជើងនិងអ្វីផ្សេងទៀត ហើយបានអង្គុយនៅទីនោះ។

179 ហើយបាននិយាយថា "នាងនៅទីនេះ គឺនៅទីនោះ លាងជើងរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់ជាហោរា? បងប្អូនឃើញទេ ថាមនុស្សនោះមិនមែនជាហោរាទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាហោរា នោះទ្រង់នឹងដឹងថា ជាមនុស្សស្រីបែបណាដោយលាងជើងរបស់ទ្រង់។"

180 ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែអង្គុយមើលនាង មិនដែលរើជើងទាល់តែនាងបានលាងរួច។ បើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះយេស៊ូវបានអង្គុយ ហើយមើលអ្នកធ្វើវា ជួនកាល។ អូ-ហូ។ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកទៅមុខរហូតដល់អ្នកបានបញ្ចប់ នោះរង្វាន់នឹងមកដល់។ ប្រហែលជាអ្នករត់ប្រណាំងពេញមួយជីវិតដោយធ្វើការសម្រាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែកុំបារម្ភអី មានរង្វាន់នៅទីបញ្ចប់ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយកផ្លូវរបស់អ្នកជាមួយទ្រង់។

181 អ្នកប្រហែលជាមិនមែន—មិនឃើញមនុស្សម្នាក់បានជាសះស្បើយទេ ដែលអ្នកអធិស្ឋានសុំ។ គ្រាន់តែបន្តអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ខ្ញុំបាននិយាយជាញឹកញាប់ថា "ប្រសិនបើខ្ញុំអធិស្ឋានប្រាំរយយប់ទាំងប្រាំរយនាក់បានស្លាប់នៅពេលព្រឹក យប់ស្អែក ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយអំពីការព្យាបាលដ៏ទេវភាព និងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។" ឃើញទេ? កុំឱ្យមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើជាមួយវា។ ឃើញទេ?

182 ទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកចុះមកភ្លាមតាមរយៈការបរាជ័យនិងអ្វីផ្សេងទៀត ទាល់តែអ្នកចុះមកដល់ចុងផ្លូវ ហើយបញ្ចប់កិច្ចការរបស់អ្នក ដូចជាទ្រង់បានដឹកនាំស្ត្រីនោះ។ នាងចង់ធ្វើការបម្រើដល់ទ្រង់ ដូច្នេះទ្រង់គ្រាន់តែលើកជើងទ្រង់ចេញពីទីនោះ ហើយអនុញ្ញាត—ឱ្យនាងលាងពួកវា។ អូ ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំធ្វើដូច្នេះ" នាងបានលោតហើយរត់។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានឲ្យនាងធ្វើការបម្រើ។

183 ហើយបន្ទាប់ពីនាងឆ្លងកាត់ បានបញ្ចប់កិច្ចការដែលនាងនឹងធ្វើ បន្ទាប់មកទ្រង់ទតមើលមនុស្សពុតត្បុតនោះដែលឈរនៅទីនោះ ហើយកំពុងព្យាយាមទម្លាក់ភាពខ្មៅលើព្រះនាមទ្រង់។ បានមានបន្ទូលថា "ស៊ីម៉ូន ខ្ញុំមានរឿង

ចង់និយាយទៅកាន់អ្នក មិនមែនសម្រាប់នាងទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នក។ អ្នកឈរនៅខាងក្រោយនៅទីនោះ ក្នុងបេះដូងរបស់អ្នក នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកនាំខ្ញុំមកទីនេះ។ អ្នកគ្មានការប្រកបជាមួយខ្ញុំទេ។ តើខ្ញុំមិនដឹងទេឬ? ប៉ុន្តែអ្នកបាននាំខ្ញុំមកទីនេះ។ ហើយអ្នកដាក់ខ្ញុំមកទីនេះ ដើម្បីលេងសើចនឹងខ្ញុំ។ អនុញ្ញាតឱ្យ... អ្នកមិនដែលឲ្យទឹកខ្ញុំលាងជើងទេ។ អ្នកមិនដែលផ្តល់អ្វីឱ្យខ្ញុំដើម្បីសម្រាលទុក្ខខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ ឆេះឆួលហើយឈឺ អ្នកមិនដែលឲ្យប្រេងសម្រាប់លាបមុខខ្ញុំទេ។ អ្នកគួរឱ្យខ្មាស់អៀនក្នុងការថើបស្វាគមន៍ខ្ញុំ ឬចាប់ដៃខ្ញុំ។ ឃើញទេ? អ្នកមានការខ្មាស់អៀននៅចំពោះមុខក្រុមមនុស្សរបស់អ្នក។ អ្នកខ្មាស់អៀនក្នុងការធ្វើវា។ ស្ត្រីម្នាក់នេះតាំងពីចូលមកនាងមិនបានធ្វើអ្វីក្រៅពីជូតជើងខ្ញុំ ហើយងូតដោយទឹកភ្នែកយ៉ាងច្រើន ជូតពួកវាដោយកន្សែងសក់របស់នាង។ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកថា តើខ្ញុំជាហោរាឬអត់។" អាម៉ែន។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។

184 "ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់*អ្នក*បន្តិច។ អំពើបាបរបស់អ្នកដែលមានច្រើន ត្រូវបានលើកលែងទោសឱ្យអ្នក។" ហ៊ឹម!

185 តើពួកគេបានបំភាន់ព្រះនាមទ្រង់ទេ? ពួកគេបានគិតថាពួកគេមានវា។ ពួកគេបានគិតថាពួកគេបានបញ្ឈប់វា។ ពួកគេគិតថាពួកគេបានចាប់បានទ្រង់ ដូច្នេះការប្រជុំរបស់ទ្រង់មិនអាចមាននៅក្នុងសហគមន៍នោះទេ។ ពួកគេគិតថាពួកគេបានបំផ្លាញឥទ្ធិពលរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែយកមនុស្សម្នាក់ដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ បង្វែរស្ថានការណ៍ទាំងមូល។

186 តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថាអ្នកមិនមែនជាមនុស្សនោះ សម្រាប់សហគមន៍របស់អ្នក ឬនរណាម្នាក់ដែលអ្នកនឹងជួប? ចូលរួមជាមួយទ្រង់។ ធ្វើការបម្រើដល់ទ្រង់។ ធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ទ្រង់។ បងប្អូនដឹងថាខ្ញុំចង់មានន័យយ៉ាងណាទេ? ចូលទៅខាងព្រះយេស៊ូវ។ យកទ្រង់ ធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាជម្រើសរបស់អ្នក។ ធ្វើការបម្រើទ្រង់ដោយមិនគិតថាអ្នកណាម្នាក់ឬអ្នកមិនដែលបានថ្លៃឈ្នួលឬអ្វីនោះទេ។ កុំធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ រង់ចាំរហូតដល់ការងារបានបញ្ចប់។

187 តើអ្នកចង់ឲ្យទ្រង់និយាយយ៉ាងណា...ទោះបីជាអ្នកបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺហើយក៏ដោយ ក៏គេមិនបានជាដែរ។ ទោះបីជាអ្នកបានអធិស្ឋានដើម្បីនិយាយភាសាដទៃក៏ដោយ ប៉ុន្តែអ្នកមិនបាននិយាយទេ។ អ្នកបានអធិស្ឋានដើម្បីទាយ។ អ្នកមិនបានទទួលវាទេ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា រឿងតែមួយគត់ដែល

អ្នកអាចធ្វើបានគឺប្រាប់រឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក ឬនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក នៅក្នុងការងាររបស់អ្នក។ អ្នកមិនអាចសូម្បីតែធ្វើរឿងមួយមិនបានដឹកនាំមនុស្សម្នាក់។ ស្ត្រីនោះមិនបាននាំមនុស្សម្នាក់ទៅរកព្រះគ្រីស្ទទេ ប៉ុន្តែនាងបានធ្វើការបម្រើទ្រង់។ ហើយតើវាមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាដែរ នៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ បើទ្រង់នឹងមានបន្ទូលថា "ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អំពើបាបទាំងអស់របស់អ្នក ទោះបីជាគ្មានការអធិស្ឋានមួយត្រូវបានឆ្លើយសម្រាប់អ្នកក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែអ្នកមកនៅលើមូលដ្ឋាននៃព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកមកដោយសារតែអ្នកបានជឿខ្ញុំ ហើយអ្នកបានបម្រើខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនិយាយថា អំពើបាបជាច្រើនដែលអ្នកបានធ្វើ គឺបានអត់ទោសឲ្យអ្នកទាំងអស់"? នោះនឹងល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំ។ អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។ ត្រូវហើយ។

188 ពួកគេចង់និយាយថា "ថ្ងៃនៃអព្ភូតហេតុត្រូវបានកន្លងផុតទៅ" និងអ្វី—ជាដើម។ ឲ្យគេទៅនិយាយសិនចុះ។ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យយើងធ្វើការបម្រើព្រះអម្ចាស់។

ពួកគេស្អប់ទ្រង់ ដោយសារពួកគេច្រណែននឹងទ្រង់។ នោះជាហេតុផលតែមួយគត់។ ពួកគេច្រណែន។

ពួកគេកំពុងព្យាយាមបំផ្លាញឥទ្ធិពលរបស់ទ្រង់នៅចំពោះមុខប្រជាជន ដូចពួកគេកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ។ ពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេអាចគ្រាន់តែចូល-...បំផ្លាញឥទ្ធិពលនៃសារនៅចំពោះមុខប្រជាជន បន្ទាប់មកពួកគេបានយករឿងនោះ។ ត្រូវហើយ។ ដោយសារ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេព្យាយាមធ្វើ? ដោយសារទ្រង់បានប្រឆាំងនឹងគោលលទ្ធិទាំងអស់របស់ពួកគេ និងគោលលទ្ធិក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់ពួកគេ និងអ្វីៗដែលពួកគេបានជឿ ហើយហៅពួកគេទាំងអស់—ជំនឿទាំងអស់របស់ពួកគេជាដើម។ ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងវាទាំងអស់។ ហើយពួកគេស្អប់ទ្រង់ ដោយសារទ្រង់មិនបានចូលរួមជាមួយពួកគេ។

189 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់បានចូលមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អូ កៃផា ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាព្រះមេស្ស៊ី។ មកទីនេះ កៃផា។ តើអ្នកឃើញទឹកនៅទីនោះទេ? អ្នកចាំថា ចុះក្រោម—នៅប្រទេសអេស៊ីប លោកម៉ូសេ ហោរាដ៏អស្ចារ្យបានប្រែវាទៅជា—ឈាម។ អ្នកនៅចាំទេ កៃផាស?"

190 "អូ មិត្តវ័យក្មេង ខ្ញុំដឹងច្បាស់ណាស់អំពីរឿងនោះ។"

191 "មិនអីទេ តែផា ខ្ញុំនឹងប្រែទឹកឥឡូវនេះ ពីទឹកទៅជាឈាម ដើម្បីបង្ហាញអ្នកថា ខ្ញុំជាហោរាដែលម៉ូសេបាននិយាយ។ នៅទីនោះ តែផា។ ចុះប្រិយមិត្តយល់យ៉ាងណាដែរ?"

192 "តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះរឿងហ្នឹង" តែផាសជាផារីស៊ី "តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះពួកផារីស៊ី?"

193 "អូ ខ្ញុំគិតថាពួកគេជាពូជមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ។ អូអ្នកទាំងអស់គ្នារក្សាទំនៀមទម្លាប់របស់បិតាបានត្រឹមត្រូវ។"

"អ្នកដឹងទេ អ្នកអាចជាព្រះមេស្ស៊ី។"

194 អត់ទេ។ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើអញ្ចឹងទេ។ នោះនឹងជាសញ្ញាសម្គាល់យ៉ាងខ្លាំងដែលទ្រង់មិនមែន។ ពេលឃើញអ្នកណាមកនិយាយថា "មកទីនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ។ ហើយមកទីនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា*បែបនេះ* ហើយធ្វើវា*បែបនោះ*។" អ្នកចាំថា ពេលនេះមានអ្វីមួយដែលជាស្រមោលអំពីវា ដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយ។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីទាល់តែព្រះបិតាបង្ហាញខ្ញុំជាមុនសិន។" ឃើញទេ? បាទ។

195 ទ្រង់បានប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ទ្រង់បានបង្រៀនប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ទ្រង់បានថ្កោលទោសការរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់បានថ្កោលទោសពីរបៀបដែលពួកគេស្លៀកពាក់។ ទ្រង់បានថ្កោលទោសគ្រប់វិធីនៃជីវិតរបស់ពួកគេ ទំនៀមទម្លាប់របស់ពួកគេ ការលាងឆ្នាំង និងកំសៀវ លាងដៃ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ទ្រង់បានថ្កោលទោសវា គ្រប់យ៉ាង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ការស្លៀកពាក់របស់គេ "អ្នករាល់គ្នាស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ឆ្នូតៗ ហើយប្រាថ្នាចង់បានកៅអីខ្ពស់—ហើយធ្វើការអធិស្ឋានយូរ ហើយលេបត្របាក់ផ្ទះស្ត្រីមេម៉ាយ។" បានបន្តថា "អ្នកនឹងទទួលបានទោសបន្ថែមទៀត។"

"មែនហើយ សូមចងចាំ ខ្ញុំគឺបណ្ឌិត សូ!"

196 "ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកជានរណាទេ។" អូ បុរស គាត់ពិតជាដាក់វានៅលើ។ ពួកគេមិនបាន...ហេតុអ្វី? ដោយសារពួកគេមិនជឿទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? ទ្រង់កំពុងព្យាយាមបំបែកក្រុមអ្នកច្បាប់នោះ។

ហើយប្រសិនបើទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដីថ្ងៃនេះ ទ្រង់នឹងព្យាយាមធ្វើដូចគ្នានេះ។

197 អ្នកខ្លះនិយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ យើងរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ។ យើងធ្វើ*បែបនេះ*។ ហើយអ្នកដឹងទេថាយើងរក្សាអ្វីៗទាំង*អស់នេះ* ហើយយើងរក្សាវា*បែបនោះ*។ ហើយជារៀងរាល់ពេល ហេតុអ្វី រៀងរាល់ថ្ងៃសុក្រល្អ...ហេតុអ្វីពេលវេលាដ៏លឿនមកដល់ សែសិបថ្ងៃមុនបុណ្យអ៊ីស្ទើរ យើងតែងតែប្រារព្ធពិធីចូលឆ្នាំ។ ខ្ញុំបោះបង់ការជក់បារីរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ។ ខ្ញុំបោះបង់ការផឹកអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃមុនពេលចូលឆ្នាំ។" អូប្រពៃណីរបស់ឪពុក អ្នកច្បាប់។ ប្រសិនបើអ្នកស្រឡាញ់ព្រះ ជា—ដំបូង អ្នកមិនជក់បារីទេ។ អ្នកស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់...ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានសរសេរនៅខាងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរតូចរបស់ខ្ញុំ ដែលជាព្រះគម្ពីរដំបូងដែលខ្ញុំមាន ខ្ញុំបាននិយាយថា:

កុំសួរខ្ញុំនូវសំណួរឆ្កួតៗ។
បង្កើតវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក
បើអ្នកស្រឡាញ់ព្រះអស់ពីចិត្ត
អ្នកមិនជក់បារី ផឹកស្រា ឬ—ឬកុំជក់បារី ទំពារ ឬផឹកទឹកភ្លឺ។

198 ហើយវានៅតែល្អនៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំមិនធ្វើទេ ព្រោះខ្ញុំគិតថាទ្រង់ថ្កោលទោសខ្ញុំចំពោះការធ្វើវា។ ខ្ញុំនឹងបោះបង់វាចោល ព្រោះវាជារឿងមិនស្អាត ហើយមិនក្លាយជាអ្នកបម្រើព្រះទេ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំនឹងមិននិយាយ...

199 ជាច្រើនដងដែលខ្ញុំទៅផ្ទះ ហើយមានស្ត្រីឈរនៅខាងក្រៅ។ ហើយខ្ញុំទៅផ្ទះគោះទ្វារ ហើយបងស្រីម្នាក់មកដល់ទ្វារ "ចូលមកបងប្រុស ប្រាណហាំ។" ប្រសិនបើប្តីរបស់នាងមិននៅទីនោះ លើកតែវាជាករណីឈឺ ហើយមាននរណាម្នាក់នៅជាមួយខ្ញុំ មិនអញ្ចឹងខ្ញុំមិនទៅទេ។ រួចគេហៅខ្ញុំទៅពេទ្យ ឬទៅបន្ទប់និយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំមកទីនេះ។ ខ្ញុំគឺជាបង*ស្រីនេះ-និងដូច្នេះ*មកពី*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនៅទីនេះនៅសណ្ឋាគារ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននាំម្តាយខ្ញុំមក។ នាងឈឺ។" ខ្ញុំយកប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។ បើអត់ទេ ខ្ញុំយកបងប្អូនម្នាក់ទៀត។ ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំអត់ទេ។ ខ្ញុំមិនគិត...

200 ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចូលទៅទីនោះមិនអីទេ ប៉ុន្តែចុះបើមានគេឃើញខ្ញុំចូលទៅវិញ? ឃើញទេ? ចុះបើមានគេឃើញខ្ញុំធ្វើម៉េច? ឃើញទេ? បន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែល

អ្នកដឹង ពួកគេនឹងនិយាយថា "គាត់បានចូលទៅក្នុងទីនោះដែលជាកន្លែងដែលស្ត្រីនោះនៅ។ គាត់កំពុងរត់តាមស្ត្រី។" ឃើញទេ នោះជារឿងដែលខ្ញុំមិនគួរធ្វើ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនគួរធ្វើអ្វីបែបនោះឡើយ ព្រោះអ្នកធ្វើឲ្យអ្នកដទៃជំពប់ដួល។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនជឿថាខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីខុសនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំនឹង នឹងជឿលើព្រះ ក្នុងការចូលទៅទីនោះ។ ទោះជារឿងអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តព្រះ។ ប៉ុន្តែនៅតែឃើញ និង—និង—ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់គ្រប់គ្រាន់រហូតដល់ខ្ញុំមិនធ្វើ។ ឃើញទេ? វាជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នកមាន។ អ្នកនឹងមិនធ្វើវាទេព្រោះវាជាកាតព្វកិច្ចដែលត្រូវធ្វើ។ អ្នកធ្វើវាដោយសារអ្នកស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែអ្នកធ្វើវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

201 ប៉ុលបាននិយាយថា "សម្រាប់ខ្ញុំ អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែមានច្បាប់ ប៉ុន្តែមិនមែនទាំងអស់សុទ្ធតែសមរម្យនោះទេ។" ឃើញទេ? ប៉ុលអាចធ្វើកិច្ចការជាច្រើន ដែលប្រហែលជាគាត់ស្គាល់ថាព្រះអម្ចាស់យល់ពីគាត់ ហើយទុកចិត្តគាត់ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការចាំបាច់សម្រាប់គាត់ដើម្បីធ្វើវា។

នោះហើយជារបៀបដែលអ្នកច្បាប់ទាំងនេះកំពុងព្យាយាមនិយាយថា "សែសិបថ្ងៃមុនបុណ្យអ៊ីស្ទើរ យើងតែងតែចាប់ផ្តើមយ៉ាងឆាប់រហ័ស។" ហើយពួកគេញ៉ាំច្រើនដូចដែលគេធ្លាប់ធ្វើ។ ប្រហែលជាពួកគេនិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំមិនចូលចិត្តសណ្តែកទេ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងលះបង់សណ្តែក សម្រាប់ការឲ្យខ្ចី។" ខ្ញុំបានឮគេនិយាយអ៊ីចឹង។ "ខ្ញុំមិនចូលចិត្តសាច់ជ្រូកទេ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងឈប់ញ៉ាំសាច់ជ្រូក។ ខ្ញុំនឹងឈប់ផឹក សម្រាប់ពិធីបុណ្យ។"

202 ស្ត្រីម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំ ថា "អ្នកដឹងទេថាខ្ញុំលះបង់អ្វី សម្រាប់ចូលឆ្នាំនេះ បងប្រាណហាំ?"

ខ្ញុំសួរថា "អត់ដឹងទេ។ អ្វីទៅ?"

203 បានប្រាប់ថា "ស្ករគ្រាប់។" បានបន្តថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលខ្វល់ពីវាខ្លាំងពេកទេ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។" ឃើញទេ?

204 ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេហៅការតមអាហារ។ ឃើញទេ? នីតិនិយម។ ពួកគេនិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំមាន…អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដើរទៅព្រះវិហារជាយូរមកហើយ។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកចុះ ខ្ញុំបានរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យពេញមួយឆ្នាំ

ពីព្រោះគ្រូរបស់ខ្ញុំបាននិយាយថាប្រសិនបើពួកគេទៅជាប់លាប់គេនឹងផ្តល់គម្ពីរ ដល់អ្នកដែលមិនអវត្តមានសោះ។"

205 ឥឡូវនេះ បងប្រុស នោះជាវិធីមួយនៃការទៅ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ទៅទិញព្រះគម្ពីរ ដោយខ្លួនឯង។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកមិនទៅព្រះវិហារដោយសារអ្នកស្រឡាញ់ ព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នកក៏អាចនៅឆ្ងាយដែរ។ ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? ដោយសារតែ អ្នកទៅទីនោះដ្បិតអ្នកស្រឡាញ់ព្រះ។ ខ្ញុំគិតថាបទនេះយើងច្រៀងថា:

សូមថ្វាយព្រះពរជាចំណងដែលចង
សេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទានរបស់យើង
មិត្តភាពនៃចិត្ត
ដូចជានៅខាងលើ។

ពេលយើងកាត់ចំណែក
វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរួបរួមគ្នា
ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

206 ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។ "នៅពេលដែលយើងបែកគ្នា វាធ្វើអោយ យើងឈឺចាប់ខាងក្នុង។" ខ្ញុំបានឃើញពេលវេលានោះហើយ បងប្រុស។ ខ្ញុំមិន ថ្កោលទោសយើងទេ ប៉ុន្តែសូមឱ្យខ្ញុំដាស់យើងឱ្យភ្ញាក់ពីអ្វីមួយ។ ខ្ញុំបានឃើញ ពេលវេលានៅក្នុងព្រះវិហារនេះថា នៅពេលដែលមនុស្សត្រូវរង់ចាំរហូតដល់យប់ ថ្ងៃពុធ ដើម្បីជួបគ្នាទៅវិញទៅមក ពួកគេនឹងយំស្រែកលើវា។ ហើយនោះជា ការពិត។ ខ្ញុំឃើញអ្នកបម្រើព្រះចូលមកទីនេះ ហើយនឹងនិយាយថា "តើអ្នកសុខ សប្បាយជាទេ? មែនហើយ ពួកគេជាមនុស្ស បេះដូងតែមួយ។" ឃើញទេ?

207 ពួកគេជួបគ្នានៅមាត់ទ្វារហើយនិយាយថា ពួកគេជាបងស្រីបានជួបគ្នានៅ ទីនោះ ហើយឱបគ្នាហើយនិយាយថា "បងស្រី ត្រូវប្រាកដថាអធិស្ឋានសម្រាប់ ខ្ញុំ ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកម្តងទៀតនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ អ្នកនឹងអធិស្ឋាន មែនទេ? អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។" ធ្វើបែបហ្នឹង ហើយស្រក់ ទឹកភ្នែក។

208 ឃើញបងប្អូនចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក ស្ទើរតែមិនចេញពីគ្នាបែបហ្នឹង។ នោះ ជាការប្រកបជាគ្រីស្ទានពិត។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? គ្រាន់តែរង់ចាំ អធិស្ឋាន

សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ បាទ មែនហើយ។ នោះជាវិធីដែលយើងគួរតែមាន។ ត្រឹមត្រូវ។

209 ឥឡូវនេះ បុរសដែលបានធ្វើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ទាំងនេះ ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សអាក្រក់ទេ។ ពួកគេមិនមានន័យថាចង់ឱ្យអាក្រក់ទេ។ ពួកគេគិតថាពួកគេកំពុងធ្វើកិច្ចបម្រើព្រះ។ ពួកផារិស៊ីនិងមនុស្សទាំងនោះមិនមែនជាអ្នកប្រមឹក និងជាអ្នកស្រវឹងទេ។ ពួកគេជាបុរសអ្នកជឿ។ ពួកគេមិនអាក្រក់ទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែ—ពួកគេគ្រាន់តែមិនទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីពិត។ ពួកគេមិនទទួលយកព្រះវិញ្ញាណទេ។ ហេតុអ្វី? ពួកគេកាន់តាមគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេនិង—ប្រពៃណីរបស់មេដឹកនាំរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? វាបង្ហាញថាពួកគេស្រឡាញ់អ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេ។

210 នេះជាលោកកៃផាដ៏ធំ ជាមហាបូជាចារ្យ។ និងពួកសង្ឃដទៃទៀត ឯបុរសទាំងនោះក៏ទៅតាម។

ឥឡូវនេះ អ្នកយក ដូចជាកាតូលិក។ ពួកគេ...មិនបោះចោលពួកគេទេ។ រឿងដូចគ្នានៅក្នុងប្រូតេស្តង់។ អ្នកយកកាតូលិក គាត់ស្រឡាញ់បូជាចារ្យរបស់គាត់។ ហើយ—ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់គាត់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់—ហើយគាត់បានឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះ។ គាត់និយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំមិនជឿរឿងនោះទេ។" ហើយអ្នកទៅនិយាយ ហើយច្របាច់ក។ ខ្ញុំនិយាយ...

ស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំថា នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតថា "វាជាអំពើបាបសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការស្ដាប់អ្នក។" ឃើញទេ? នាងមិនចង់អាក្រក់ទេ។ នាងគ្រាន់តែគិតច្រើនអំពីព្រះវិហាររបស់នាង និងបូជាចារ្យរបស់នាង រហូតដល់ប្រសិនបើនាងស្ដាប់អ្វីផ្សេងទៀត...នាងស្មោះត្រង់នឹងបូជាចារ្យនោះ។

211 ស្មរបន្ទាល់ព្រះយេហូវ៉ាស្មោះត្រង់នឹងអ្វីដែលពួកគេជឿ។ បាទីស្ទស្មោះត្រង់នឹងអ្វីដែលពួកគេជឿ។ ប្រេសប៊ីធើរៀនស្មោះត្រង់នឹងអ្វីដែលពួកគេជឿ។ ហើយពួកគេស្មោះត្រង់នឹងគ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ។ តើយើងមិនអាចស្មោះត្រង់នឹងព្រះបន្ទូលនោះទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះប្រសិនបើនោះ...

212 ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំធ្វើម៉េចទើបដឹងថាគេមិនមែន?"

ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ីទាំងនោះ និងពួកមេដឹកនាំនៅថ្ងៃនោះនឹងបានចេញពីគោលលទ្ធិ និងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ ហើយបានស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបានមានបន្ទូល និងអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលនោះ គឺជាអ្វីដែលព្រះមេស្ស៊ីត្រូវធ្វើ ពួកគេនឹងកាន់តាមទ្រង់។ ឃើញទេ? តែគេគិតច្រើនដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ!

ពួកគេមិនមែនជាបុរសអាក្រក់ទេ។ ពួកគេនឹងមិនលួច កុហក ស្តីបន្ទោស អ្វីដូចនោះ។ ពួកគេនឹងមិនធ្វើដូច្នេះទេ។ ពួកគេនឹងមិនប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ឡើយ។ ហេតុអ្វី ប្រាកដណាស់អត់ទេ។ ហេតុអ្វី ពួកគេបានឃើញការគប់ដុំថ្មរបស់អ្នកដែលបានធ្វើការបែបនេះ។ ហើយពួកគេនឹងមិន—ពួកគេនឹងមិនធ្វើដូច្នេះទេ។ ពួកគេជាបុរសល្អ។

ប៉ុន្តែរឿងតែមួយគត់គឺពួកគេមិនមែន គឺគេមិនមែនជាបុរសខាងវិញ្ញាណទេ។ សីលធម៌ ពួកគេល្អ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលរាប់បញ្ចូលនោះទេ។ ហើយតើព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់អ្វីដល់ពួកគេ សូម្បីតែពួកគេជាមនុស្សស្មោះត្រង់? ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នាមានឪពុកជាអារក្ស។" ឃើញទេ? វាជាព្រះបន្ទូលដែលរាប់។

ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងប្រញាប់ឱ្យលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

213 ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណទេ ប៉ុន្តែពួកគេមានភក្តីភាព និងកាន់តាមគោលលទ្ធិទំនើបរបស់អ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់កំពុងបង្ហាញពីគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ។ នោះហើយជាបញ្ហា។ ឥឡូវនេះមើល។ ខ្ញុំនឹងយកវា។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែ...

បងប្អូនប្រុស ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងសុំឱ្យអ្នកអត់ទោសឱ្យខ្ញុំនៅពេលនេះ សម្រាប់រយៈពេលយូរនេះ។ ខ្ញុំ...ប្រហែលជាអ្នកនឹងមិនចង់ឱ្យខ្ញុំត្រឡប់មកសម្រាប់មួយផ្សេងទៀតទេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ។ ស្តាប់រឿងនេះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកប្រាកដថាទទួលបាននេះ។

214 ឥឡូវនេះ ពួកគេមានជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយមានព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យ និងមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ និងបុរសអស្ចារ្យ បុរសបរិសុទ្ធ បុរសល្អ បុរសស្លូតបូត បុរសសុភាពបុរសមានកិត្តិយស បុរសគួរគោរព មានការអប់រំ ឆ្លាត ជាអ្នកជឿ។ តើវាត្រូវទេ? ហើយយើងទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងនោះ។ វាល្អដូចដែលអ្នកអាចរកបានគ្រប់

ទីកន្លែង។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក កិច្ចការរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ ដោយសារព្រះកំពុងតែបញ្ជាក់ដោយការបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថាទ្រង់គង់ជាមួយទ្រង់។

215 តើពេត្រុសមិនបានដកស្រង់រឿងដដែលទេឬ? គាត់បាននិយាយថា "ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងអំពីការនេះ ហើយស្តាប់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ជាមនុស្សគាប់ព្រះហឫទ័យនឹងព្រះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? បើពួកគេ...

216 ដូចបុរសពិការភ្នែកម្នាក់នេះបាននិយាយថា "តើនេះមិនមែនជារឿងអស្ចារ្យទេឬ? អ្នកគឺជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណនៃប្រជាជាតិ ហើយមានបុរសម្នាក់ចូលមកហើយបើកភ្នែកខ្ញុំដោយអំណាចនៃព្រះ ហើយអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីទ្រង់។" គាត់បាននិយាយថា "នេះគឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។" ទ្រង់មានអ្វីមួយ។ តើមែនទេ? ទ្រង់ប្រាកដជាបានមាន។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់បានធ្វើ។ បុរសម្នាក់ដែលអាចធ្វើបែបនេះ ប៉ុន្តែគេមិនដឹងថាទ្រង់នៅទីណាទេ។ ឥឡូវនេះ នោះជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។

217 សូមក្រឡេកមើលថ្ងៃនេះ បងប្អូន។ ឃើញទេ? យើងមានមួយ យើងដឹងថាយើងមានចលនារបស់ព្រះ។ យើងដឹងថាវាកំពុងធ្វើការអស្ចារ្យ។ វាព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ វាថែមទាំងប្រោសមនុស្សស្លាប់ទៀតផង។ វាដេញអារក្សចេញ។ វានិយាយដោយភាសាដទៃ និងបកប្រែភាសា។ វាបញ្ជូនការទាយ ពួកវាកើតឡើង។ ទ្រង់បានបង្ហាញយើងនូវសុបិន ការបកស្រាយ ល្អឥតខ្ចោះ យ៉ាងតឹងរ៉ឹង។ នោះមិនមែនជារឿងចម្លែកទេដែលអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យនឹងនិយាយថាយើងជាក្រុមមនុស្សឆ្កួត នៅពេលដែលពួកគេជាអ្នកដឹកនាំប្រទេស ជាអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំ? នោះជារឿងអស្ចារ្យ។

218 តើវាគឺជាអ្វី? វានៅតែជាការច្រណែន។ ព្រះវិញ្ញាណ និង ឫទ្ធានុភាព និងព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ កំពុងបង្ហាញអំពីលទ្ធិនិងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលវាធ្វើឱ្យបុរសងងឹតភ្នែក។

ដូច្នេះ បងប្អូនប្រុសវ័យក្មេងរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាដែលចេញមកក្នុងក្រុមជំនុំទាំងនេះ ចូរកាន់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ កុំផ្លាស់ប្តូ។ បើអ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យវាសម្រេចបានទេ កុំឈរក្នុងផ្លូវអ្នកផ្សេង។ ឈរនៅទីនោះ វាយនៅមាត់ទ្វារ ដោយគ្រាន់តែចង្អុលទៅត្រង់។ ត្រូវហើយ។ ស្នាក់នៅទីនោះ។ កុំចាប់ផ្តើមមានគំនិត

ជ្រុលនិយម ព្រោះវានឹងបង្ហាញអ្នកឡើង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅក្នុងក្តីពិតនិងបរិសុទ្ធ ហើយជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនោះ ព្រះនឹងបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នក។ ត្រូវហើយ។

219 ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់កំពុងតែបង្ហាញពីគោលលទ្ធិ និងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ ពួកគេបានឆ្លៀតគ្រប់ឱកាសដើម្បីកម្ចាត់ទ្រង់ ពួកគេអាចរកឃើញ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចរកបាន ដើម្បីកម្ចាត់ទ្រង់ ពួកគេបានធ្វើវា។ ព្យាយាមនិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ មើលនៅ*ទីនេះ*។ មើលនៅ*ទីនេះ អញ្ចឹងនិងអញ្ចឹង* ហើយ*មួយនេះ*។"

220 នៅទីនោះ ទ្រង់គង់នៅទីនោះ ថ្ងៃមួយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ស៊ីម៉ូន ដែលជាមនុស្សឃ្លង់។ គ្មានពាក្យមួយម៉ាត់ថា ទ្រង់ប្រោសគាត់ទេ។ គាត់ជាមនុស្សឃ្លង់។ គ្មានអ្វីនិយាយថាទ្រង់បានប្រោសគាត់ទេ។ ត្រូវហើយ។

221 លោកដើរកាត់អាងទឹកបេតសេដា ហើយនៅទីនោះបានផ្ទុកមនុស្សប្រហែលពីរពាន់នាក់ ខ្វិន ខ្វាក់ភ្នែក រងទុក្ខ។ ហើយទ្រង់បានដើរទៅរកបុរសម្នាក់ ហើយប្រោសគាត់ ហើយដើរចេញទៅ។ និយាយថា "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះមេស្ស៊ី ទ្រង់នឹងប្រោសពួកគេទាំងអស់គ្នា។ ប្រសិនបើទ្រង់ពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ដូចអ្នករាល់គ្នានិយាយថាទ្រង់មេត្តា ទ្រង់នឹងមានមេត្តាចំពោះពួកគេទាំងអស់គ្នា។"

អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចរកឃើញ ដើម្បីបោះស្នាមខ្មៅលើទ្រង់ ពួកគេបានធ្វើវា។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចរកបាន ពួកគេបានបោះវាទៅលើទ្រង់។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេបានឆ្លៀតគ្រប់ឱកាសដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ដើម្បីកម្ចាត់កម្ចាត់ទ្រង់។

222 សួរអំពីកំណើតរបស់ទ្រង់។ កំណើតរបស់ទ្រង់គឺស្ថិតនៅក្នុងសំណួរ។ ពួកគេបានដាក់វានៅចំពោះមុខប្រជាជន។ ពួកគេមិនអាចយល់ពីរបៀបដែលទ្រង់បានប្រសូតមកជាមួយព្រហ្មចារី។ ហើយយ៉ូសែប ដែលជាឪពុករបស់ទ្រង់ ត្រូវបានគេសន្មត់ថាជាជាងឈើ។ ហើយទ្រង់បានកើតមុនពេលយ៉ូសែប និងម៉ារាបានរៀបការ។ ពួកគេបានបោះវានៅមុខប្រជាជន។ បាទ មែនហើយ។ ឃើញទេ? តើខ្ញុំកំពុងនិយាយអ្វីឥឡូវនេះ? ពួកគេបោះស្រមោលខ្មៅលើទ្រង់។ ឃើញទេ?

223 "មើលទៅទ្រង់។ តើទ្រង់មកពីណា? មើលទៅម្ដាយរបស់ទ្រង់ មិនលើសពីស្ត្រីពេស្យាតាមផ្លូវមានកូននេះទេ។ ហើយបន្ទាប់ពីទារកកើតមក...នាងមានផ្ទៃពោះរួចហើយ ទារកនឹងកើត បន្ទាប់មក យ៉ូសែបបានរៀបការជាមួយនាង ដើម្បីលាក់វាបន្ទាប់មកមកជាមួយប្រភេទមួយចំនួន... ហេតុអ្វី វាជាកិច្ចការរបស់អារក្ស។ ឃើញអត់? វាគឺជាការកើតបែបនោះ។" ពួកគេបានបោះទៅមុខប្រជាជន ដោយមិនបានអានគម្ពីរអេសាយ ៩:៦ "ព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ។" ឃើញទេ? តើវាជាអ្វី? ពួកគេបានចេញឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជាវា។

224 ពួកគេបានចង្អុលម្រាមដៃដ៏ខ្មៅដាក់អំណាចរបស់ទ្រង់។ "សុភាពបុរសអើយ តើអ្នកមិនដឹងថាយើងជាសិស្សរបស់លោកម៉ូសេទេឬ? អ្នកមិនដឹងថាយើងជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេឬ? តើអ្នកមិនដឹងថាយើងស្វែងរកបទគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃទេឬ? ហើយយើងមិនមានរឿងតែមួយទេ។" ពួកគេថា "ព្រះមេស្ស៊ីនឹងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ គ្មានពាក្យមួយម៉ាត់របស់ទ្រង់យាងមកព្រះវិហារបរិសុទ្ធទេ។ តើទ្រង់នៅឯណា? តើទ្រង់មកពីសាលាអ្វី? សូមសួរបងប្អូនណាម្នាក់ ទាំងមេតូឌីស្ទ និងបាទីស្ទ និងប្រេសប៊ីធើរៀន អ្នកដឹងទេ ពួកផារីស៊ី ពួកសាឌូស៊ីជាដើម។ តើទ្រង់ទទួលប័ណ្ណអាហារូបករណ៍អ្វី? តើអំណាចរបស់ទ្រង់នៅឯណាសូម្បីតែការផ្សព្វផ្សាយ? ទ្រង់មិនត្រូវបានតែងតាំងទេ។ ទ្រង់ក៏គ្មានសិទ្ធិអធិប្បាយដែរ។"

225 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ការតែងតាំងរបស់ខ្ញុំគឺមកពីព្រះ។ ស្នាដៃរបស់ខ្ញុំបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលខ្ញុំជានរណា។" ត្រឹមត្រូវហើយ។ "ខ្ញុំមិនចាំបាច់មានឯកសាររបស់អ្នកទេ។"

226 ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ពួកគេបានបោះរឿងនោះ។ គោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់ ហេតុអ្វីបានជាគេហៅទ្រង់ថា បេលសេប៊ូល។ គោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់ ពួកគេមិនអាចយល់បានទេ។

227 "ហេតុអ្វី ទ្រង់មិនយល់ស្របនឹងទំនៀមទំលាប់ទាំងអស់របស់បុព្វបុរស។ ទ្រង់ថែមទាំងមិនយល់ស្របនឹងពួកផារីស៊ី។ ទ្រង់មិនយល់ស្របនឹងពួកសាឌូស៊ីទេ។ ទ្រង់មិនយល់ស្របនឹងក្រុមទាំងមូល។ ឥឡូវនេះ តើទ្រង់មានគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់នៅឯណា?" ជាការពិតគឺពីព្រះគម្ពីរ។

"មែនហើយ" អ្នកនិយាយថា "ឥឡូវនេះ តើខ្ញុំដឹងដោយរបៀបណាថាវាត្រឹមត្រូវ?" ព្រះបានបម្រុងទុកវា។

នោះហើយជាអ្វីដែលបុរសពិការភ្នែកបាននិយាយ។ "វាជារឿងចម្លែកមួយ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវហើយគាត់ខុស។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់អាចយកព្រះចេស្ដានៃព្រះ ហើយបើកភ្នែកខ្ញុំ ហើយអ្នកមិន សូម្បីតែដែលបានឃើញវាធ្វើនៅឡើយទេ។ នោះជារឿងចម្លែក។" អូ! ខ្ញុំចូលចិត្តចូលរួមជាមួយទ្រង់ មែនទេ? ប្រាកដណាស់។ "អ្នកនិយាយថាអ្នកជាសិស្សរបស់ម៉ូសេ ហើយអ្នកត្រូវណាស់ ហើយទ្រង់ខុសណាស់ បន្ទាប់មក សូមឲ្យខ្ញុំឃើញអ្នកធ្វើកិច្ចការដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។" អាម៉ែន។

228 នោះហើយជាកន្លែងដែល គោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានបរិហារទ្រង់ រាល់ការអះអាងរបស់ទ្រង់។ ពួកគេថា "ទ្រង់មិនមាន...ការអះអាងរបស់ទ្រង់ខុសពីការធ្វើជាព្រះមេស្ស៊ី។ តើទ្រង់អាចជាព្រះមែស្ស៊ី ដោយមិនមកព្រះវិហារដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចជាមេស្ស៊ីដោយរបៀបណា? ហើយនៅទីនេះ យើងគឺជាក្រៃមរបស់អ៊ីស្រាអែល។"

ប៉ុន្តែក្រៃមបានជូរ។ ឃើញទេ? អូ! បាទ មែនហើយ។ មានរុយនៅក្នុងវាដូច្នេះ ពួកគេ—ពួកគេត្រូវកាត់វាចោល។

229 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "នៅទីនេះ យើងគឺជាពួកជំនុំ ជាអ្នករើសតាំង។ យើង...យើងបានរក្សាប្រពៃណី។ យើងបានរក្សាច្បាប់របស់ម៉ូសេ។ យើងបានធ្វើរឿងទាំងអស់នេះ ហើយចុះដូចនេះ។ ហើយនៅទីនេះ បុរសម្នាក់នេះមកដល់ ហើយបរិហារការអះអាងរបស់យើង។ ហើយក្រៅពីនោះ សង្ឃបរិសុទ្ធរបស់យើង ដែលជាបិតាដ៏វិសុទ្ធរបស់យើង ដែលបាន*ធ្វើរឿងនេះ* ហើយអ្នកណាដែលធ្វើ*រឿងនោះ* និងអ្វីៗផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ និងបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងទាំងអស់ ហើយទ្រង់ហៅពួកគេថា 'ពួកអារក្ស' បន្ទាប់មកហៅអង្គទ្រង់ថាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។" អូ ខ្ញុំអើយ! ឃើញទេ?

230 ពួកគេបានព្យាយាមបោះស្រមោលទៅលើព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ និងលើព្រះយេស៊ូវដើម្បីទទួលវានៅចំពោះមុខប្រជាជន។ ច្រើនទៀតអាចនិយាយបាននៅទីនោះ ប៉ុន្តែត្រូវការពេលវេលាច្រើនពេក។ ប៉ុន្តែយ៉ាងម៉េច? ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូល និងកិច្ចការបានបញ្ជាក់ពីទ្រង់។ អាម៉ែន។

231 អូ ចំពោះអ្នកជឿពិត កំណត់ទុកជាមុន ដែលត្រូវបានគេកំណត់ទុកជាមុនដើម្បីឃើញទ្រង់ និងដឹងពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នៅទីនោះ។ ទោះថាទ្រង់មិនដែលបើកព្រះឱស្ឋអំពីអ្វីសោះ ពួកគេបានដឹងថាទ្រង់ជានរណា។ ហាលេលូយ៉ា!

232 ស្រីពេស្យាវ័យក្មេងនោះបានដើរចេញពីអណ្ដូងនៅថ្ងៃនោះ ដងទឹកមួយធុង។ ហើយបុរសវ័យកណ្ដាលម្នាក់ដែលអង្គុយនៅទីនោះ បន្ទូលថា "យកទឹកមកឱ្យខ្ញុំផឹកផង។"

233 នាងបានតបថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនាជាជនជាតិយូដាមកសុំស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីបែបនេះ វាមិនមែនជាទម្លាប់ទេ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយអ្នកណា!"

234 "ឥឡូវនេះ" នាងគិតថា "នេះគឺជាជនជាតិយូដាដែលឆ្លាត។" នាងងាកមកនិយាយថា "ខ្ញុំឃើញអ្នកជាជនជាតិយូដា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកជាសាសន៍យូដាអ្នកកាន់សាសនា ហើយអ្នកនិយាយថា ថ្វាយបង្គំនៅក្រុងយេរូសាឡិម។ ប៉ុន្តែយ៉ាកុបជាឪពុករបស់យើង បានផឹកទឹកពីអណ្ដូងនេះ ហើយបានដងទឹកដល់ហ្វូងសត្វរបស់គាត់នៅទីនេះ។ ហើយទឹកគឺជ្រៅហើយអ្នកមិនមានអ្វីត្រូវដងទេ។ ហើយយើងថ្វាយបង្គំនៅលើភ្នំនេះ។"

235 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឈប់ចាំបន្តិច។ ទៅយកប្តីរបស់អ្នកមកទីនេះ។"

នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំក៏មិនមានប្តីទេ។"

236 ទ្រង់តបថា "អ្នកបានប្រាប់ការពិតហើយ។" មានបន្ទូលថា "អ្នកមានប្រាំ។ អ្នកមានប្រាំនាក់ហើយ ហើយអ្នកដែលអ្នករស់នៅជាមួយឥឡូវមិនមែនជាប្តីរបស់អ្នកទេ។"

237 ស្រីពេស្យាតូចនោះដែលកំណត់ទុកជាមុន ខ្ញុំគ្រាន់តែឃើញនាងដាក់ឆ្នាំងនោះចុះ ហើយនាងនិយាយថា "លោកម្ចាស់ ខ្ញុំយល់ឃើញថា ទ្រង់ជាហោរា។" ឃើញទេ? ឃើញទេ?

238 គ្រាប់នោះបានដាក់នៅទីនោះ។ រឿងតែមួយគត់ដែលវាត្រូវការគឺទឹក ហើយទឹកបានធ្លាក់មកលើវា។

239 នៅពេលដែលវាបានធ្លាក់មកលើពួកផារីស៊ីទាំងនោះ ពួកគេបាននិយាយថា "វាជាបេលសេប៊ូល។" មិនអាចនាំអ្វីមកបានទេ។ មិនមានអ្វីនៅទីនោះក្រៅពីស្មៅ។

240 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគ្រាប់ពូជដែលបានកំណត់ទុកជាមុននោះបានប៉ះចំទឹកនៃជីវិតនោះ នាងបាននិយាយថាៈ "លោកម្ចាស់ អ្នកច្បាស់ជាហោរា។ ខ្ញុំដឹងថានៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមក ទ្រង់នឹងប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាទ្រង់ ដែលនិយាយទៅកាន់អ្នក។"

241 នាងទុកទឹកនោះចោលហើយរត់ចូលក្រុង! នាងមានរឿងចង់ប្រាប់។ នាងបាននិយាយថា "ចូរមកមើលបុរសម្នាក់ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះមិនមែនជាព្រះមេស្ស៊ីទេឬ?" ឃើញទេ? នាងបានចូលរួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ។ ត្រូវហើយ។

242 រឿងចម្លែក មែនទេ? ពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ីទាំងអស់មិនស្គាល់ទ្រង់ទេ ហើយស្រីពេស្យានេះស្គាល់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? អស់អ្នកដែលជឿលើទ្រង់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយបានឃើញទីសំគាល់របស់ទ្រង់ ពួកគេដឹងថានោះជាទីសំគាល់នៃព្រះមេស្ស៊ី។ មិនមានការទទួលបាននៅជុំវិញវាទេ។ ពួកគេបានស្គាល់វា។

243 នៅពេលដែលណាថាណែលចាស់បានដើរនៅទីនោះ។ ប្រហែលជា មុនពេលភីលីព បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងអំពីរឿងនេះទេ ភីលីព។ ខ្ញុំបានឃើញរឿងជាច្រើនកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។ ខ្ញុំដឹងថាមានរឿងជាច្រើនកំពុងកើតឡើង។" ប៉ុន្តែ គាត់បានដើរឡើងទៅទីនោះនៅចំពោះមុខទ្រង់។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទៅស្តាប់ទ្រង់ ហើយមើលអ្វីដែលត្រូវនិយាយ។"

244 ព្រះយេស៊ូវយាងទៅទីនោះ ហើយមានព្រះបន្ទូលថាៈ "មើលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលម្នាក់ដែលគ្មានការល្បួង។"

គាត់បាននិយាយថា "លោកគ្រូ តើស្គាល់ខ្ញុំពេលណា?"

245 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលភីលីពហៅអ្នក ពេលដែលអ្នកនៅក្រោមដើមឈើ ខ្ញុំបានឃើញអ្នក។"

246 បានធ្វើអ្វី? ទឹកបានប៉ះចំគ្រាប់ពូជដែលបានកំណត់ទុកជាមុន។ អូ ខ្ញុំអើយ! នៅពេលដែលវាបានកើតឡើង គាត់បាននិយាយថា "លោកគ្រូ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់គឺជាស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល។"

247 តើវាជាអ្វី? គ្រាប់ពូជនោះត្រូវបានគេដាក់នៅទីនោះ ហើយត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ ព្រះបានសាបព្រោះនៅមុនដើមកំណើតពិភពលោក វាគួរតែបញ្ចេញពន្លឺនៅពេលនោះ។ ហាលេលូយ៉ា!

248 នោះជាជំហររបស់ខ្ញុំ នៅទីនោះបងប្រុស។ នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំជឿនៅទីនោះ។ ខ្ញុំអធិប្បាយវាហើយវាធ្លាក់នៅ*ទីនេះ*ហើយ*ទីនោះ*ហើយគេទៅតាមផ្លូវ*នេះ*និងផ្លូវ*នោះ*។ កុំធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ នៅកន្លែងណាមួយ វានឹងប៉ះចំគ្រាប់ពូជមួយ។ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង វានឹងហោះហើរទៅកាន់ជីវិតដូច*នោះ* ប្រាកដដូចពិភពលោកដែរ។ [បងប្រុសប្រាណហាំ បានខ្ទាស់ម្រាមដៃរបស់គាត់។—អេដ។] បាទ មែនហើយ។

249 ដូចជា "ក្មេងខ្វាក់នោះ" បាននិយាយថា "នេះត្រូវបានធ្វើ ដើម្បីឲ្យកិច្ចការរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ប្រាកដណាស់ ទ្រង់បានធ្វើ។ ត្រឹមត្រូវ។

250 ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលបានកំណត់ទុកជាមុន នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញទីសំគាល់ក្នុងគម្ពីរ ដឹងថាព្រះបន្ទូលបានបញ្ជាក់ការប្រព្រឹត្ត ឬកិច្ចការដែលបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលថា ព្រះបន្ទូលគឺត្រឹមត្រូវ។ ពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនដើម្បីមើលវា ហើយពួកគេតម្រង់ជួរដើម្បីមើលវា ហើយពួកគេទទួលបានវា។

បន្ទាប់មកពួកគេបាននិយាយថា...ក្រោយពីឃើញគេមិនអាចទៅណាបានទេ។

251 ដោយសារតែមនុស្សត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ពួកគេនឹងស្វែងរកវា។ ហ្នឹងហើយ។ "អ្វីទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់ខ្ញុំនឹងមករកខ្ញុំ។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយលើកគាត់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ វានឹងមិនមានមួយក្នុងចំណោមពួកគេបានបាត់បង់ឡើយ។" អាម៉ែន។ ខ្ញុំប្រកាន់ជាប់ចំពោះរឿងនោះ។

"មិនមែនដោយអំពើ មិនមែនដោយការប្រព្រឹត្ត មិនមែនដោយអំណាច មិនមែនដោយកម្លាំង។ ព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ដោយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ។" មិនមែនអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ អ្វីដែលខ្ញុំជា ឬអ្វីដែលខ្ញុំនឹងត្រូវបាន ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់ជា។ ហើយ

ខ្ញុំនៅក្នុងទ្រង់។ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំជាផ្នែកនៃទ្រង់។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំបានសង្គ្រោះ ដោយសារខ្ញុំជាផ្នែកនៃទ្រង់។ ហើយទ្រង់គឺជាព្រះ។ ហើយខ្ញុំជាផ្នែកនៃទ្រង់ ជាកូនរបស់ទ្រង់។ ត្រូវហើយ។ ដូច្នេះមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើទេ ខ្ញុំនឹងធ្វើ។ វាជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ នោះគឺជាការទុកចិត្តរបស់ខ្ញុំ នៅទីនោះ។ ត្រឹមត្រូវ។

252 ដូច្នេះគេឃើញថាមិនអាចទៅណាបានទេ។ ខ្ញុំនឹងរំលងខគម្ពីរទាំងនេះមួយចំនួននៅទីនេះ។ ពួកគេបានឃើញថា ពួកគេមិនអាចទៅកន្លែងណាបានជាមួយទ្រង់។

ដូច្នេះអ្នកដឹងហើយថារឿងបន្ទាប់ដែលពួកគេត្រូវធ្វើគឺដើម្បីព្យាយាមយកទ្រង់ចេញពីវាល ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់ទ្រង់ និងមាតាទ្រង់ថា "អ្នកដឹងទេ ទ្រង់នឿយហត់ណាស់។ អ្នកគួរតែយកទ្រង់ទៅម្ខាង មួយរយៈសិន។" ហ្វូងមនុស្សលាក់ពុតនោះ! ពួកគេគ្រាន់តែមិនបាន រឿង វាគឺ ពួកគេគ្រាន់តែមិនចង់បាន រឿងដែលពួកគេមិនចង់ធ្វើ... ពួកគេចង់កម្ចាត់ទ្រង់។ មិនមែនជាការដែលពួកគេគិតថាទ្រង់ហត់ខ្លាំងនោះទេ។ ពួកគេចង់ឱ្យទ្រង់ធ្វើការដោយខ្លួនឯងរហូតដល់ស្លាប់។ ប៉ុន្តែ រាល់ពេលដែលទ្រង់យាងចេញទៅ អព្ភូតហេតុបានចាប់ផ្តើមហូរមក ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចេញមក។

តើខ្ញុំមិនចង់ឮទ្រង់ឈរនៅទីនោះទេនៅថ្ងៃនោះ នៅលើឆ្នេរសមុទ្រ ពេលទ្រង់ហៅស៊ីម៉ូនពេត្រុស ហើយមានបន្ទូលថា "តាមខ្ញុំ!" ខ្ញុំចង់អង្គុយចុះនៅទីនោះទុកអួនចោល ហើយទុកបង្គោលស្ទូចរបស់ខ្ញុំ បងប្រុស ក្រេស រួចចុះទៅទីនោះហើយផ្អៀងទៅនឹងដុំមួយ ហើយស្តាប់ទ្រង់អធិប្បាយពេលទ្រង់ចូលក្នុងទូកនោះ! អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ! តើខ្ញុំចង់ឮទ្រង់ទេ ពេលទ្រង់មានបន្ទូលថា "អស់អ្នកដែលនឿយហត់ និងមានបន្ទុកធ្ងន់អើយ ចូរមកឯខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកសម្រាក។" អាម៉ែន។ ខ្ញុំចង់ឮទ្រង់និយាយ។

253 ពួកគេបានព្យាយាមយកម្តាយរបស់ទ្រង់ និងយកទ្រង់ចេញពីវាល។ ពួកគេថា "មែនហើយ អ្នកដឹងទេ ទ្រង់—ទ្រង់ធ្វើការលើសទម្ងន់។ ខ្ញុំជឿថា អ្នកយកទ្រង់ចេញពីផ្លូវនោះប្រសើរជាង។" វិធីណាក៏ដោយ ដើម្បីកម្ចាត់ទ្រង់ នោះជាអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។ បាទ មែនហើយ។

254 ជាថ្មីម្ដងទៀត មនុស្សជាច្រើនដែលបានទៅជាមួយនឹងទ្រង់ គ្រាន់តែស្វែងរកកន្លែងចាប់ទ្រង់។ តើអ្នកដឹងទេ? មនុស្សដើរតាមទ្រង់ដោយគ្រាន់តែស្វែងរកកន្លែងចាប់កំហុស។ ពួកគេឱ្យទ្រង់ ថ្ងៃមួយ នូវកាក់មួយ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "រ៉ាប៊ី..."

មុននឹងគេឲ្យប្រាក់មួយកាក់ដល់ទ្រង់ គេថា "លោកគ្រូ យើងជាសាសន៍យូដា។ យើងដឹងថាអ្នកគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។" អូ ពុតត្បុតណាស់! ឃើញទេ? បាទ។ "យើងដឹងថាអ្នកគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ បាទ មែនហើយ លោកគ្រូ។" ពួកគេបានដើរជាមួយទ្រង់។ "អូ អរុណសួស្ដីបងប្អូន! អូ យើងសប្បាយចិត្តណាស់ដែលអ្នកបានមកទីនេះនៅក្នុងប្រទេសរបស់យើង! អូ យើងរីករាយណាស់ដែលបានឃើញអ្នក! យើងពិតជាមកសម្រាប់អ្នក អោបដៃអោបជើង បងប្រុស។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមានការប្រជុំ យើងក៏អាចនឹងសហការជាមួយអ្នកដែរ។" ឃើញទេ? អ្វីដែលពួកគេកំពុងព្យាយាមធ្វើគឺដាក់អន្ទាក់ចាប់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

255 ពួកគេថា "ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាទ្រង់ជាមនុស្សអស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ទ្រង់មិនខ្លាចមនុស្សទេ។ ទ្រង់មិនខ្លាចអ្វីក្រៅពីព្រះ។ ហើយយើងដឹងថាអ្នកក្លាហាន។ អូ អ្នកមិនភ័យខ្លាចជាមួយនឹងសាររបស់អ្នកទេ! យើងដឹងថាទ្រង់ជាហោរាដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ព្រោះគ្មានអ្នកណាអាចធ្វើបែបនោះ ហើយមិនខ្លាចនឹងសាររបស់ទ្រង់ក្នុងថ្ងៃបែបនេះឡើយ លុះត្រាតែទ្រង់ជាហោរានៃព្រះ ដឹងពីកន្លែងដែលទ្រង់កំពុងឈរ។ ដូច្នេះ យើងដឹងថា អ្នកមិនគោរពមនុស្ស មនុស្សណាសោះ។ លោកគ្រូ អ្នកជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ យើងជាជនជាតិយូដា។ ពួកយើងត្រូវជាមួយអ្នក បងប្រុស។ យើងប្រាកដមែន។

256 "ឥឡូវនេះ លោកគ្រូ តើត្រូវថ្វាយព្រះចៅអធិរាជទេ?" ឱពួកពុតត្បុតនោះ! ហ៊ឺ!

រង់ចាំ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅជាមួយទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានតបថា "តើអ្នកមានកាក់ទេ?"

និយាយថា "អូ បាទ បាទ។ បាទ។ ខ្ញុំមានមួយកាក់ បាទ ខ្ញុំមាន។"

បានបន្ទូលថា "ប្រគល់វាមកខ្ញុំ។" បានបន្តថា "តើសិលាចារឹករបស់អ្នកណានៅលើនោះ?"

បាននិយាយថា "សេសារ។"

ទ្រង់បន្តថា "អញ្ចឹង ឲ្យសេសារនូវអ្វីដែលជារបស់សេសារ ថ្វាយទៅព្រះនូវអ្វីដែលជារបស់ព្រះ។"

257 ដាក់អន្ទាក់ចាប់ទ្រង់ ដោយប្រកាសថាជាមិត្តរបស់ទ្រង់។ ហាក់ដូចជាគ្មាននរណាអាចយល់ពីទ្រង់បានឡើយ។ ពួកគេនឹងធ្វើដំណើរជាមួយនឹងទ្រង់បន្តិចបន្ទាប់មកខ្ពើមនឹងទ្រង់ ហើយចេញទៅ។ ពួកគេនឹងនិយាយថា "អូ! យើងគិតយើងពិតជាគិត..." សូម្បីតែពួកសិស្សក៏និយាយថា "យើងបានគិតថា នេះជាទ្រង់ដែលនឹងទៅ..." រហូតដល់យ៉ូហានបានបញ្ជូនទៅសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាទ្រង់ឬតើយើងត្រូវរង់ចាំអ្នកផ្សេង?" ឃើញទេ? អូ ជីវិតដែលគាត់ត្រូវតែរស់នៅ ឃើញនិងដឹងរឿងនោះ! ប៉ុន្តែទ្រង់មានគោលបំណងតែមួយ គោលបំណងមួយ គឺធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះ។ មនុស្សជាច្រើនបានទៅជាមួយទ្រង់ ដោយគ្រាន់តែរកកន្លែងចាប់ទ្រង់។

258 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា វាមិនជាការលះបង់ទេ ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថាវាដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ មនុស្សជាច្រើនចូលមកតាមការប្រជុំ ដោយគ្រាន់តែរកកន្លែងឃើញអ្នកអធិស្ឋានឲ្យអ្នកណាម្នាក់។

259 នៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន បងស្រីម្នាក់ដែលទៅព្រះវិហារនេះ គឺនៅព្រះវិហារមួយទៀត ដែលព្រះកំពុងធ្វើឲ្យអ្វីៗកើតឡើង។ បងស្រីម្នាក់នេះនិយាយទៅកាន់បងស្រីម្នាក់ទៀតថា: "អ្នកដឹងទេ បុរសដែលអាចអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ" បាននិយាយថា "ត្រូវតែមាន—មាន—ជីវិតដែលមានជ័យជំនះណាស់។" ហើយបាននិយាយថា "គាត់ត្រូវតែអាច គ្រួសាររបស់គាត់ អ្វីគ្រប់យ៉ាង, ត្រូវបានជាសះស្បើយតាមពាក្យសម្តីដូច*នោះ*។" [បងប្រុស ប្រាណហាំ បានខ្ទាស់ម្រាមដៃរបស់គាត់។—អេដ។]

ហើយស្ត្រីផ្សេងទៀតបានឡើងមកពីជេហ្វឺសាន់វិល។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថា គ្មាននរណាម្នាក់បានដឹងឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា "ក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់អ្នក" អ្នកដឹងហើយ "ប្រទេសរបស់អ្នក។" ត្រូវហើយ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំ...វាប្រហែលជានៅពេលឥឡូវនេះ ជិតមកដល់ វាអាចជាការផ្លាស់ប្តូរនៃពេលវេលាដែលអ្នកឃើញ។

ហើយគាត់បាននិយាយថា—គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងយ៉ាងម៉េចទេ?" បាននិយាយថា "គ្មានកូនរបស់គាត់ណាម្នាក់ជាទេ លើកតែគាត់ទៅជួបគ្រូពេទ្យ។" កំសត់ ថោកទាប អន់ បែបហ្នឹង មើលចុះ ឃើញទេ មនុស្សស្រី ដែលចង់តែក្ជួត។ បាននិយាយថា "ពេលកូនគាត់ឈឺ គាត់នាំគេទៅពេទ្យ។"

260 អ្នកណាដែលយល់ចិត្តនឹងធ្វើដូចគ្នា។ បាទ។ មនុស្សមិនអាចយល់ថាថ្នាំត្រូវបានបញ្ជូនពីព្រះ។ បងប្អូនអើយ បើមិនមែនទេ វាជាអារក្ស។ ប្រាកដណាស់ វាគឺមែន។ ព្រះជាកន្លែងដែលថ្នាំមិនអាចទៅដល់។ ពិតប្រាកដ។ ឱសថគឺជារបស់ព្រះ។ "មែនហើយ" អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំស្គាល់គ្រូពេទ្យច្រើនណាស់..." អូ បាទ ហើយខ្ញុំស្គាល់គ្រូអធិប្បាយជាច្រើនក៏មានរបៀប ដូចគ្នាដែរ។ វាមិនមែនជាអ្នកចាត់ចែងវានោះទេ វាជាអ្វីដែលវាជា។ ខ្ញុំដឹងថាមានបុរសជាច្រើនកំពុងកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនជឿលើការព្យាបាលពីព្រះ មិនទាំងជឿលើព្រះ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេដោះស្រាយវាដូចគ្នា។ មានបុរសជាច្រើននៅទីនោះជាមួយនឹងថ្នាំ និងការវះកាត់ និងរឿងផ្សេងៗ ដែលបដិសេធព្រះ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើនដែលជឿទ្រង់ផងដែរ។ ដូច្នេះ បើវាជួយមនុស្ស នោះជារបស់ព្រះ។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់...ខ្ញុំមិនបាច់ជិះឡាននោះទៅផ្ទះទេយប់នេះ។ ខ្ញុំអាចដើរបានប្រសិនបើខ្ញុំចង់។ ប៉ុន្តែព្រះបានបង្កើតឡានឲ្យខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំអរគុណព្រះសម្រាប់វា។ របស់ទាំងអស់នេះមកពីព្រះ ប៉ុន្តែត្រូវប្រើវាដោយប្រាជ្ញា។ កុំទៅឆ្កួតជាមួយពួកគេ។ ឃើញទេ?

261 រឿងដដែលនោះ នោះហើយជាវា អ្នកឃើញទេ។ ដោយគ្រាន់តែព្យាយាមស្វែងរកអ្វីមួយ ដើម្បីឱ្យអ្នកប្រែចិត្តជឿមិត្តវ័យក្មេងនេះ ធ្វើឱ្យខូចឈ្មោះរបស់ពួកគេ ឈ្មោះ—នៃកិច្ចការរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ពួកគេចង់បំផ្លាញវា។ "រាល់ពេលដែលកូនឈឺ កូនរបស់គាត់ម្នាក់គាត់នាំពួកគេទៅជួបគ្រូពេទ្យ។"

ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនឹងធ្វើ។ បន្ទាប់មកប្រសិនបើគ្រូពេទ្យមិនអាច...ខ្ញុំនឹងសុំព្រះជួយ មុនពេលខ្ញុំទៅទីនោះ។ បើគ្រូពេទ្យមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ ខ្ញុំនឹងលើកគាត់ឡើងខ្ពស់បន្តិច។ អូ-ហូ។ ត្រូវហើយ។ បាទ លោក។

អូ ថ្ងៃនេះដូចគ្នាដែរ ពួកគេកំពុងព្យាយាមរកអន្ទាក់នៅកន្លែងណាមួយ។

262 ទ្រង់ស្គាល់ពួកគេ ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់ ទ្រង់មិនដែលស្តីបន្ទោសពួកគេឡើយ។ ទ្រង់បានទៅជាមួយពួកគេ។ អូ-ហូ។ ទ្រង់ធ្វើដូចគ្នាឥឡូវនេះ។ ទ្រង់

ទៅជាមួយនឹងពួកគេ បង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ នោះជាការត្រឹមត្រូវ ទោះជាពួកគេធ្វើទាំងស្រុងប្រឆាំងនឹងទ្រង់ក៏ដោយ។ ហេតុអ្វី? ដោយសារទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់បានទៅជាមួយពួកគេ។

ប៉ុន្តែពួកគេតែងតែត្រៀមខ្លួនដើម្បីអំពាវនាវរកទ្រង់ក្នុងករណីមានអាសន្ន។ ពួកគេចង់បានទ្រង់នៅពេលនោះ។ ពួកគេចង់...ពួកគេនឹងលេងសើចនឹងនរណាម្នាក់ ដោយការស្រែក។ ពួកគេនឹងសើចចំអកនឹងអ្នកណាម្នាក់ដែលអធិប្បាយអំពីការព្យាបាលរបស់ព្រះ ដោយនិយាយថាពួកគេមិនជឿលើវាទេ។ ពួកគេមិនទាន់មានជំងឺគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយទេ។ ខ្ញុំបានឮរឿងមួយជាច្រើន។

263 ស្ត្រីម្នាក់កំពុង ជិតស្លាប់ ដូចដែលខ្ញុំរត់ឡើងតាមកាំជណ្តើរ ពេលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយនៅទីនេះ។ ហើយបុរសដែលឈរត្រង់នោះនៅមាត់ទ្វារ ហៅខ្ញុំ។ នាងបានដើរក្បែរ។ នាងរស់នៅតាមដងផ្លូវនៅទីនេះ ហើយមានគោនៅទីនោះ។ ហើយនាងបាននិយាយថា "ប្រសិនបើគោរបស់ខ្ញុំមានជំនឿបែបនេះដែលលោកប៊ីលីមាន នោះខ្ញុំនឹងសម្លាប់គោនោះ។" មិនដល់មួយម៉ោងពីពេលនោះមក នាងត្រូវបានគាំងបេះដូង ហើយត្រូវបានបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ដែលជានារីវ័យក្មេងដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់។

ហើយខ្ញុំបានប្រញាប់ចេញទៅទីនោះ។ ប្តីរបស់នាងគឺជាកាតូលិក។ ហើយពួកគេបានផ្ញើឱ្យខ្ញុំ។ "នាងកំពុងតែជិតស្លាប់។ ហើយនាងបានទៅ...ភ្នែករបស់នាងឡើងហើម។ នាងបាននិយាយថា 'ហៅគាត់។ ហៅគាត់។ ហៅគាត់។ ហៅគាត់។ យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ លឿនៗ។'"

264 ហើយប្អូនប្រុសរបស់នាងក៏រត់ឡើងទៅឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយរង់ចាំទៀត ហើយគាត់បន្តធ្វើចលនាឲ្យខ្ញុំ។ ហើយកន្លែងនោះពោរពេញដោយមនុស្ស។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ក៏មាននរណាម្នាក់មកជុំវិញ ហើយកត់ចំណាំ—នៅលើតុនៅទីនេះ។ វាបាននិយាយថា—បាននិយាយថា "មាននរណាម្នាក់កំពុងជិតស្លាប់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។"

ហើយខ្ញុំជឿថា បងប្រុសហ្គ្រាហាំ ស្នែលលីង ខ្ញុំបាននិយាយថា "ជំនួសកន្លែងរបស់ខ្ញុំរហូតដល់ខ្ញុំទៅ។" ហើយគាត់គ្រាន់តែក្រោកឈរឡើង ហើយដឹកនាំច្រៀង។ គាត់មិនត្រូវបានគេហៅសូម្បីតែ—ដើម្បីអធិប្បាយនៅពេលនោះ។ គាត់ឡើងមកដឹកនាំច្រៀង។

ហើយខ្ញុំក៏ចេញទៅជិះឡាន ហើយប្រញាប់ចេញទៅ។ ហើយពេលដែលខ្ញុំឡើងជណ្តើរ នាងបានដកដង្ហើមចុងក្រោយរបស់នាង។ ហើយជាការពិតណាស់ ពោះវៀន និងតម្រងនោម អ្វីៗដំណើរការ។ ហើយខ្ញុំរត់ចូលទៅទីនោះ ហើយពួកគេបានគ្របមុខនាង ហើយមានចំហាយចេញមកជុំវិញបែបនោះ។ ហើយគិលានុបដ្ឋាយិកាចាស់ដែលឈរនៅទីនោះ នាងបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ នាងស្រែកដង្ហើមចុងក្រោយរកអ្នក។" ព្យាយាមធ្វើវាឱ្យត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែវាយឺតពេលទៅហើយ អ្នកឃើញហើយ។ បាទ។ អ្នក...អ្នកអាចធ្វើបាបម្តងហើយច្រើនពេក អ្នកដឹងទេ។

265 ហើយនាងមានដូចជា...ជ្រៅនៅក្នុងមុខរបស់នាង។ នាងមានសក់ពណ៌ទង់ដែង ជាស្ត្រីស្អាតពិត។ ហើយនាង—សក់របស់នាងត្រូវបានជ្រុះអស់។ ភ្នែកពណ៌ត្នោតដ៏ធំបានបើកចេញ ហើយបិទពាក់កណ្តាល។ ហើយស្នាមជាំនៅលើមុខរបស់នាងក៏កើតមាន យ៉ាងដូច្នេះដែរ ទាល់តែមានដូចជាដុំៗពេញផ្ទៃមុខនាង ហើយមាត់នាងក៏បើក។ ហើយខ្ញុំបានដើរទៅទីនោះ ហើយមើលនាង។

ហើយនៅទីនោះប្តីរបស់នាងបានឈរនៅទីនោះហើយនិយាយថា: "ប៊ីលី នេះគឺជាអ្វីដែលជាវា។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាកាតូលិក។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់នាង ព្រោះនាងបានទៅមន្ទីរពេទ្យហើយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ថាម៉េច?"

266 បាននិយាយថា "សូមអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។" បានបន្តថា "នាងបានទៅទីស្ងប់។ នាងបានដើរកាត់ព្រះវិហាររបស់អ្នកប្រហែលពីរម៉ោងមុន ហើយនិយាយថា: 'ប្រសិនបើគោរបស់យើងមានជំនឿបែបនេះ នាងនឹងសម្លាប់គោនោះ។'" ឃើញទេ? បាននិយាយថា "សូមអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។"

267 ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាយឺតពេលហើយ។ នាងគួរតែសម្អាតព្រលឹងរបស់នាងនៅទីនេះ មិនមែនរហូតដល់នាងទៅកន្លែងផ្សេងនោះទេ។" ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ នឹងហើយ។

ប៉ុន្តែ យើងតែងតែចង់បានទ្រង់ក្នុងពេលមានទុក្ខ។ មនុស្សអើយ ខ្ញុំបានលឺគេនិយាយថា "ខ្ញុំមិនជឿលើព្រះទេ។" ឲ្យគាត់ធ្វើបាបខ្លួនឯងម្តង មើលអ្នកដំបូងដែលគាត់នឹងហៅ។

268 សូម្បីតែសិស្សរបស់ទ្រង់ក៏មានពេលមួយពេលដែលពួកគេធ្លាក់ក្នុងខ្យល់ព្យុះ។ ទោះបីជាពេលដែលពួកគេបានឃើញទ្រង់ ពួកគេភ័យខ្លាចទ្រង់បន្តិច។ គេមិនដឹងច្បាស់ថាវាជាអ្វីទេ។ ពួកគេថា "វាជាវិញ្ញាណ។" ហើយពួកគេបានស្រែក។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក្តីសង្ឃឹមទាំងអស់សម្រាប់ការសង្គ្រោះបានបាត់បង់ ដូច្នេះពួកគេបានអញ្ជើញទ្រង់ចូល។ បាទ។ នៅទីនោះ ជានិច្ចកាលថាតើអ្នកមានការសង្ស័យតិចតួចឬអត់។ នៅពេលដែលក្តីសង្ឃឹមទាំងអស់ត្រូវបានបាត់បង់ អ្នកចូលចិត្តអញ្ជើញទ្រង់ចូល។ បាទ។ ពួកគេបានយកទ្រង់ចូលដោយសារពួកគេត្រូវការទ្រង់។ ត្រូវហើយ។

269 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំតែងតែឆ្ងល់ ពេលខ្លះ ប្រហែលជានោះហើយជាមូលហេតុដែលព្យុះមក។ តើអ្នកធ្លាប់គិតរឿងនោះទេ? ទ្រង់បានអង្គុយទីនោះ ហើយមើលពួកគេរហូតដល់ពួកគេត្រូវការទ្រង់ រួចទ្រង់យាងមកដល់កន្លែងកើតហេតុ។ ដូច្នេះ យើងអាចឃើញតម្រូវការរបស់យើងចំពោះទ្រង់ឥឡូវនេះ។ យើងឃើញថាព្យុះកំពុងមកហើយបងប្អូន។ យប់នេះសូមចូលរួមជាមួយទ្រង់។ ចូលរួមជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំឈប់នៅទីនេះ។

270 ចូរយើងចូលរួមជាមួយទ្រង់។ ចូរយើង អ្នក និងខ្ញុំ បងប្អូន ចូលរួមជាមួយទ្រង់នៅយប់នេះ។ ព្យុះកំពុងមក។ ហើយកុំរង់ចាំរហូតដល់ទូកតូចលិច។ ចូរយកទ្រង់ចូលទៅក្នុងសំបកតូចរបស់យើងឥឡូវនេះ។

អ្នកប្រហែលជាមើលហើយនិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចយល់រឿងទាំងអស់នេះទេបងប្រុសប្រាណហាំ។"

271 មើលថាតើយើងនិយាយអ្វីប៉ុន្តែអ្វីដែលនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ មើលថាតើមានអ្វីនៅទីនោះប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងធ្វើ។ វាអាចមើលទៅគួរឱ្យខ្លាចបន្តិចសម្រាប់អ្នក ពេលខ្លះ។ អ្នកគិតថា "អូ ខ្ញុំអើយ។ ខ្ញុំមិនអាចយល់ទេ។" ប៉ុន្តែនឹងមានថ្ងៃមួយ ដែលជីវិតរបស់អ្នកត្រូវចាកចេញ។ វា—វានឹងមិនមើលទៅអាក្រក់សម្រាប់អ្នកនៅពេលនោះ។ ពេលអ្នកដឹងខ្លួនឯង អ្នកត្រូវងាកទៅរកព្រះដែលបានបង្កើតអ្នក នោះអ្នកនឹងចង់យកទ្រង់ចូលក្នុងពេលនោះ។ ចូរនាំទ្រង់ចូលឥឡូវនេះមុននឹងខ្យល់ព្យុះខ្លាំងជាងអ្វីទៅទៀត។

272 ខ្ញុំចង់បានទ្រង់ចូលក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់បានទ្រង់ខ្លាំងណាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ រហូតដល់ជីវិតរបស់ខ្ញុំទាំងមូលត្រូវបានឆ្អែត។ ថាគំនិតរបស់ខ្ញុំ គំនិតរបស់ខ្ញុំ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំមាន គឺត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងគ្រប់គ្រងដោយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ខ្ញុំចង់បាត់បង់ណាស់ ចំ—ចំពោះខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ អ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំនឹងដឹង និងឃើញគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ហើយខ្ញុំចង់មកចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើព្រះនៃស្ថានសួគ៌អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកមានរឿងទាំងនេះដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ ពេលខ្ញុំមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំចង់ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់បានឆ្កាង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ដឹងពីសិរីល្អ និងការសរសើរដ៏មានតម្លៃរបស់ព្រះ។ ចូរចុះចូលក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយឮអ្នកបម្រើម្នាក់ក្រោកឡើងសរសើរតម្កើងព្រះចំពោះអ្វីដែលគាត់បានឃើញធ្វើក្នុងក្រុមជំនុំ។ មួយទៀត អ្វីដែលគាត់បានឃើញនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់គាត់។ មួយទៀត អ្វីដែលគាត់បានឃើញនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់គាត់។

273 នោះជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេមកជួបជុំគ្នា ហើយបានជួបគ្នាក្នុងកិច្ចការទី៤ ពួកគេកំពុងរៀបរាប់អំពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើនៅ*ទីនេះ* និងអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើនៅ*ទីនេះ*។ ហើយពេត្រុស និងយ៉ូហានត្រូវបានគេវាយ។ ហើយ—និង—ហើយបានសន្យាថានឹងធ្វើ...អ្វីដែលពួកគេនឹងធ្វើចំពោះពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេបានអធិប្បាយបន្ថែមទៀតក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នាជាមួយប្រជាជន ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានអធិស្ឋានដោយឯកភាពគ្នា ហើយអធិស្ឋានតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ហើយបានដកស្រង់បទគម្ពីរ។ "ហេតុអ្វីបានជាពួកតិរច្ឆានខឹង ហើយមនុស្សនឹកស្មានតែរឿងឥតប្រយោជន៍?" ហើយនៅពេលដែលពួកគេអធិស្ឋាន នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានអង្រួនកន្លែងដែលពួកគេជួបជុំគ្នា។

274 នោះជាការប្រជុំដែលយើងត្រូវការ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវមានបងប្អូនប្រុស។ ចូរយើងត្រូវបានពង្រឹងដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយអំណាចនៃព្រះ។ ហើយសូមឲ្យពន្លឺរបស់យើងភ្លឺខ្លាំងឥឡូវនេះ ដើម្បីឲ្យយើងដូចជាស្ទេផាន។

275 គាត់បានឈរនៅទីនោះ បុរសម្នាក់តែម្នាក់ឯង មុនពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាសានហេទ្រីននៃបុរសកន្លះលាននាក់ ប្រហែលជាឈរនៅទីនោះ។ ពួកគេម្នាក់ៗ

ចង្អុលដៃចោទប្រកាន់នៅចំពោះមុខរបស់គាត់។ ពេលមិត្តតូចនោះដើរចេញពីទីនោះ និយាយថា "គាត់ភ្លឺដូចទេវតា។" ខ្ញុំមិនមានន័យថា ប្រហែលជា មានពន្លឺនៅលើមុខរបស់គាត់ ដូចនោះ។ ទេវតាមិនចាំបាច់ជះពន្លឺលើគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែទេវតាគឺជាបុរសឬ...ទេវតាជាអ្នកនាំសារ ហើយអ្នកនាំសារដែលដឹងថាខ្លួនកំពុងតែនិយាយអ្វី។

គាត់បានដើរចេញពីទីនោះ ហើយនិយាយថា "បុរស បងប្អូន និងឪពុកបុព្វបុរសរបស់យើងនៅស្រុកមេសូប៉ូតាមី តើគេត្រូវនាំចេញយ៉ាងណា ហើយលោកអ័ប្រាហាំ" *ជាដើម*។ រួចគាត់ក៏ចុះដល់ចំណុចដែលខូច ដោយនិយាយថា "អូ អ្នកមានករឹង និងមិនកាត់ចិត្ត និងត្រចៀកអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកតែងតែប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? ដូចជាឪពុករបស់អ្នកបានធ្វើដូច្នេះដែរ។" គាត់ដឹងច្បាស់ពីអ្វីដែលគាត់កំពុងឈរ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលគាត់ភ្លឺ។ គាត់មិនខ្លាចបន្តិចទេ។ គាត់បានស្គាល់នៅក្នុងអ្នកណាដែលគាត់បានជឿ។

276 សូម្បីតែនៅពេលដែលសេចក្តីស្លាប់បានគោះទ្វារនៃបេះដូងរបស់ សាវកប៉ុល។ [បងប្រុស ប្រាណហាំ បានគោះលើវេទិកា—អេដ។] ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្គាល់អ្នកដែលខ្ញុំបានជឿ ហើយខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ចុះបញ្ចូល ទ្រង់អាចរក្សានូវអ្វីដែលខ្ញុំបានប្តេជ្ញាចំពោះទ្រង់ដរាបដល់ថ្ងៃនោះ។" អាម៉ែន។

277 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកបងប្អូនអើយ! ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំទុកអ្នកនៅទីនេះរហូតដល់ម្ភៃប្រាំនាទីរហូតដល់ម៉ោង១១។ ខ្ញុំដឹងថានេះជាទម្លាប់សម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំសុំទោសដែលធ្វើវា។ ប៉ុន្តែអ្នកពិតជាល្អណាស់យប់នេះ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកបានចាកចេញទេ។ អ្នកបានអង្គុយនិងផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ដោយអរិភាគរបស់អ្នក។

ហើយខ្ញុំជឿទុកចិត្ត ហើយសង្ឃឹមថា នៅពេលដែលខ្ញុំបែកគ្នាបន្តិច ការនិយាយភ័យខ្លាចថា ព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានកន្លែងណាមួយបានចាក់នូវគ្រាប់ពូជបន្តិចបន្តួចមកក្នុងចិត្តអ្នក ដើម្បីឲ្យព្រះចេស្តានៃព្រះនឹងប៉ះចំ ហើយនាំមកនូវជីវិត ដូចស្ត្រីនៅអណ្តូង និងអ្នកដទៃទៀតដែលកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

278 បងប្រុសនេវិលអ្នកនឹងបញ្ចប់ ឬតើអ្នកចង់ធ្វើអ្វី? ម៉េចដែរ? គ្រាន់តែនៅក្នុង... [បងប្រុស នេវិលនិយាយថា "ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទៅបន្ត។"—អេដ។]

តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន!"—អេដ។] តើអ្នកនឹងបម្រើទ្រង់ទេ? ["អាម៉ែន!"] តើអ្នកនឹងជឿទ្រង់ទេ? ["អាម៉ែន!"]

អាម៉ែន!

តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
តើអ្នកនឹងបម្រើទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
តើអ្នកនឹងជឿទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

យើងចង់ច្រៀងវា។ អាម៉ែន!

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ព្រះគម្ពីរគឺពិត។ អាម៉ែន!
ខ្ញុំជឿវា។ អាម៉ែន!
វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ចូរយើងក្រោកឈរឡើង។

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់។ អាម៉ែន!

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

យើងជឿថាទ្រង់កំពុងមក។ អាម៉ែន!
យើងត្រៀមខ្លួនជួបទ្រង់។ អាម៉ែន!
សូមអញ្ជើញមកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

យើងអធិស្ឋានសូមព្រះឲ្យយើងធ្វើជាមនុស្សល្អបំផុតគ្រប់ពេល ដើម្បីបម្រើទ្រង់។

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយការពារអ្នក ហើយរក្សាអ្នក ហើយមើលរវាងពួកយើង ហើយនាំអ្នកចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ ហើយជួយខ្ញុំនៅទីវាលរហូតដល់យើងបានជួបគ្នាម្តងទៀត។

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំទេ?

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

279 ព្រះវរបិតារបស់យើង យើងបានជួបជុំគ្នានៅយប់នេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ នាមដែលយើងទាំងអស់គ្នាស្រឡាញ់ និងគោរព។ ខ្ញុំគិតថាតើក្រុមបុរសធ្លាក់ចុះប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ អស់រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះ យើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងអគារចាស់តូចមួយនេះ។ របៀបដែលយើងដាក់ជុំវិញចង្ក្រានដោយជើងរបស់យើងត្រជាក់ ស្ទើរកក ហើយលើកជើងរបស់យើងឡើងលើចង្ក្រាន ហើយនិយាយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

ទូលបង្គំកំពុងគិតអំពីជើងដ៏មានតម្លៃមួយចំនួនដែលធ្លាប់បានជាន់លើផែនដីដែលបានលើកជើងទៅនឹងទីនោះ។ ទូលបង្គំកំពុងគិតពីបងប្រុសស៊ីវីដ បងប្រុសស្លាក់ បងប្រុស ចច ដេអាក ព្រលឹងដ៏មានតម្លៃជាច្រើនទៀតដែលធ្លាប់លើកជើងអាំងនឹងចង្ក្រាននោះ បានបន្តទៅជួបម្ចាស់នៅយប់នេះ សម្រាកនៅទីនោះក្នុងផ្នូររង់ចាំការកោះហៅដ៏អស្ចារ្យនោះ សម្រាប់ការឡើងខ្ពស់។ ពួកគេបានប្រយុទ្ធ។ ពួកគេបានរក្សាសេចក្តីជំនឿ។ ពួកគេបានបញ្ចប់វគ្គប្រណាំង។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេកំពុងរង់ចាំមកុដនៃសេចក្តីសុចរិត ព្រះអម្ចាស់ជាចៅក្រមដ៏សុចរិតនឹងប្រទានដល់ពួកគេនៅថ្ងៃនោះ។

280 ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងបានអធិស្ឋាននៅពេលដែលយើងឧទ្ទិសព្រះវិហារតូចនេះនៅជ្រុងម្ខាង ហើយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមឲ្យវាឈរ ហើយមនុស្សនៅក្នុងវា ពេលទ្រង់ទម្លុះមេឃ ដើម្បីចូលមកក្នុងអាថ៌កំបាំងនោះ ដំណើរយ៉ាងលឿននៃក្រុមជំនុំ។" ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានដល់វិញ្ញាណ ដែលបានមកកាន់អាសនៈនេះ ជាព្រលឹងដែលបានបម្រើព្រះអង្គ គ្រាប់ពូជនៃដំណឹងល្អដែលត្រូវបានសាបព្រោះទៅមក ហើយត្រលប់មកវិញ ហើយទៅវិញទៅមកឆ្លងកាត់ទីនេះ អស់រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំ ដែលយើងជឿថាមនុស្សមានតម្លៃ

ជាច្រើននឹងនៅទីនោះនៅថ្ងៃនោះ ដោយសារតែការខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏ទន់ខ្សោយទាំងនេះ ដែលយើងបានដាក់ចេញ ដើម្បីនាំព្រះបន្ទូលទៅកាន់ជីវិតដែលបានកំណត់ទុកជាមុននោះ។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់វា។ ហើយសូមទុកចិត្តព្រះអង្គអើយ នៅយប់នេះ ថាអ្នកដែលមិនមានវត្តមានឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែគេនឹងមកនៅថ្ងៃនោះ គ្របដណ្ដប់ដោយព្រះលោហិត បោះយុថ្កានៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។ សូមប្រទាន ឱព្រះបិតា។ យើងទុកចិត្តលើទ្រង់។

281 ឥឡូវនេះ ពួកយើងនឹងជួបគ្នាម្តងទៀតនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យនេះ ពួកយើងជាច្រើន។ ហើយយើងអធិស្ឋានព្រះថាទ្រង់នឹងជួបនិងបំបែកនំប៉័ងជីវិតសម្រាប់យើង។

ព្រះជាម្ចាស់ យើងនឹងចងចាំបងប្រុស រូដខែល និងកន្លែងរបស់គាត់នៅទីនោះ ជាកន្លែងដែលអ្នកស្នាក់នៅជាមួយគាត់។ សូមនៅជាមួយនឹងក្មេងប្រុសដ៏មានតម្លៃនោះ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន។ ពេលទូលបង្គំឃើញគាត់ឡើងមកឃើញយុវជនទាំងនេះ ទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ថាពួកគេជាធីម៉ូថេរបស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះបិតា ថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់បងប្រុស រូដខែលនិងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់។ សូមជូនពរដល់បងប្រុសជូនៀ ជេកសុន។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ថានឲ្យព្រះពររបស់ទ្រង់មានលើគាត់ លើបងប្រុសរបស់យើងក្រេស លើបងប្រុស ស្មៀលលីង លើបងប្រុសម្នាក់ទៀតនៅទីនោះដែលមកជំនួសគាត់ ហើយបងប្រុស បៀលលើ និងបងប្អូនប្រុសទាំងអស់នៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ និងបងប្រុស នេវិល និងទាំងអស់គ្នា ព្រះអម្ចាស់។ យើងគ្រាន់តែអធិស្ឋានសុំឱ្យពរជ័យរបស់ទ្រង់នឹងញញឹមមកលើយើង ថាព្រះគុណរបស់ទ្រង់នឹងជាអ្វីដែលយើងត្រូវការដើម្បីបន្ត។

ហើយយើងមិនអាចបំភ្លេចបាននូវការបញ្ចេញមតិតិចតួចទេនៅយប់នេះ។ ទោះបីជាស្ត្រីតូចនោះឈរនៅទីនោះ មិនដឹងថាទីបញ្ចប់នឹងទៅជាយ៉ាងណា ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវត្រូវការការយកចិត្តទុកដាក់ ហើយនាងកំពុងថ្វាយវាដល់ទ្រង់ បាទលាងជើងទ្រង់។ ការធ្វេសប្រហែសអ្វីមួយដែលសូម្បីតែអ្នកដែលអះអាងថាជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ក៏មិនបានធ្វើវាដែរ ហើយពួកគេបានព្យាយាមលេងសើចនឹងទ្រង់។ ប៉ុន្តែ នាងបានធ្វើការបម្រើដល់ទ្រង់ ដោយមិនរំពឹងថានឹងទទួលបានរង្វាន់ ហើយមិនអាចត្រូវបានប្រទានឲ្យធំជាងនេះឡើយ។

282 ព្រះជាម្ចាស់ សូមឲ្យយើងធ្វើដូចគ្នា ដោយគ្រាន់តែចុចត្រង់ហើយធ្វើការបម្រើព្រះ។ ហើយអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើ ព្រះអម្ចាស់អើយ គឺដើម្បីស្ដាប់នៅថ្ងៃនោះ "ធ្វើបានល្អ អ្នកបំរើដ៏ល្អ និងស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំអើយ។ សូមចូលទៅក្នុងសេចក្ដីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកតាំងពីកំណើតនៃពិភពលោក។" ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យយើងធ្វើដូច្នេះ ហើយរក្សាការប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់ជាមួយយើង ហើយដឹកនាំយើង ហើយដឹកនាំយើងក្នុងគ្រប់កិច្ចការដែលយើងធ្វើ។ ហើយផ្ដល់ឱ្យយើងនូវអាយុវែង ប្រហែលជាប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីឃើញការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ អាម៉ែន។

សូមថ្វាយព្រះពរជាចំណងដែលចង
នៅសេចក្ដីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
ដូចជានៅខាងលើ។

ពេលយើងកាត់ចំណែក
ឥឡូវនេះវាផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរួបរួមគ្នា
ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

283 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ពួកគេបានច្រៀងចំរៀងមួយ ហើយចេញទៅ។" សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកឥឡូវនេះ រហូតដល់ខ្ញុំជួបអ្នកម្ដងទៀត នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ លាហើយ។

284 ជីមខ្ញុំមិនអាចចាប់ដៃអ្នកបានទេយប់នេះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។

នៅខាងព្រះយេស៊ូវ KHM62-0601

(Taking Sides With Jesus)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្លាប់និងគោលិទ្ធិនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃសុក្រ ទី1ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1962នៅ រោងឧបោសថ ប្រាណហាំក្នុង ជេហ្វឺសាន់វិល រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេរលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG